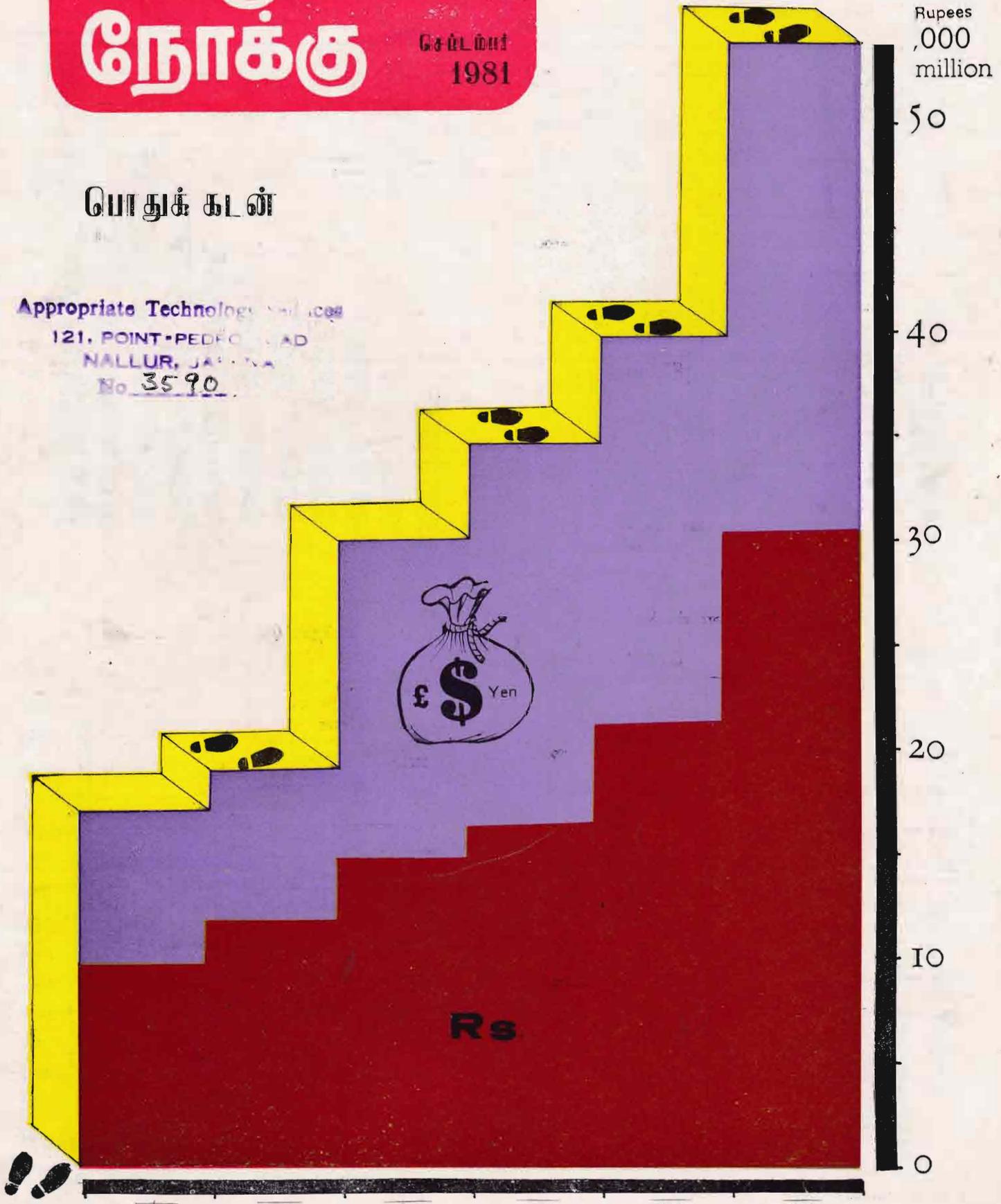

பொருளியல் நோக்கு

செப்டம்பர்
1981

பொதுக் கடன்

Appropriate Technology Services
121, POINT-PEDREGALAD
NALLUR, JAFNA
No. 3590

1976

1977

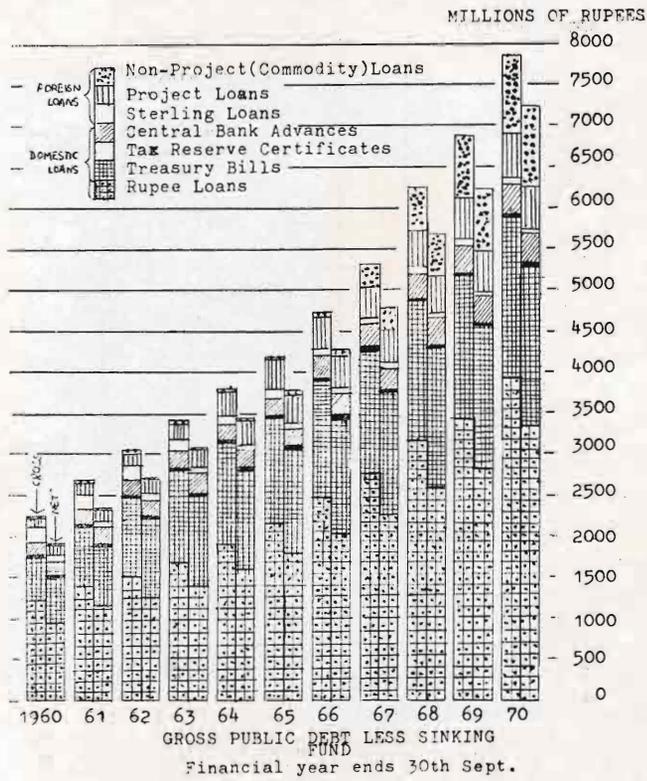
Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

1980

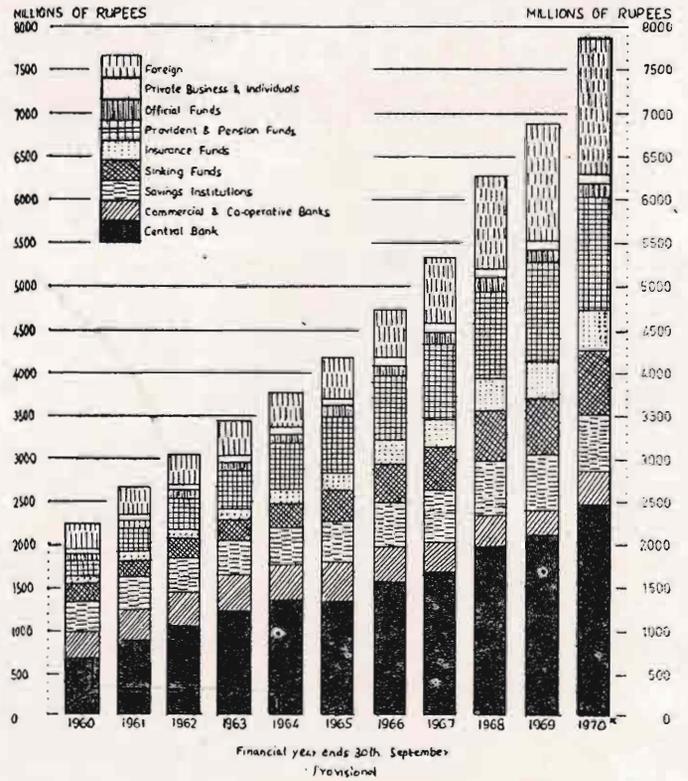
1981

மாறிவரும் கடன் நிலைமை

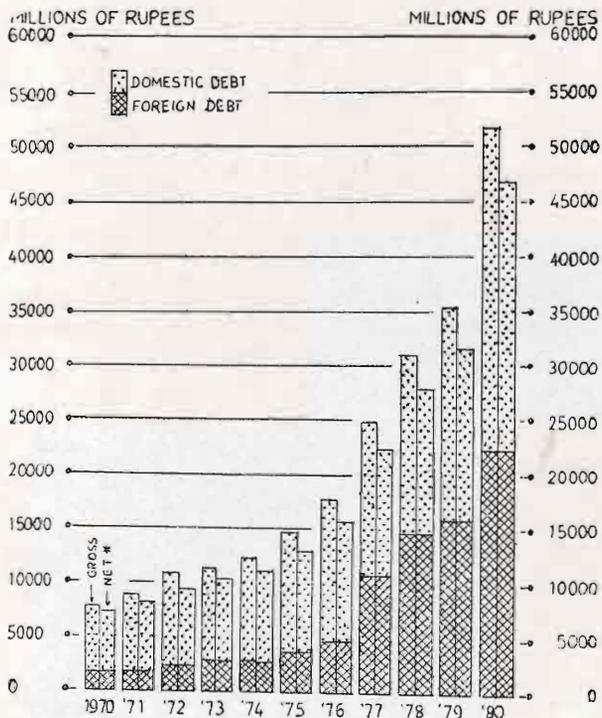
பொதுக்கடன் உள்ளடக்கம்

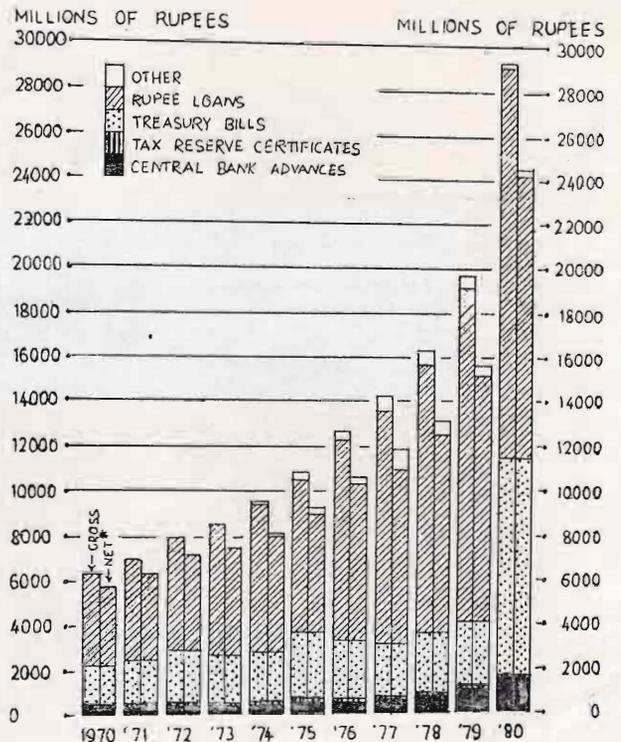
பொதுக்கடன் வகை

பொதுக்கடன் உள்ளடக்கம்

உள்நாட்டுக்கடன் உள்ளடக்கம்

■ Gross Public Debt Less Sinking Funds

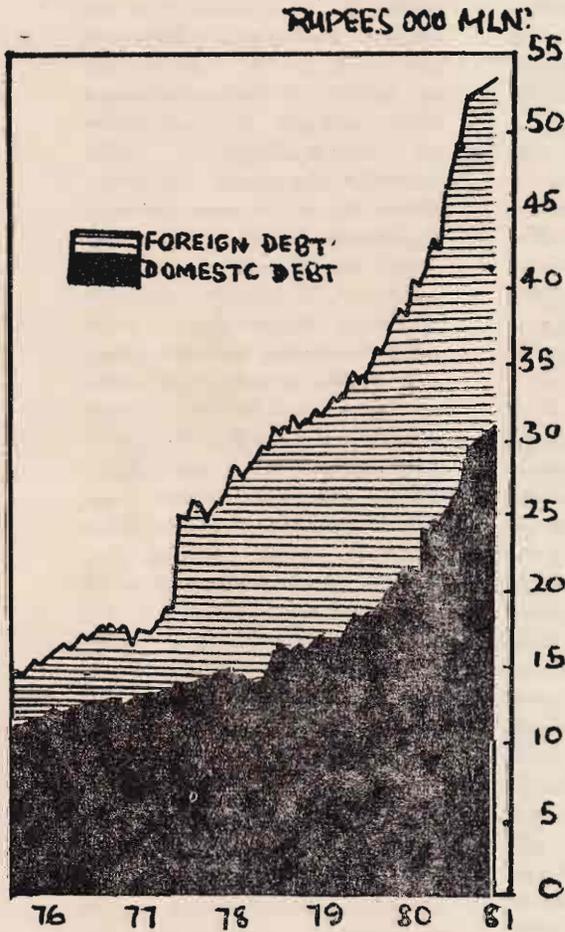
நிகழ்ச்சிக் குறிப்பேடு

- 8 பராலுமன்றத்தில் நிறைவேற்றப்பட்ட ஒரு தீர்மானத்தின் பிரகாரம், திறைசேரி உண்டியல்களின் உச்ச மட்ட எல்லை 1000 கோடி ரூபாலிலிருந்து 1300 கோடி ரூபாவாக அரசாங்கம் அதிகரித்தது. முன்னைய 1000 கோடி ரூபா உச்ச எல்லை 1980 டிசம்பரிலேயே மேற்கொள்ளப்பட்டிருந்தது.
- 10 சர்வதேச நானய நிதியின் விஸ்தரிக்கப்பட்ட நிதி வசதி ஒழுங்குகளின் கீழ் 3.75 கோடி எஸ். டி. ஆர். (ரூ. 82.5 கோடி) பெறப்பட்டது. இதனுடன் சேர்ந்து இலங்கை இதுவரை இந்நிதியிலிருந்து பெற்றுக் கொண்ட தொகை 18.5 கோடி எஸ். டி. ஆர். ஆகும்.
- 15 சர்வதேச அபிவிருத்திச் சங்கம் 2.45 கோடி எஸ். டி. ஆர். (ரூபா 52.6 கோடி) கடனென்றுக்கான ஒப்பந்தத்தில் இலங்கையுடன் கைச்சாத்திட்டது. நீர் முகாமை அமைப்புகளை விரித்தி செய்யும் நோக்கில் கமத்தொழில் சேவைகள் திணைக்களம் தொடக்கி வைக்கவிரும்பும் 1200 கிராம நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை நிதிப்படுத்துவதற்காக இந்நிதி பயன்படுத்தப்படும். கனேடிய சர்வதேச அபிவிருத்தி முகவரண்மையுடன் கைச்சாத்திடப்பட்ட ஓர் உடன்படிக்கையில் பிரகாரம் இலங்கை 3 கோடி கனேடிய டொலர்னை (ரூ. 47.5 கோடி) கொடையாகப்பெறும். இந்நிதி பணிக் கொள்வனவுக்காகப் பயன்படுத்தப்படும்.
- 17 தேசிய அபிவிருத்தி வங்கி பொது, தனியார் துறையின் குறிப்பிட்ட சில கைத்தொழில் அபிவிருத்திச் செய் திட்டங்களை நிதிப்படுத்துவதற்காகவும், ஆலோசனை சேவைகளை வழங்குவதற்காகவும் ஆசிய அபிவிருத்தி வங்கி இலங்கைக்கு 1 கோடி அ. டொலர் (ரூ. 18.7 கோடி) கடனென்றை வழங்கியிருக்கிறது.
- 21 உற்பத்தியாளர்களுக்கான இலாப எல்லை அதிக்கரிக்கும் வகையில் இறப்பருக்கான ஏற்றுமதித் தீர்வை விசேட வர்த்தமானி அறிவித்தல் மூலம் குறைக்கப்பட்டது. இதன் மூலம் அரசாங்கத்துக்கு வருடாந்தம் ஏற்படும் வருமான இழப்பு ரூ.30 கோடியாகும்.
- 5 1981ல் சென்மதி நிலுவைக்கு உதவும் வகையில் கெமிக்கல் பான் ஒப் அமெரிக்காவுடன் சேர்ந்து பாய் ஒவ் டோக்கியோ, இந்தோ-சுயேஸ் ஆசியா நிறுவனம் ஆசியன வழங்க இருக்கும் 7.5 கோடி ஐரோப்பிய டொலர் கடன் தொடர்பான பேச்சுவார்த்தைகளை நிதி அமைச்சு நடத்தியது இது குறித்து நிதி அமைச்சரின் சிபார்சுகளை அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொண்டுள்ளது.
- “அவசரமும், அவசியமுமான” காட்டு அபிவிருத்திச் செய் திட்டத்தை அரசாங்கம் கொள்கையளவில் ஏற்றுக் கொண்டது. 1982-86 காலப் பகுதியில் செயற்படுத்தப்படவிருக்கும் இத்திட்டத்துக்கு ரூ. 6.6 கோடி செலவாகுமென மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இது தொடர்பாக உலக வங்கியிலிருந்து 50 லட்சம் டொலர் கடன் பெறுவதற்கான பேச்சு வார்த்தைகளும் நடத்தப்படவிருக்கின்றன.
- 13 தற்போதைய மிகக் குறைவான ஏற்றுமதி விலைகள் காரணமாக தேங்காய் எண்ணெய் மீது அறவிடப்பட்ட (ஒரு மெட்ரிக் தொன்ளுக்கு ரூ. 1650) ஏற்றுமதித் தீர்வையை அரசாங்கம் வரபஸ் பெற்றுள்ளது. இந்நடவடிக்கை தேங்காய் எண்ணெய் ஏற்றுமதியாளர்களுக்கு நியாயமான அனுகூலங்களைப் பெற்றுக் கொடுக்கும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.
- 15 குதிரை, கழுதை, கோவேறு கழுதை போன்ற மிருகங்களின் இறக்குமதி மீது விதிக்கப்படும் தீர்வை ஒரு மிருகத்துக்கு ரூ. 20,000 லிருந்து ரூ. 5000 ஆக குறைக்கப்பட்டது.
- 17 இலங்கை மத்திய வங்கி வங்கிவிருத்தை 12 சதவீதத்திலிருந்து 14 சதவீதமாக அதிகரித்தது (இதுமத்திய வங்கி வர்த்தக வங்கிகளுக்கு வழங்கும் முற்பணங்களுக்கான வட்டி வீதமாகும். அரசாங்கத்தால் உத்தரவாதப்படுத்தப்பட்ட பிணைகள் மீதே இக் கடன்கள் வழங்கப்படுகின்றன.) எவ்வாறிருப்பினும் தற்போது 12 சதவீதமாக இருக்கும் ஏற்றுமதி மீள் நிதி வசதிகள் எந்த மாற்றமும் அடையவில்லை.
- 19 வறு, சக்தி அமைச்சர் என்ற வகையில் ஜனாதிபதி மந்திரி சபையில் முன் வைத்த ஒரு சிபார்சில், சக்தி, வறு என்பவற்றில் ஏற்பட்டு வரும் தாக்கங்களை ஆராய்ந்து, மாற்று வழிகளைக் கண்டறிவதற்காக ஒரு கமிட்டி நியமனஞ் செய்யப்பட வேண்டுமென கேட்டுக் கொண்டிருந்தார். இச் சிபார்சை மந்திரி சபை ஏற்றுக் கொண்டது. உடனடி நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படாதவிடத்து அடுத்துவரும் மூன்று மாதங்களில் மிகக் கடுமையான மின்சாரத் தட்டுப்பாடு ஏற்படக்கூடும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.
- 21 அடுத்த வருட இறுதி வரையில் சலூதி அரேபியா எண்ணெய் விலையை ரிப்பா ஒன்றுக்கு 32 டொலராக வைத்திருக்கும் என்று ஜெனீவாவில் முடிவுற்ற ஒபெக் மாநாட்டில் சலூதி எண்ணெய் அமைச்சர் ஷேக் யமான் தெரிவித்தார். அதே வேளையில் (ஒபெக் வெளியீட்டில் அரைவாசிக்குப் பொறுப்பாக இருக்கும்) சலூதி அரேபியா ஒரு நாளைக்கு 10 லட்சம் ரிப்பாக்களால் உற்பத்தியைக் குறைக்கவும் முடிவு செய்துள்ளது.
- 25 புதிய தலை நகரில் பலவற்றிற்கு அருகில் பிரிட்டிஷ் நிர்மாணக் கம்பனி ஒன்று அமைக்கவிருக்கும் நிர்வாகக் கட்டடத் தொகுதிக்கான ரூ. 21.7 கோடி கேள்விப் பத்திரத்துக்கு பிரதமரின் சிபார்சின் பேரில் அரசாங்கம் அக்கிரமம் வழங்கியது.
- 27 தெற்கு சிறு உடைமையாளர்களின் உற்பத்தியை அதிகரிப்பதற்கும், உற்பத்தியாளர்களின் தரத்தை உயர்த்தவுமென ஆசிய அபிவிருத்தி வங்கி 1.2 கோடி அ. டொலர் கடனை வழங்கும் என்று தெற்குக் கைத் தொழில் அமைச்சரின் செயலாளர் தெரிவித்தார். இந்த ஐந்தாண்டு செய் திட்டத்தின் கீழ் 17000 ஏக்கர் தெற்குக் காணியில் மீள் நடுகை மேற்கொள்ளப்படும். 65,000 ஏக்கர் புனருத்தாரணம் செய்யப்படும்.
- ஐ. நா கடல் சட்டம் தொடர்பான மாநாட்டின் 4வது கூட்டத்தொடர் ஜெனீவாவில் முடிவுற்றது. இந்தக் கூட்டத் தொடரில் கலந்து கொண்ட 150 நாடுகளின் பிரதிநிதிகள், (அமெரிக்கா பங்கு பற்றினாலும் இல்லா விட்டாலும்) அடுத்த வருட ஏப்ரலில் ஒப்பந்தத்தை மேற் கொள்வதாக முடிவு செய்தனர்.

அறைகவல்களும் தியாகங்களும்:

கடன் கோட்பாட்டும் பின்புலத்திலிருந்து
இலங்கையின் பொதுக் கடன் வளர்ச்சி
குறித்த ஒரு மதிப்பீடு

எஸ். டி. ஜி. பெர்னாண்டோ

கலாநிதி பெர்னாண்டோ சமீபத்தில் மக்கள் வங்கியின் தலைவராக கடமைப் பொறுப்புக்களை ஏற்றார். இதற்கு முன்னர் அவர் மத்திய வங்கியின் பொலாதார ஆராய்ச்சிப் பிரிவின் பணிப்பாளராக பணிபுரிந்தார். இக்கட்டுரையில் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கும் கருத்துக்கள் கட்டுரையாளரின் சொந்தக் கருத்துக்களாகும். அவை எந்த வகையிலும் மக்கள் வங்கியினுடையதோ அல்லது மத்திய வங்கியினுடையதோ கருத்துக்களைப் பிரதிபலிப்பவை ஆகா.

இன்றளவும் அடையப்பட்ட அனுசூலங்கள் கணிசமாகவும் திருப்தியளிப்பனவாகவும் இருக்கின்றன. புதிய பொருளாதாரக் கொள்கைகள் கட்டில்லாச் சுதந்திரப்பொருளாதாரமொன்றிற்கு சந்தையை நோக்கிய முறையில் உற்பத்தி தொழிற்படுவதையும், நிதி வளங்கள் ஒதுக்கப்படுவதையும், பகிரப்படுவதையும் அனுமதிப்பதற்காக அணி அணியாக நின்ற ஏராளமான கட்டுப்பாடுகளும் லைசென்ஸ் முறைகளும் பதிவேட்டு வேலைகளும் கடுமையாகக் குறைக்கப்பட்டுள்ளதை அல்லது முற்றாக அகற்றப்பட்டுள்ளதைக் காணக் கூடியதாயுள்ள ஒரு பொருளாதாரத் திற்ப்பு—வழியமைத்துள்ளன. இந்தப் புதிய ஏற்பாட்டிலிருந்து ஒப்பீட்டுச் செலவுகளையும், அருமைப் பெறுமானத்தையும் அடிப்படையாகக் கொண்ட சார்பு ரீதியான விலைகளின் முறை தோன்றியுள்ளது. இந்த விலைகள் காப்புவரிவாதம், பாதுகாக்கப்பட்ட திட்டங்கள் ஆகியவற்றின் விலைத் திறனின்மையை மிகத் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டும் அதே வேளையில் புதிய முயற்சிகளைத் தூண்டிவிடும் நோக்கத்தைக் கொண்டவை. ஏற்றுமதி நடவடிக்கைகளை வளர்ப்பதிலும், வங்கித் தொழிலிலும், வர்த்தகத்திலும், உள்நாட்டுச் சேமிப்புக்களைத் திரட்டுவதிலும் பிரமிக்கத்தக்க முன்னேற்றம் எய்தப்பட்டுள்ளது. பண முதலீடுகளை ஒரு கவர்ச்சியான அம்சமாக்கியுள்ள வட்டி விகித அமைப்பு வாயிலாக உள்நாட்டுச் சேமிப்புக்கள் திரட்டப்படுகின்றன. யாவற்றுக்கும் மேலாக, அசையாத நிலையாகவும், நெகிழ்ச்சித் தன்மையின்றியும் இருக்கும் ஓர் அபிவிருத்தித் திட்டம் கைவிடப்பட்டு, மிகக் காரியார்த்தமான—பொருத்தமான அசைந்து செல்லும் திட்டமொன்று கைக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இத்திட்டம் முற்றாகப் பொதுத் துறையிலும், கூட்டுத்தாபனத் துறையிலும் உள்ள மூலதனத் திட்டங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டது. 1981—85க் கால ஒரு முதலீட்டு வேலைத் திட்டத்தை ஆரம்பித்த செயல்நான்கு பிரதான திட்டங்களுடன் இணைப்புண்ட ஒரு பிரமாண்டமான மூல

பொதுக் கடன் (மொத்தம்) மாதாந்தம்

இலங்கையின் பொருளாதாரச் செயற்பாட்டைத் துரிதமாக மதிப்பிடுவது ஓர் அவசரத் தேவையாக இல்லாத போதிலும், பொதுப்படுகடனில் அண்மையிலே ஏற்பட்டுள்ள வளர்ச்சியைக் காண்பதற்கு வசதியான ஒரு பின்னணியாக அவ்வாறு மதிப்பிடுவதற்கு இது தக்கசமயமாகும். பொருளாதாரத்திலுள்ள கட்டுப்பாடுகளைத் தளர்த்த

கித் தாராள முறைகளைப் புகுத்தும் சோதனை ஆரம்பிக்கப்பட்டு இப்பொழுது கிட்டத்தட்ட நான்கு வருடங்களாகிவிட்டன. இந்தப் பொருளாதாரப் பரிட்சையின் கொள்கை நோக்கங்களையும், அபிவிருத்திகளையும், பெறுபெறுகளுக்கும் துணுக்கமாக ஆராய்வது அவசியமாகும். ஓர் உண்மை தெளிவாகக் கண்டுகொள்ளக் கூடியதாயுள்ளது.

பொருளியல் நோக்கு, செப்டம்பர் 1981

தன அபிவிருத்தி வேலைத் திட்டத் தின் உருவரைகளைக் காலக் கோணத்தில் எடுத்துக் காட்டியுள்ளன. இந்த அணுகலங்களும், சாதனைகளும் மிகக் கொந்தளிப்பான பொருளாதார நிலைமைகளுக்கும், இடுக்கண்களுக்கும் நடுவே பெறப்பட்டுள்ளன. கட்டுப்பாடுகளில்லாத தாராளக் கொள்கையைக் கண்டிப்பவர்கள், நாட்டு மக்கள் அனைவராகும் சேம கலனுக்காகவும், வளர்ச்சி மீது அல்லது தேசியக் கணக்குகளில் சேரும் இலாபங்கள் மீது கட்டுப்பாடு ஏற்படுத்தப்பட வேண்டுமென்றும் வாதாடுவதற்காக, கட்டுப்பாடுகள் நிறைந்த முந்திய டூபிசி வர்க்கத்தின் அனுபவத்திலிருந்து உமாணங்களை எடுத்துக் காட்டத் தயங்கவில்லை. தேசியக் கணக்கில் சார்பங்குகள் அல்லது இலாபங்களினதும், சம்பளங்களினதும் பகிர்வு ஏகபோக உரிமையின் அளவிலும், மூலதனத்தின் மீதான இலாப விநிதத்தினாலும் ஞானவுக்கு பட்டுபெற்றிரணயிக்கப்படுகின்றன. அபிவிருத்தி ஏற்பட்டு வரும் ஒரு நிலைமையில், வருமானம், உழைப்பு, மூலதனம் மீதான சார்பங்குகள் ஒருபுறமிருக்க, அபிவிருத்தி முறையின் விளைவாகக் கிடைக்கும் தேசிய வருமானத்தின் விரிவடையும் பரிமாணம் கவனிக்கத் தகுந்ததாகும். இந்தத் தெளிவான பெறுபெறுதான் ஒதுக்கித் தள்ளப்படுகிறது. இதை வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதாயின், எழுபதுகளில் கிட்டத்தட்ட சகல பொருளாதார நடவடிக்கைத் துறைகளிலும் பல்லாண்டுகளாக வியாபித்திருந்த தேக்க நிலையும், கோரிக்கையை மிஞ்சிய உற்பத்தி அதிகரிப்புப் போக்கும் புறக்கணிக்கப்படுகின்றன.

1979ம் ஆண்டிலும், 1980ம் ஆண்டிலும் அரசாங்கத்தின் பொருளாதார வேலைத் திட்டத்தைக் கடுமையாகவும், அபாயகரமாகவும் குறுக்கிய கொந்தளிப்பான நிலைமைகளின் தோற்றத்துக்கு இருள் சூழ்ந்த உலகப் பொருளாதார நிலைமையே காரணமாகும். இலங்கையின் ஏற்றுமதி — இறக்குமதிப் பொருளாதாரத்தின் செயற்பாட்டை மோசமாகக் கட்டுப்படுத்திய வெளியுலகப் பொருளாதார நிலைமைகள் யானை? எழுபதுகளின் முற்பகுதியில் முதலாவது எண்ணெய் விலையேற்றத்தினால்

ஏற்பட்ட கொடிய பொருளாதார அதிர்ச்சிகள், இத்தகைய ஒரு சம்பவத்தைச் சமாளிக்க ஆயத்தமில்லாதிருந்தமை, காப்புவரி வாதம், பழமைவாதப் பெரும் பூதம் ஆகியன ஒருபுறமிருக்க, எழுபதுகளின் பிற்பகுதியில் கைத்தொழில் நாடுகளில் ஊடுருவிப் பரவிய 'உலகளாவிய வர்த்தக மந்தந்'துக்கு ஏற்றவாறு மூன்றாம் மண்டலத்தைச் சேர்ந்த அபிவிருத்தியடைந்து வரும் எண்ணெய் இறக்குமதி நாடுகள் வேதனை நிறைந்த பொருளாதாரச் சீராகங்களிச் செய்யும் காட்சி காணப்பட்டது. எரிசக்தி விலைகளில் ஏற்பட்ட மேல்முக உயர்வுகள், பிரதான நாணயங்களில் முன்னுரைக்க 'முடியாத வாதம் ஏற்றுத் தாழ்வாகவும் நிலையற்ற வகையிலும் ஏற்பட்டு வந்த அந்நிய நாணயப் பரிமாற்று விகித மாற்றங்கள், பிரதான விளைபொருள்களுக்கான கோரிக்கையின் பின்னிடைவு, விளைபொருள்களின் விலைகள் செங்குத்தாக இறங்கிவந்தமை ஆகியன இந்நிலைமைகளில் சிலவாகும். இந்த துசாய்தழும் வண்னெய் உற்பத்தி செய்யாத வறிய வளர்ப்பு நாடுகளுக்குச் சஞ்சலமூட்டும் வறுமையும், வேதனை நிறைந்த சீராகங்களும் உள்ளதாகவே இருக்குமென்று சூறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. உலக நாணய தாபனங்களும் கடன்தரு நிலுவணங்களும் தயாரித்துள்ள மதிப்பீடுகளின் அடிப்படையில், 1981ம் ஆண்டிலே பிரதிகூலமான நிலைமைகளே தோன்றுமென முன்னுரைக்கப்படுகிறது. சென்மதி நிலுவைகளில் ஏற்படும் பற்றாக்குறைகளை வெளிநாடுகளில் மேலதிகமாகக் கடன் வாங்குவதன்மூலம் நிரப்பவேண்டிய அவசியம் அதிகரிக்குமெனத் தோன்றுகிறது. கைத்தொழில் நாடுகளில் வட்டி விகிதங்கள் உயர்வாயிருந்து வருவதன் காரணமாக, எதிர்காலத்தில் கடன் பெறுவதற்கான நிபந்தனைகள் பிரசிகூலமான வையாக இருந்து வரும். இதனால் இத்தகைய கமைகளைச் சற்றும் தாங்க முடியாத நிலையிலுள்ள வறிய நாடுகள் கட்டுப்பாடுகளை நிறைவேற்றத் தவறுவதைத் தவிர்ப்பதற்காக, என்ன வந்தாலும் சரி என்ற துணிவுடன் வர்த்தகத் துறையில் கடன் வாங்க வேண்டியிருக்கும். நற்போதிருந்து வரும் கடன்களை அடைப்பது மேலும் ஒரு கமையாக

இருக்குமாதலின், அத்தன் விளைவாகப் புதிய கடன்களைப் பெறுவது கூடக் கடினமாயிருக்கும். இத்தகைய சஞ்சலமான நிலைமையில், உலக அரங்கில் ஏதாவது வியப்பூட்டும் மாற்றம் ஏற்பட்டாலன்றி மற்றப்படி உடனடிக் கடன் நிவாரணமும், கொடைகளும், பெருஞ்சலுகைகளுடன் கூடிய அபிவிருத்தி உதவியும் கோரும் நாடுகளின் 'கியூ' வரிசை நீண்டுவிடும்.

கஷ்ட நிவாரண உதவி, மாற்றியமைக்கப்படுவதற்கான கடன் சம்பந்தமான பேச்சுவார்த்தைகளுக்கு அடிக்கோலும் நிலைமைகள், தனிப்பட்ட நாட்டு நிலைமைகளையும் அமுல் செய்யப்படவிருக்கும் ஸ்திரப்படுத்தும் நடவடிக்கைகளையும் பொறுத்திருக்கும் அதே வேளையில் இத்தகைய ஒருகஷ்ட நிலைமைக்கான காரணம் சென்மதி நிலுவைகள் சீரழிந்தமையே என்பதைக் கண்டுகொள்ள முடியும். அத்துடன், மிகமிகுசூரிய அளவுக்கு அரசிறைக் கொள்கையும் நாணயக் கொள்கையும் விரிவடைந்ததற்கும் அதுவே காரணமாகும். மோசமடைந்து வரும் வர்த்தக மாற்று வீதங்கள், ஏற்றுமதியளவு குறைதல், உள்முகமான பண அனுப்பிடுகள் குறைதல், உல்லாசப் பயணிகள் மூலமான சம்பாத்தியம் குறைதல், கடன் பெறும் நிபந்தனைகள் இறுக்கப்படுவதால் கடன்களை அடைக்கும் செலவுகள் அதிகரித்தல் ஆகியனவெல்லாம் சென்மதி நிலுவைகள் நிலைமையிலும், பண வருவாய் இடைவெளியிலும் முக்கியமான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தலாம்.

மேலும் ஓர் அதிகுப்பதிகமான போக்கு இங்கு கோடிட்டுக் காட்டப்படவேண்டியதவசியம். வெளிநாட்டுக் கட்டுப்பாடுகளை மாற்றியமைப்பது சம்பந்தமாகக் கடனாளிகளுக்கும் கொடுகடன்காரர்களுக்கும்மையே இப்பொழுது பகிரங்கமாகக் காணப்படும் அபிப்பிராய பேதமாகும். அத்துடன், திரட்டுக் காலத்தின் நீளம் பற்றியும் கடனைத் திருப்பிச் செலுத்தும் நிபந்தனைகள் பற்றியும் தொடர்ந்து இருந்துவரும் கருத்து வேற்றுமை. இந்தக் காரணிகளால் வறிய நாடுகளின் வெளிநாட்டுக் கடன் பிரச்சினை தொடர்ந்து இருந்து வருவது சாத்தியம். இலங்கை தனது அபிவிருத்தி வேலைத் திட்டத்தைத் துரிதப்

படுத்த வீராவேச முயற்சிகளை மேற்கொண்டிருந்த போதிலும், கடன் அடைப்பில் இந்நாடும் வேதனைமிக்க பிரச்சினைகளை எதிர் நோக்குமென்பது திண்ணம். ஆதலால் இலங்கையின் பொதுப்படு கடனில் ஏற்பட்டுள்ள வளர்ச்சியை ஆராய்வதும், அதனை மதிப்பிடுவதும் பொருத்தமானதே.

பொதுக் கடன் பெறும் பரிமாணம் அதிகரித்திருப்பதன் காரணமாக, சமீப வருடங்களில் பொதுப்படு கடனைச் சமாளிக்கும் விஷயம் அதிகரித்த முக்கியத்துவத்தையும் பொருளாதார அர்த்தபுஷ்பியையும் பெற்றுள்ளது. இந்த வளர்ச்சியின் அர்த்தபுஷ்பி சில பிரதான பெரும்—பொருளாதார உறவுகளின் கோணத்திலிருந்து மதிப்பிடப்பட வேண்டும்.

1980 டிசம்பர் முடிவில் இருந்த வாறு, இலங்கையின் மொத்தப் பொதுப்படுகடன் 5165.9 கோடி ரூபாவாகும். இது 1970 செப்டம்பரில் இது 787.3 கோடி ரூபாவாகவும், 1964 செப்டம்பரில் 378.7 கோடி ரூபாவாகவும், 1954 செப்டம்பர் முடிவில் 114.5 கோடி ரூபாவாகவும் இருந்தது. பொதுப்படு கடனில் ஏற்பட்டுள்ள இந்த வளர்ச்சியை நடைமுறைக் காரணி அடக்கவிலையில் நாட்டின் மொத்தப் பொருளாக்கத்தின் பெறுமதியோடு கருதுகோள் ரீதியாகத் தொடர்புபடுத்தலாம். (மொத்த நிகரப் பொதுப் படுகடனை நாட்டின் மொத்தப் பொருளாக்கத்துடன் தொடர்புபடுத்தல் மிகப் பொருத்தமாகும்.) பொதுப்படுகடனின் சுமையை வசதியாக எடுத்துக் காட்டுவதற்காகவே இவ்விதம் கணக்கிடப்படுகிறது. இது இத்தகைய கடனை அடைக்கும் செலவை அளவிடுவதுடன், அரசாங்க மூலதனச் செலவினங்கள் (பிரதானமாகப் பொதுக் கடன்களிலிருந்தே இவற்றிற்கு நிதியளிக்கப்படுகிறது.) உற்பத்திப் பெருக்கத்துக்கும் நாட்டின் மொத்தப் பொருளாக்கத்துக்கும் உதவியுள்ளவாவென்பதை மூலதனத்துக்கும், உற்பத்திக்குமிடையேயுள்ள சார்யலன் தொடர்புகள் வாயிலாகத் தெளிவாக்குகின்றது. நிகரக்கடன் நாட்டின் மொத்தப் பொருளாக்கத்துடன் கொண்டுள்ள தொடர்புகள் மூன்று காலவகைகள் சம்பந்தமாக, அதாவது 1959ம் ஆண்டி

லிருந்து 1964ம் ஆண்டு வரையுள்ள காலம் 1970ம் ஆண்டிலிருந்து 1974ம் ஆண்டுவரையுள்ள காலம், 1975ம் ஆண்டிலிருந்து 1980ம் ஆண்டு வரையுள்ள காலம் ஆகியவற்றிற்குக் கணக்கிடப்படுகின்றன. 1959ம் ஆண்டிலிருந்து 1964ம் ஆண்டு வரையுள்ள காலத்தில் பொதுப்படுகடன் சராசரியாக நாட்டின் மொத்தப் பொருளாக்கத்தில் 38.01 சதவிகிதமாக அமைந்திருந்தது. 1970ம் ஆண்டிலிருந்து 1974ம் ஆண்டுவரையுள்ள காலத்தில் இது சராசரியாக 55.7 சதவிகிதமாக இருந்தது. அண்மைக் காலமான 1975ம் ஆண்டு முதல் 1980ம் ஆண்டு வரையுள்ள காலத்தில் மொத்த நிகரக்கடன் முன்னெப்போதும் காணாத உயர் தொகையான 65.2 சதவிகிதத்தைக் காட்டியது. இதையே வேறு வார்த்தைகளில் சொல்வதென்றால், நாட்டின் மொத்தப் பொருளாக்கம் நடைமுறைக் காரணி அடக்கவிலையில் பண அளவில் நிகரப் பொதுப்படு கடனைவிடக் குறைந்த வேகத்திலேயே உயர்ந்துள்ளது. இரு உருப்படிகளிலும் காணப்படும் வித்தியாசமான வளர்ச்சி விகிதங்களை முன்னிட்டு, உண்மையான நிதிகளின் அளவில்பொதுப்படுகடனை அடைக்கும் செலவு பரமாக வளர்ந்துள்ளதாகத் தோன்றுகிறது. பொதுப்படு கடனுக்குப் பணம் கொடுப்பதற்கு உபயோகிக்கப்பட்ட நிதிகள், 1959 ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1964ம் ஆண்டு வரையுள்ள காலத்துடன் ஒப்பிடுகையில், 1970ம் ஆண்டிலிருந்து 1974ம் ஆண்டு வரையுள்ள காலத்திலும், 1975ம் ஆண்டிலிருந்து 1980ம் ஆண்டுவரையுள்ள காலத்திலும் தவிர்க்க முடியாதவாறு உயர்வாகவே இருக்கின்றன. 1975 ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1980ம் ஆண்டு வரையுள்ள காலத்தில் கடனையடைப்பதற்கான நிதிகள் துரிதமாக அதிகரித்துள்ளமை நன்கு புலப்படக் கூடியதாயுள்ளது.

பொதுப்படுகடனில் ஏற்படும் ஓர் அதிகரிப்பின் பொருளாதார விளைவுகள் பற்றிக் குறிப்பிடத்தக்கவாறு கவனிக்கத்தக்க அடிப்பிராய பேதங்கள் உள்ளன. பொதுப்படுகடன் கொள்கை ஜாக்கிரதையாக ஆராயப்பட்ட விடத்து, அது ஒரு வாய்பிரசாதமாக இருக்கிறதா அல்லது ஒரு

சாபக்கேடாக இருக்கிறதா அல்லது அது அலட்சியம் செய்யப்படும் ஒரு விவகாரம் தானா என்பதைக் குறித்துக் கருத்து வேற்றுமைகள் நிலவுகின்றனவென்பது தெளிவு. பொருளாதார அபிவிருத்திக்காகப் பற்றாக்குறை பாதிடுகளை (செலவினங்களுடன் ஒப்பிடுகையில் வருவாய் குறைவாயுள்ள வரவுசெலவுத் திட்டங்கள்)த் தயாரிப்பது பற்றிய வாதப்பிரதிவாதங்கள் இப்பிரச்சினையை மறுபடியும் கிளப்பியுள்ளன; ஆனால் அதைத் தீர்ப்பதற்கு ஒன்றுஞ் செய்யவில்லையென்பது வெளிப்படை. கீன்ஸின் (உலகப் பிரசித்திபெற்ற பொருளாதார விற்பனனர் ஜோன் மேனர்ட் கீன்ஸ்—1883—1946) பொருளியல் பகுப்பு முறையைப் பின்பற்று வோர் பற்றாக்குறை பாதிடுகளை ஆதரித்துள்ளனர். அத்துடன், உள் நாட்டில் வைக்கப்படும் கடன் ஏற்றம் பொருளாதாரச் சுமையையும் சுமத்துவதில்லையெனப் பொதுப்படையாகக் கூறி, பிந்திய வருடங்களில் இக்கடன் சுமையாகும் பிரச்சினையை ஒதுக்கித் தள்ளிவிட்டனர். மறுபக்கத்தில், பிந்திய பிரச்சினை பற்றி விசேஷ ஆராய்ச்சி நடத்தி, பணவீக்கம், கொள்வனவுச் சக்தி ஆகிய கொள்கைகளைக் கொண்டு நியாயஞ் சொல்லும் நானைய வாதிகளின் நெடுங்காலமாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட பொருளியல் முறையை ஆதரித்தவர்கள் பணவீக்கமானது எதிர்கால சந்ததிகள் மீது கடன் சுமையின் கடுமையைக் குறைத்துவிடுகிறதென்று ஒப்புக்கொள்கிறார்கள். எனினும், பண நிரம்பலும் பணவீக்கமும் கட்டுப்படுத்தப்பட வேண்டும் என்று அவர்கள் வாதிக்கிறார்கள். இவ்விதமாக, ஒரு வித்தியாசமான முடிவுக்கு வருவதற்காக அவர்கள் உண்மையான உற்பத்தியளவையும் உற்பத்தித் திறன் வளர்ச்சியையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு பொதுப்படு கடனின் வளர்ச்சி பற்றி விவாதிக்கின்றனர். மேலே கவனிக்கப்பட்ட புள்ளிவிவரப் போக்குகள் அட்டவணை-1 இல் காணப்படுகின்றன.

பொதுக் கடன்கள் பெறுவதன் அளவில் ஏற்பட்டுள்ள அதிகரிப்பைக் கோடிட்டுக் காட்டும் பிரதான காரணி, அரசாங்கத்தின் மொத்தக் கொடுப்பனவுகளில் ஏற்பட்ட விரிவாகவே இருந்து வந்துள்ளது. அரசாங்கத்தின் செல

வினங்கள். — நடப்புச் செலவினங்களும் மூலதனச் செலவினங்களும்—வரிகள் வாயிலாகவும், தேசியமயமாக்கப்பட்ட முயற்சிகளின் இலாபங்கள் மூலமாகவும், பொது மக்களின் உண்மையான சேமிப்புக்களைக் கடன் வாங்குவதன் மூலமாகவும், மற்றும் அரசு சிறை—பாதீட்டு உபாயங்கள் மூலமாகப் பெறப்படும் வருமானப் பெறுவனவுகள் வாயிலாகவும் நிதி வளங்களைத் திரட்ட அரசாங்கத்துக்குள்ள ஆற்றலிவிட வேகமாக அதிகரித்து வந்துள்ளன. மொத்தச் செலவினங்களை ஈடுசெய்ய மொத்தப் பெறுவனவுகள் போதா திருந்ததால், பாதீடுகளில் (வரவு செலவுத் திட்டங்கள்) பற்றாக்குறைகளை (ரொக்கப்பணம் தொழிற்படும் பற்றாக்குறைகள்)ப் பெருமளவிலும் அதிகரித்த அளவிலும் கொண்டிருக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது. இந்தப் பற்

றாக்குறைகளை நிரப்புவதற்கான நிதிகள் தொடர்ந்து வங்கி வட்டாரங்கள் வங்கியல்லாத வட்டாரங்கள் ஆகிய இரு வட்டாரங்களிலும் இருந்து பொதுக் கடன்கள், வாங்குவதன் மூலம் பெறப்பட்டுள்ளன. பாதீட்டுச் செலவினங்களின் நிதிப் புள்ளி விவரங்களை ஆராய்ந்து பார்க்கும்படித்து, அரசாங்கத்தின் நடப்புப் பெறுவனவுகளின் மொத்தத் தொகைகள் மொத்தக் கொடுப்பனவுகளுக்கு மிகக் குறைவாகவே இருந்து வந்துள்ளனவென்பது தெரிகிறது. 1964—65 இலிருந்து 1974 வரையுள்ள காலத்திலும் 1977 இலிருந்து 1981 வரையுள்ள காலத்திலும் நிதிகாணப்படா இடைவெளி—அல்தாவது அரசாங்கத்தின் மொத்தக் கொடுப்பனவுகள் சமநடப்புப் பெறுவனவுகள்—சமமாக அதிகரித்தே வந்துள்ளது. 1964—65 இல் ஏற்பட்ட இடை

வெளி 46.3 கோடி ரூபா. இது 1974ல் 114.6 கோடி ரூபாவையும் 1980 இல் (முன்பு மதிப்பிடப்பட்டது) 1461.7 கோடி ரூபாவையும் அடைந்துவிட்டது. அறுபதுகள் சம்பந்தமாகவும், இற்றைக்கும் காணப்படும் போக்கு 1954—55 இல் உள்ள செயற்பாட்டுக்கு எதிரிடையாயுள்ளது. 1954—55 இல் மொத்த நடப்புப் பெறுவனவுகள் மொத்தக் கொடுப்பனவுகளை விட 17.3 கோடி ரூபா அதிகமாக இருந்தன. அத்துடன், 1955—56 இல் நிதி காணப்படா இடைவெளி 6.6 கோடி ரூபாவாக மிகச் சிறு அளவிலேயே இருந்தது. (1) மொத்தக் கொடுப்பனவுகளுக்கும் மொத்த நடப்புப் பெறுவனவுகளுக்கும் மையேயுள்ள நிதி இடைவெளியையும் (2) நிதி இடைவெளியை நிரப்புவதற்காக அரசாங்கம் நேரடியாக வங்கிய கடன்களின் அளவையும் வெளிப்

ஆட்டவரை—1.

1959—64 இலும், 1970—74 இலும், 1975—80 இலும் பொதுப்படுகடன் வளர்ச்சியின் சூறிகாட்டிகள்

மொத்த நிகர பொதுப்படுகடனும் நடைமுறைக் காரணிச் செலவு விலைகளில் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியும் (ரூ. பத்து லட்சம்)

காலவரை I	1959	1960	1961	1962	1963	1964	சராசரி
1. மொ.உ.உ. —	5930	6331	6353	6549	6849	7325	6556
2. மொத்த நிகர பொதுப்படு கடன்	1524.7	1913.8	2332.7	2638.9	3065.4	3436.0	2493.4
3. 1ல் 2ன்% கடனின் கனம்	25.8	30.3	36.7	41.1	44.8	46.9	38.0
காலவரை II	1970	1971	1972*	1973	1974		சராசரி
1. மொ.உ.உ. —	13,187	13,674	14,720	17,920	23,302		16,561.0
2. மொத்த நிகர பொதுப்படு கடன்	7,236.8	8,108.0	9,448.3	10,280.8	11,026.9		9,220.2
3. 1ல் 2ன்% கடனின் கனம்	54.9	59.2	64.2	57.4	47.3		55.7
காலவரை III	1975	1976	1977	1978	1979	1980	சராசரி
1. மொ.உ.உ. —	25,691	28,032	34,684	40,479	49,782	62,346	40,152
2. மொத்த நிகர பொதுப்படு கடன்	12,959.7	15,620.7	22,434.1	27,745.7	31,511.8	46,779.0	26,172.2
3. 1ல் 2ன்% கடனின் கனம்	50.4	55.7	64.7	68.5	63.3	75.2	65.2

அட்டவணை—2

1954—55 இலிருந்து 1958—59 வரையும் 1964—65 இலிருந்து 1974 வரையும் 1977 இலிருந்து 1981 வரையும் உள்ள நிதிவருடங்களில் பாதிட்டுச் செலவினங்களுக்கு நிதியளிப்பதற்காக வாங்கப்பட்ட நிகரக்கடன்களின் ஒப்பு முறை நிலை மில்லியன் (மில்லியன் ரூபாய்க் கணக்கில்)

	(1) 1/ மொத்தக் கொடுப்பனவுகள்	(2) மொத்த நடப்புப் பெறுவனவுகள்	(3) இடைவெளி 1—2	(4) 2/ நோடியாகக் கடன் பெறல்	(5) 3ல் 4ன்% நோடியாகக் கடன் பெறல் மூலம் நிரப்பப்பட்ட தொகை%
1954—55	1,068.1	1,241.4	173.3	35.1	(19.68)
1955—56	1,322.7	1,256.0	— 66.7	190.3	284.9
1956—57	1,506.0	1,273.0	— 233.0	139.0	81.12
1957—58	1,553.3	1,312.4	— 240.9	344.8	143.13
1958—59	1,783.2	1,388.8	— 384.4	423.1	110.07
1964—65	2,431.8	1,968.0	— 463.8	386.8	83.40
1965—66	2,609.0	2,011.1	— 597.9	606.8	101.51
1966—67	2,824.6	2,179.7	— 644.9	609.9	94.57
1967—68	3,152.6	2,404.1	— 748.5	722.8	96.57
1968—69	3,578.1	2,752.0	— 826.1	656.9	79.52
1969—70	3,915.1	2,924.8	— 990.3	898.4	90.72
1970—71	3,973.8	2,835.8	— 1,138.0	900.3	79.11
1971—72	5,403.8	4,032.1	— 1,371.7	1,364.1	99.45
1973	5,026.6	3,928.6	— 1,098.0	882.6	80.38
1974	5,829.5	4,682.7	— 1,146.8	743.7	64.85
1977	8,812.8	6,543.7	— 2,269.1	2,117.6	93.32
1978	17,687.7	11,473.5	— 6,214.2	5,281.6	85.00
1979	20,339.3	12,474.7	— 7,864.6	6,246.5	79.42
1980*	28,532.9	13,914.7	— 14,617.6	12,224.1	83.63
1981*	26,226.7	15,322.8	— 10,903.9	10,230.0	93.82

குறிப்புகள்

1/ மொத்தக் கொடுப்பனவுகளில் சடப்புக் கொடுப்பனவுகளும் (பொருள்கள் சேவைகளின் கொள்வனவும் சுக மாற்றங்களும்) மூலதனக் கொடுப்பனவுகளும் (உண்மையான சொத்துக்களைப்பெறுவதும் அமைப்பதும் பா மரிப்பதும், மாற்றுதலும் நிதிச் சொத்துக்களைப் பெறுவதும்) முன் கணக்குகள் வாயிலான தொழிற்பாடு களின் காரணமாக நிகரக் கொடுப்பனவுகளும் அடங்கியுள்ளன.

2/ நோடியாகக் கடன் பெறுவதில் மத்திய வங்கியிலிருந்தும், வர்த்தக வங்கிகளிலிருந்தும், வங்கியல்லாத தனி யார் நிலையங்களிலிருந்தும் கடன்பெறுவதும், சந்தையல்லாத இடங்களிலிருந்து கடன் பெறுவதும் வெளி நாடுகளிலிருந்து கடன் பெறுவதும் அடங்கும். வெளிநாடுகளிலிருந்து பெறப்பட்ட கொடைகளும், மூல தன மாற்றங்களும் இதில் அடங்கா.

* உத்தேசம்

ஆதாரம்: இலங்கை மத்தியவங்கி

படுத்துவதற்காக அட்டவணை—2 இல் பொருத்தமான நிதிப் புள்ளி விவரங்கள் காட்டப்பட்டுள்ளன. ஒரு பொருளாதாரக் கோணத்தி லிருந்து மூலதன உருவாக்கத்தி ன்கும் (அஃதாவது உண்மையான சொத்துக்களின் அமைப்பும் பா மரிப்பும்) பாதிட்டுச் செலவினங் களுக்கும் உள்ள தொடர்பைக் காட் டிவைத்தகாலும், அரசாங்கத்தின் அரசினைக் கொள்கையை மதிப் பிடுவதற்காகவும், கடன் வாங்கு வதன் மூலம் நிதிகள் காணப்பட்ட அரசாங்கத்தின் மூலதனச் செல வினங்களின் அளவுகளைக் கணக் கிடுவதற்கு ஒரு வித்தியாசமான

வகைப்படுத்தலை மேற்கொள்வது அவசியமாகும். (நிதிச் சொத்துக் களைப் பெறுவதற்கெதிராக) உண் மையான மூலதன உருவாக்கத் தின் கடன் நிதி உற்பத்திச் சக்தி யைக் கூட்டுவதுடன் அதற்கு நிதி காண்பதற்காகப் பட்டகடனைச் சமமாக அடைக்கவும் உதவுகின் றது. (அ) மூலதனச் செலவினங் களுக்கு நிதியளிப்பதற் காகக் கிடைக்கக் கூடியதாயிருக்கூ ம் நடப்புக் கணக்கு உபரிமீன் உதவு தொகைகளும் (ஆ) மூலதனச் செலவினங்களுக்கு நிதியளிப்ப தற்காகப் பயன்படுத்தப்பட்ட நிகர உள்நாட்டுக் கடன் தொகை

களின் அளவும் அட்டவணை—3 இல் காட்டப்பட்டுள்ளன. இந்நகக் கணிப்புகளில் வெளிக் காட்டப்பட்டுள்ள ஒரு குறிப்பிடத் தக்க அம்சம் என்னவென்றால், மூலதனச் செலவினங்களுக்கு நிதி யளிப்பதற்காகச் சமீப வருடங் களில் நடப்புக் கணக்கு உபரி வாயிலாக உதவப்பட்ட தொகை கள் மிகச் சிறியனவாகவே இருந் திருப்பதும், அதைத் தொடர்ந்து இந்நகக்கத்துக்காக நோடியாகக் கடன் வாங்குவதன் மீது பெருமள வுக்குச் சார்ந்திருந்ததுமாகும். வருமானத் திட்டிடுவதற்காக வரி முறையை உபயோகிக்கப் பொது

அட்டவணை-3

1955-56 இலிருந்து 1959-60 வரையும், 1964-65 இலிருந்து 1974 வரையும், 1977 இலிருந்து 1981 வரையும் உள்ள நிதி வருடங்களில் மூலதனச் செலவினங்களுக்கு நிதி காணப்பட்ட மூலங்கள்

	(மில்லியன் ரூபாய் கணக்கில்)				
	(1) 1/ மூலதனச் செலவுகள்	(2) 2/ நிதியின் மூலம் மொத்த மூலதனச் செலவினத்தின் சதவிகிதமாக நடப்புக்களுக்கு உபரி/ பற்றாக்குறை	(3) வெளிநாடுகளில் வாங்கப்பட்ட கடன்கள், மூலதனச் செலவினத்தின் சதவிகிதமாகக் கொடைகளும் மூலதன மாற்றங்களும்	(4) மூலதனச் செலவினத்தின் சதவிகிதமாக உள்நாட்டில் வாங்கப்பட்ட நிகரக்கடன்கள்	(5) 3/ 3 4/ மூலதனச் செலவினத்தின் சதவிகிதமாக வாங்கப்பட்ட மொத்தக் கடன்
1955-56	430.9	91.5	6.6	6.7	13.3
1956-57	395.9	70.5	6.5	44.3	50.8
1957-58	498.6	31.0	6.7	33.8	40.5
1958-59	493.0	7.7	9.7	63.9	73.6
1959-60	493.7	4.7	6.7	80.6	87.3
1964-65	536.7	14.7	18.6	58.0	76.6
1965-66	596.7	3.6	19.7	88.9	108.9
1966-67	698.7	12.4	29.9	60.2	90.1
1967-68	789.2	1.9	24.0	70.9	94.9
1968-69	909.8	15.3	38.7	35.4	74.1
1969-70	883.1	11.4	25.6	83.2	108.8
1970-71	789.6	-32.2	29.3	90.8	120.1
1971-72	1,140.2	-4.6	31.1	95.0	126.1
1973	1,160.8	12.8	13.8	65.3	79.1
1974	1,244.9	8.6	30.4	49.6	80.0
1977	2,193.8	-0.4	57.2	62.1	119.3
1978	5,424.1	17.6	72.9	36.7	109.6
1979	7,729.4	11.5	48.3	50.4	98.7
1980 X	11,757.1	3.2	52.1	74.0	126.1
1981 X	11,015.7	-1.0	68.4	24.4	92.8

குறிப்புகள்

- 1/ இங்கு தரப்பட்டுள்ள மூலதனச் செலவினத்தில் மீளவரும் வாக்குப் பணங்களிலும் திட்டங்களிலுமுள்ள மூலதன இனங்கள் அடங்கும். ஆனால், மூலதன வாக்குப் பணங்களிலும் திட்டங்களிலுமுள்ள நடப்பு மூலங்கள் அடங்கா.
 - 2/ நடப்புக் கணக்கு உபரி அல்லது பற்றாக்குறை (-) என்பது, நடப்புக் கொடுப்பனவுகளுக்கு மேல் உள்ள நடப்புப் பெறுவனவுகளின் மேல்மிச்சம் அல்லது பற்றாக்குறையாகும்.
 - 3/ இவை 100 சதவிகிதத்தை மிகும் எண்கள் ரொக்க நிலுவைகளின் அதிகரிப்புகளாகப் பிரதிபலிக்கப்படுகின்றன.
- X நற்காலிகமானது

ஆதாரம்: இலங்கை மத்திய வங்கி

வாகக் காணப்பட்ட வேண்டா வெறுப்பையும் அது பிரதிபலிக்கின்றது.

இந்த உண்மையிலிருந்து நியாயமாக அனுமானிக்கத்தக்கது என்ன வென்றால், மூலதனச் செலவினங்களைச் சமாளிப்பதற்காக அரசாங்கம் பொதுக் கடன் வாங்குவதையும், மூலதன மாற்றங்களின் கொடைகள் உட்பட வெளிநாட்டு நிதிகளையும் அதிகரித்த அளவில் நம்பியிருந்ததாகும். சில சந்தர்ப்பங்களில் அரசாங்கம் தனது குறுகிய தன்னை கொண்ட பிணைப்பத்திரங்கள் மீதா அல்லது நீண்டகாலக் கடன் பத்திரங்கள் மீதா

நிகழுகின்றது என்பதையும் பொறுத்து வலு உள்ளதாக அல் ரொக்க நிலுவைகளை அதிகரிக்கும் நோக்கத்துடன் மூலதனச் செலவினங்களுக்குத் தேவைப்பட்ட தற்கு மேல் கடன் வாங்கியிருப்பதாகவும் தெரிகிறது. 1970-71, 1971-72, 1979 ஆகிய நிதி வருடங்களிலும், மிகச் சமீபத்தில் 1981ம் ஆண்டிலும் நடப்புக் கணக்கில் கூடப் பற்றாக்குறைகள் இருந்துள்ளன. இப்பற்றாக்குறைகளை நிரப்புவதற்காகக் கடன் வாங்க வேண்டிய அவசியம் அரசாங்கத்துக்கு ஏற்பட்டது. இதற்கு எதிரிடையாக 1955-56, 1956-57,

1957-58 ஆகிய நிதி வருடங்களில் நடந்துள்ள செயற்பாட்டைக் கவனியுங்கள். இம் மூன்று வருடங்களிலும் பாதிட்டுத் தயாரிப்பில், பொதுக் கடன்கள் வாங்குவதன் மீது மிகப் பெருமளவுக்குச் சார்ந்திருப்பதைக் குறைப்பதற்காக, கணிசமான நடப்புக் கணக்கு உபரிகள் கைக்குக் கிட்டுவதற்கு இடம் கிடைத்துள்ளது. மூலதனச் செலவினங்களுக்கு நிதியளிக்க, பொதுக் கடன்கள் வாங்குவதை அதிக அளவில் சார்ந்திருக்கும் போக்கு தற்போது காணப்படுகிறதென்பது தெளிவு.

பொதுத் துறையைப் பெரிதாக்கி, பொருளாதார வளர்ச்சிக்காக நிதிவளங்களை மாற்றும் பிரச்சினை பெரும்பாலான அபிவிருத்தியடைந்து வரும் பொருளாதாரங்களை எதிர்நோக்குகின்றது. இதற்கு இலங்கை விலக்கல்ல. இத்தகைய நிதிவள மாற்றங்களுக்குப் பொதுக் கடன் வாங்குதல் ஓர் அவசியமான கருவியாகியுள்ளது. அரசியல் ரீதியாக இது வரி விதிப்பை விட மிகவும் ஏற்றுக் கொள்ளத்தக்கதாயுள்ளது. கடன் வாங்குவதால் பொதுவான விலை மட்டத்திலும் பொருட் பெருக்கத்திலும் ஏற்படும் பொருளாதார விளைவுகள், பரந்த அளவிலான பொருளாதார விளைவுகளைப் பொறுத்த வரை, ஒரு வளர் முக நாட்டில் பெருமளவுக்கு ஓரே மாதிரியாகவே இருக்கின்றன. பொது விலை மட்டத்தை உயர்வாக வைத்திருக்கவும் அது உயர்வதற்கும் உதவும் வரிவிதிப்பு அல்லது பற்றாக்குறைப் பாதிப்பு, உற்பத்தியாளர் வளர்ச்சி தெளிவாகப் புலப்படும் வரை வெகு ஜனங்களை மோசமாகப் பாதித்துத் துன்புறுத்துகின்றன. அப்பொழுது கூட நிலைமையில் ஏற்படக் கூடிய அபிவிருத்தியின் அளவு, மேற்கொள்ளப்பட்ட முதலீடுகளிலிருந்து பாயும் உற்பத்தியாளின் அமைப்பையே பொறுத்திருக்கும். நிதிவளங்களைத் திரட்டும் பணிகளில் பொதுக் கடன் வாங்குதல், பொதுப்படுகளைச் சமாளித்தல் ஆகியவற்றின் முக்கியத்துவத்தை மூன்று அம்சங்களில் எடுத்துக் காட்டலாம்.

முதலாவதாக, அரசாங்கம் தனது அபிவிருத்தி வேலைத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்குப் போதுமான நிதிவளங்களை உறுதிப்படுத்துவதற்காகக் கடன் வாங்க வேண்டிய தவசியமாகும் என்பது வெளிப்படையான உண்மையாகும். எந்தப் பிரத்தியேக பொருளாதாரத் திட்டமும் இல்லாத போது இலங்கை, வருடாந்த (பாதிட்டு) மூலதனச் செலவினங்கள், வழக்கமாகப் பன் வருடகாலத்துக்கு நிரல்படுத்தப்படுவதுடன், இடையிடீறில் இவற்றிற்குரிய நிதிகளைத் தேடும் பணி அரசாங்கத்தின் மீது ஒரு கனத்த பொறுப்பையும் சுமத்துகின்றது.

இரண்டாவதாக, பொதுக் கடன் பெறுவதன் வாயிலாக ஓர் அரசாங்கம் பொருளாதாரத்தில்

ரொக்கப்பணம் புரளும் நிலைமீது அதன் மூலம் நாணய ஸ்திர நிலையை உருவாக்கும் நிலையிலுள்ளது, பெரும்பாலான அரசாங்கங்கள் பணவீக்க எதிர்பார்ப்புகளும் விலை அதிகரிப்புகளும் கட்டுப்படுத்தப்படாமல் தொடர்ந்து இருந்து வருவதை அனுமதிக்க விரும்புவதில்லை. ஏனென்றால், பணவீக்கத்தின் விளைவாக, விலைத் திருத்தங்கள் மூலம் ஈடுசெய்யப்படுவதற்கு உட்படாத வருமான முடையவர்களின் வருமானங்கள் குறைகின்றன. அடக்கவிலை உயர்வுகளால் உற்பத்தியும் பணவீக்கம் மாற்ற முடியாதவாறு சம்பள உயர்வுகளையும், விலை அதிகரிப்புகளையும் ஏற்படுத்திவிடுகின்றன. இந்நிலையைச் சமாளிக்கும் வேலையைத் தவிர்க்கவே அரசாங்கங்கள் விரும்புகின்றன. பொதுப்படுகடன்களால் பொருளாதாரத்தின் தரவத்தன்மை (பொருளாதாரத்தில் ரொக்கப்பணம் புரளும் நிலை) எந்த அளவுக்குப் பாதிக்கப்படுகிறது என்பதும் எந்த எந்த அளவுக்கு உருவாக்கப்படுகிறது என்பதும், அரசாங்கம் எவரிடமிருந்து, எந்தத் துறைகளிடமிருந்து கடன் வாங்குகிறது என்பதையும், அது சம்பந்தமாக அளிக்கப்படும் நினைகளின் தன்மையையும் தவணை அமைப்பையும் பொறுத்திருக்கின்றன.

ரொக்கப் பணம் புரளும் நிலைமீதான விளைவு, வங்கி முறையிலிருந்து அரசாங்கம் வாங்கும் கடன்கள் அதிக அளவில் உள்ளனவா அல்லது குறைந்த அளவில் உள்ளனவா என்பதையும், இத்தகைய கடன் வாங்கல் பணத்தின் உண்மைத்தன்மையுடன் மிக நெருங்கிய தொடர்புள்ள மிக வலு குறைந்ததாக இருக்கும், போதிய நிதி வளங்களை உறுதிப்படுத்திக் கொள்வதற்காக, வங்கி முறையிலிருந்து கடன் வாங்கல் தவிர்க்க முடியாததாக இருக்கலாம். ஆனால், அது அதே சமயத்தில் ரொக்கப் பணம் புரளும் நிலை, பணவீக்க எதிர்பார்ப்புகள், நாணய ஸ்திரம் சம்பந்தமாக வேறு வகைப் பிரச்சினைகளைத் தோற்றுவிக்கலாம். பொதுக் கடன்களை நாடுவதில் ஓர் அரசாங்கத்தை எதிரொக்கும் பிரச்சினைகளில் ஒன்று என்னவென்றால்,

இந்த விளைவுகளுக்கும் இவ்விளைவுகளைத் தணிப்பதற்கான கொள்கைகளை மேற்கொள்வதற்கும் இடையே ஒரு சம நிலையை ஏற்படுத்துவதாகும்.

மூன்றாவதாக, நிதி முதலீடுகளைத் தெரிவு செய்வதில் முதலின் பாதுகாப்பையும், வட்டி வருவாயின் நிச்சயத்தையும் மிக முக்கியமாகக் கருதுவோர் முதலீடு செய்வதற்கான வழிகளை ஏற்படுத்துவதற்காக அரசாங்கம் கடன் பத்திரங்களை வெளியிட வேண்டியிருக்கிறது. அரசாங்கம் வளர்க்க முயலும் குறிக்கோள்களில் ஒன்று, பெரிய—சுறுசுறுப்பான கடன் பத்திரச் சந்தையொன்றை ஏற்படுத்துவதாகும். ஓர் அரசாங்கம் தனது நிதிக்கடப்பாடுகளை நிறைவேற்றுவதற்காக நிதிவளங்களிலுள்ள குறையை நிரப்ப, பொது மக்களிடமிருந்து கடன் வாங்க வேண்டியிருக்கிறதென்பது ஓர் அங்கீகரிக்கப்பட்ட உண்மையாகும். ஓர் அரசாங்கம் வரி விதிப்பு வழியை உபயோகித்து, பொது முயற்சிகளின் இலாபங்கள் வாயிலாகப் பெருந்தொகைப் பணத்தைத் திரட்ட முடியுமானால், அது பொதுப்படுகடன்களை யும் கடன் வாங்குதலையும் நம்பியிருக்கும் நிலையைக் குறைத்துவிட முடியும். அத்துடன், அரசிறை நோக்கங்களுக்காகப் பற்றாக்குறைப் பாதிடு தயாரிப்பதையும் குறிப்பிடத்தக்க அளவுக்குக் குறைத்து விட முடியும். இதையே வேறு வார்த்தைகளில் சொல்வதாயின், வரிவிதிப்பிலிருந்தும் இலாப மாற்றங்களிலிருந்தும் கிடைக்கக் கூடியதாக உள்ள நிதிவளங்களை அனுசரித்து செலவினங்களின் இலக்குகள் குறிக்கப்படுமாயின், பொதுப்படு கடனின் வளர்ச்சியை ஆகக் குறைந்த அளவுக்குக் குறைத்து விட முடியும். ஆனால், செலவினங்களின் வளர்ச்சி விகிதம் அரசாங்கத்துக்கு வந்து சேரும் வருமானம், இலாபங்கள் ஆகியவற்றின் வளர்ச்சி விகிதத்துக்கு மேல் ஓடும் போக்குடையதாயிருப்பதால், இத்தகைய ஒரு செய்முறை சாத்தியமல்ல. இவ்விஷயத்தில் அட்டவணை—4 இல் உள்ள புள்ளி விவரங்கள் மிக உறுதியாகக் கோரிட்டுக் காட்டுவதென்னவென்றால், மொத்தக் கொடுப்பனவுகள் அதிகரிக்கும் போக்கு வளர்ச்சியொன்றில், சமீப வருடங்களில் வரிகள்

முற்று முழுதாகச் செய்துள்ள பங்களிப்பு ஒரு மீதமான அதிகரிப்பையே, அதுவும் ஒப்பீட்டளவில் ஒரு சிறிய அதிகரிப்பையே காட்டியுள்ளது. 1977ம் ஆண்டுக்கும் 1980 ஆம் ஆண்டுக்குமிடையே நடப்புக் கொடுப்பனவுகள் 234 சதவிகிதம் அதிகரித்தபோது, மொத்த வரிகளில் ஏற்பட்ட ஒப்பியல் அதிகரிப்பு 127 சத விகிதமாயிருந்தது. இதன் விளைவாக 'மொத்தக் கொடுப்பனவுகளை உள்ளடக்கும் வரியின் பங்கு 62.51 சதவிகிதத்திலிருந்து 43.83 சதவிகிதத்துக்கு வீழ்ச்சியடைந்தது. இது, ஆராயப்பட்ட வருடங்கள் சம்பந்தமாகப் பதிவு செய்யப்பட்ட மிகக் குறைந்த பங்காகும். மொத்தக் கொடுப்பனவுகளைப் பூரணமாகச் சமாளிக்கத்தக்கதாக வரி முயற்சி போதிய அளவுக்குப் 'பெரிதாக நடைபெருததால், நேரடியாகக் கடன் பெறும் நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. வரி

களும் மொத்தக் கடன் வாங்கல்களும் சேர்ந்து மேல் நோக்கிச் சென்றுள்ள அதே வேளையில், 1955/56 இலிருந்து 1980 வரையுள்ள காலம் முழுவதையும் நோக்குமிடத்து, மொத்தக் கொடுப்பனவுகள் சம்பந்தமாகப் பயன்படுத்தப்பட்ட கடன் தொகைகளின் சதவிகிதம் அதிகரித்த அளவிலேயே இருந்துள்ளது. பொதுக் கடன் வாங்குவதை நிலையான வரம்புகளுக்குள் கட்டுப்படுத்துவதற்கு அல்லது குறைப்பதற்குத் தேவையான அளவுக்கு வரிகளை உயர்த்த அரசாங்கம் பொதுவாக வேண்டா வெறுப்புடன் இருப்பதையே 'இது கோடிட்டுக் காட்டுகின்றது.

பொதுப் படுகடனின் வளர்ச்சிக்கும் பாதிட்டில் துண்டு விழும் தொகையின் பரிமாணமும், பின்பற்றப்பட்ட பாதிட்டுக் கொள்கையின் தன்மையுமே காரணம் என்று கூறலாம். இவையாவும் 'அரசிறைக்

கொள்கை' நிதிகாண மேற்கொள்ளப்பட்ட முறை, வெளியிடப்பட்ட 'கடன் பத்திரங்களின் வகை என்னும் தலைப்புகளின் கீழ் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

அரசாங்கக் கொள்கையை மதிப்பிடுவதற்கு, முதலீடு செய்யும் பொது 'மக்களுக்குப் பணம் வழங்குவதற்காக அளிக்கப்படும் வட்டி விகிதங்களும், அளிக்கப்படும் கடன் பத்திரங்களின் தவணையமைப்பும் பொருத்தமானவையாகும். இவை, பின்பற்றப்படும் நாணயக் கொள்கையின் எல்லைகளுக்குள் வருகின்றன. இக்கருவிகளின் இயக்கமும் தன்மைகளும் பொருளாதாரத்திலுள்ள ரொக்கப் பண மட்டத்துடன் ஒரு நொடியான தொடர்பு கொண்டுள்ளன. ஆதலால் பொதுப்படு கடனின் எல்லைகளும் அதன் செல்வாக்கும் ஒரு முனையில் அரசிறைக் கொள்கையிலிருந்து மறுமுனையில் நாணயக் கொள்கை வரை விரிகின்றன.

ஆட்டவலை—4

1955—56 இலிருந்து 1959—60 வரை, 1964—65 இலிருந்து 1974 வரை, 1977 இலிருந்து 1981 வரையுள்ள நிதியாண்டுகள் சம்பந்தமாகக் கொடுப்பனவுகளை உள்ளடக்குவதில் வரிகள், வாங்கிய கடன்கள் ஆகியவற்றின் ஒப்பியல் பங்குகள்

(ரு. பத்து இலட்சம்)

	(1) மொத்தக் கொடுப்பனவுகள்	(2) மொத்த வரிகள் 1/ மரண வரிகள்	(3) மொத்த நேரடிக் கடன்கள்	(4) 1ல் 2ன்% வரிகளின் பங்கு	(5) 1ல் 3ன்% கடன்களின் பங்கு	(6) 2ல் 3ன்% வரிகளில் நேரடிக் கடன் வீதம்
1955—56	1,322.7	1,015.5	34.1	76.77	2.58	3.36
1956—57	1,506.0	1,011.7	190.3	67.18	12.64	18.81
1957—58	1,533.3	1,016.6	174.7	65.44	11.25	17.18
1958—59	1,773.3	1,057.5	351.8	59.63	19.84	33.27
1959—60	1,821.3	1,119.5	423.4	61.47	23.25	37.82
1964—65	2,431.8	1,439.9	386.8	59.21	15.91	26.86
1965—66	2,609.0	1,400.0	606.9	53.66	23.26	43.35
1966—67	2,824.6	1,401.3	609.9	49.61	21.59	43.52
1967—68	3,152.6	1,682.4	722.8	53.37	22.93	42.96
1968—69	3,578.1	1,981.3	656.9	55.37	18.36	33.15
1969—70	3,915.1	2,260.1	898.4	57.73	22.95	39.75
1970—71	3,973.8	2,276.5	900.3	57.29	22.66	39.55
1971—72	5,403.3	3,284.7	1,364.1	60.79	25.25	41.53
1973	5,026.6	3,309.2	882.6	65.83	17.56	26.67
1974	5,829.5	4,020.8	743.7	68.97	12.78	18.50
1977	8,812.8	5,508.6	2,117.6	62.51	24.03	38.44
1978	17,687.7	10,382.3	5,281.6	58.70	29.86	50.87
1979	20,339.3	11,154.8	6,246.5	54.84	30.71	56.00
1980	28,532.3	12,506.9	12,224.1	43.83	42.84	57.74
1981x	26,226.7	13,785.3	16,239.0	52.56	39.01	74.21

குறிப்புகள்

1/ மொத்த வரிகளில் ஆள்வாரி வரிகள் கூட்டுத்தாபன வருமானங்கள் மீதான வரிகள் உற்பத்தி—செலவுகள் மீதான வரிகள் மரண வரிகள் மற்றும் மூலதன வரிகள் — உணவு விற்பனைகளிலிருந்து இடைக்கும் இலாபங்கள்

ஆதாரம்: இலங்கை மத்திய வங்கி—வருடாந்த அறிக்கை.

உள்ளாட்டுக் கூறுகளும் அட்டவீணை—5இல் தரப்படுகின்றன.

கடந்த நான்கு நிதி வருடங்களின் போது—அஃதாவது 1977ம் ஆண்டிலிருந்து—பொதுப் படுகடனின் வெளிநாட்டுக் கடன் கூறு இடையூறு அதிகரித்து வந்துள்ளது. 1967—68இல் மொத்த வெளிநாட்டுக்கடன் முழு மொத்தப் பொதுப் படுகடனில் 17% ஆக இருந்தது; 1974இல் 24% ஆக இருந்தது. 1980ம் ஆண்டளவில் மொத்த வெளிநாட்டுக் கடன் முழு மொத்தப் பொதுப் படுகடனில் 43 சதவிகிதத்துக்கு அதிகரித்துவிட்டது. உள்ளாட்டுக் கடனில் தனித்த அதிகரிப்பு சமீப வருடங்களில் குறிப்பிடத்தக்கதாயிருந்த அதே வேளையில், விகித சம்பந்த வெளிநாட்டுக் கடனில் ஏற்பட்ட அதிகரிப்பு உயர்வாக இருந்துள்ளது. வெளிநாட்டுக் கடனின் வளர்ச்சி விகிதத்தில் காணப்படும் இந்த உயர்வான போக்குக்கு அரசாங்க வட்டாரங்களின் இறக்குமதி களுக்கு நிதியளிப்பதில் வெளிநாட்டு உதவியை அதிகரித்த அளவில் சார்ந்திருந்தமையும், மூலதனச் செலவினங்களில் காணப்பட்ட உயர்வான இறக்குமதிக்கான அளவும், மிகப் பொதுவாக வெளிநாட்டு நாணயமாற்று வளம் சம்பந்தமாக அரசாங்கத்தை எதிர்நோக்கிய கட்டி இடைவெளியுமே பெரிதும் காரணம் என விளக்கலாம்.

சமீப வருடங்களில் வெளிநாட்டுக் கடனில் பதிவு செய்யப்பட்ட அதிகரிப்புகளைத் தொழில் நுட்பத்தன்மை வாய்ந்த சில நிபந்தனைகளுடனேயே விளக்கவேண்டியுள்ளது. 1972 அக்டோபர் முதலாந்திகதயன்று இலங்கை ரூபா பலன் ஸ்டர்லிங் உடன் இணைக்கப்பட்டதன் விளைவாக இலங்கை ரூபாவுக்கும் வெளிநாட்டு நாணயங்களுக்கு மிடையேயுள்ள நாணய மாற்றுச் சமன் விகிதங்கள் இலங்கை மத்திய வங்கியால் காலத்துக்குக் காலம் மாற்றியமைக்கப்பட்டன. பலன் ஸ்டர்லிங் மற்றும் நாணயங்களுக்கெதிராக மிகக்கூடு விடப்பட்டதால், ஸ்டர்லிங் தவிர்த்து வெளிநாட்டு நாணயங்களில் குறிக்கப்பட்ட வெளிநாட்டுக் கடனின் சம ரூபாய் பெறுமதி ஒப்புமை மாற்றங்களுடன் மீண்டும் கணக்கிடப்பட்டது. சம்பந்தப்பட்ட

மாற்றத்தின் ஒழுங்கு கவனித்தற் குரியது. கடனின் இத்தகைய மறுமதிப்பீட்டின் விளைவாக முறையே 1973ம் ஆண்டிலும் 1974ம் ஆண்டிலும் இலங்கையின் வெளிநாட்டுக் கடன் பொறுப்புகளில் 20 கோடி ரூபா அதிகரிப்பும் 3.9 கோடி ரூபா குறைவும் ஏற்பட்டன. 1977 நவம்பர் மாதத்தில் இலங்கை ரூபா மதிப்பீடுக்கம் செய்யப்பட்டு, மிகக்கூடுப்பட்டதால், மொத்த—நிகர வெளிநாட்டுக் கடனின் சம ரூபாய் பெறுமதி அதிகரித்துள்ளதென்பதில் சந்தேகமில்லை.

வெளிநாட்டுக் கடனின் வளர்ச்சி சம்பந்தமான சில பொருளாதார முகாந்தரங்கள் வலியுறுத்தப்பட வேண்டியவைகளாகும். வெளிநாட்டுக் கடனில் ஏற்படும் அதிகரிப்பு பிரதானமாக ஒரு பக்கத்தில் பொதுத்துறைச் செலவினங்கள் வெளிநாட்டு நாணய மாற்றைக் கணத்த அளவுக்குச் சார்ந்திருப்பதையும், மறு பக்கத்தில் ஏற்றுமதிச் சம்பாத்தியங்களைத் திருப்திகரமாக விவாக்க நாட்டுக்குச் சந்தியில்லாதிருப்பதையும் பிரதிபலிக்கின்றது. பாதகமான வர்த்தக மாற்று விதங்களினால் ஏற்படும் கஷ்டங்களும், ஏற்றுமதிச் சம்பாத்தியங்கள் சுருங்குவதன் விளைவாக ஏற்படும் கடனடைப்புப் பிரச்சினைகளும் ஒரு புறமிருக்க, வெளிநாட்டுப்பொறுப்புக்களைத் திருப்பிச் செலுத்துவதற்கு உள்ள ஒரேயொரு திருப்திகரமான வழி, ஏற்றுமதி உபரி களைச் சிருஷ்டிப்பதன் வாயிலாகக் காணப்பட வேண்டுமென்றே தோன்றுகிறது. உள்ளாட்டில் வைக்கப்படும் ரூபாக் கடனைப் போலன்றி, வெளிநாட்டுக் கடனின் வளர்ச்சி முற்றிலும் வித்தியாசமான பிரச்சினைகளின் அடுக்கொன்றை எழுப்புகின்றது.

ரூபாக் கடனைச் சிருஷ்டிப்பது, தீர்ப்பது, அடுத்து அதை இல்லாமலாக்குவது என்பதிலே, அடிப்படையில் தனியார் துறைக்கும் பொதுத் துறைக்குமிடையே நிதி வளங்களை (உண்மையான நிதி வளங்களையும் நாணய நிதிவளங்களையும்) மாற்றுவதே சம்பந்தப்பட்டுள்ளது. இந்த மாற்றங்கள் சில சந்தர்ப்பங்களில் பணவிகிதத்தை ஏற்படுத்தக் கூடிய நாணய விளைவுகளை உண்டாக்கலாம். ஆனால் அது சமாளிக்கக்

கூடியதாகவும், மத்திய வங்கியினால் உருவாக்கப்படும் கொள்கைகளின் கட்டுக்கோப்புக்குள்ளேயுமிருக்கிறது. வெளிநாட்டுக் கடனென்று பெறப்பட்டு, இத்தகைய நிதி வளங்களிலிருந்து செலவினங்களுக்கு நிதியளிக்கப்படும்போது, தனியார் துறையிலிருந்து பொதுத் துறைக்கு உண்மையான நிதிவளங்களின் எந்த மாற்றமும் நடைபெறுவதில்லை. இந்நடவடிக்கை; படுகடனாளி நாட்டில் பொருள்களும், சேவைகளும் அதிகரிக்கப்படுவதற்கு உதவுகிறது; அத்துடன் உண்மையான நிதி வளங்களின் குறைதீரப்பட்டுகிறது. நடைமுறையில், ஆகக் குறைந்த நடப்புச் செலவுகளுடனும், கஷ்டங்களோடும் எல்லாம் பக்கங்களிலும் வழங்கல்களின் பாய்ச்சலை அதிகரிக்க நாட்டுக்கு உதவப்படுகிறது. எனினும், வெளிநாட்டுக் கடன் பயன்படுத்தப்பட்டால், அதைத் திருப்பிச் செலுத்தல், தீர்த்தல் ஆகிய கடப்பாடுகள் உண்டாகின்றன. வெளிநாட்டுக் கடனை வெளிநாட்டு நிதி வளங்கள் வாயிலாகவே தீர்க்கவும், திருப்பிச் செலுத்தவும் வேண்டியுள்ளது. இதற்கு ஏற்றுமதி உபரிக்கள் அல்லது இறக்குமதிச் செலவில் சேமிப்புக்களைச் சிருஷ்டிக்க வேண்டும். முன்பு பெறப்பட்ட கடனைத் திருப்பிச் செலுத்த, புதிய வெளிநாட்டு நாணய மாற்றுக் கடன்களை ஒரு வரையறுக்கப்பட்ட அளவுக்குப் பயன்படுத்துவது சாத்தியம். ஆனால், இதை வரையறைற்ற காலத்துக்குச் செய்ய முடியாது. வெளிநாட்டுக் கடனை வெளிநாட்டு நாணயத்திலேயே தீர்க்கவேண்டிய காலமொன்று வருவது நிச்சயம்.

வெளிநாட்டுக் கடனைப் பயன்படுத்துவதை மதிப்பாய்வு செய்யும் போது மனத்தில் கொள்ள வேண்டிய பொருத்தமான பிரச்சினைகள் (1) வெளிநாட்டுக் கடன்களிலிருந்து நிதியளிக்கப்பட்ட முதலீடுகளின் உற்பத்தித் திறன் (2) ஏற்றுமதி உபரிக்களைப் பெறுவதற்காக, இந்நோக்கத்துக்கு உகந்த ஒரு வர்த்தகக் கொள்கையின் அமைவில், ஏற்றுமதித்துறை போதிய வேகத்துடன், போதிய பரிமாணத்தில் அபிவிருத்தி செய்யப்பட்டு வருகிறது பெரும்பாலான வளர்முக நாடுகளின் அனுபவம் யாதெனில், வெளிநாட்டுக் கடன்கள் (அ) நுகர்வு நோக்

கங்களுக்காகவும் (ஆ) பொது முதலீட்டுச் செலவுகளுக்காகவும் (இ) இறக்குமதிப் பிரதியீடுகளை உற்பத்தி செய்யும் கைத்தொழில்களைச் சிருஷ்டிப்பதற்கும் அல்லது விரிவாக்குவதற்கும் பயன்படுத்தப்பட்டன. பொதுவாக இத்தகைய முதலீட்டு நடவடிக்கைகள் மற்றப்படி சாத்தியமாகியிருக்காத பல்வேறு விதமான பொருள்களைக் கிடைக்கச் செய்யும் நன்மையான பலன்களை உண்டாக்கி தொழில் துட்ப அறிவையும் ஆற்றல்களையும் புகட்டிப் பரப்பி, அத்துடன் முதலீடு செய்வதற்கும் புதிய சந்தர்ப்பங்களையும் ஏற்படுத்தும் அதே வேளையில், நிதியளிக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகள் நேரடியாக ஏற்றுமதிச் சார்புடையவாயிருந்தாலொழிய ஏற்றுமதித் துறையின் மீது இத்தகைய நடவடிக்கைகளெல்லாம் ஏற்படுத்தும் தாக்கம், ஏற்றுமதி உபரிகளின் சிருஷ்டிப்பு சிறிய அளவிலேயே இருக்கும். முதலீட்டு நடவடிக்கைகள் பொதுவாகக் குண்டப்படுவதிலிருந்து உள்நாட்டுச் சந்தை பெறும் உற்சாகம் ஏற்றுமதி செய்வதை விட உள்நாட்டு விற்பனைகளைத் தூண்டுவதாகவே இருந்துள்ளது. உள்நாட்டில் பொருள்களை விற்பதால் துரிதமாக ஆதாயங்களைப் பெற முடிகிறது; ரொக்கப்பணம் புரளும் நிலையும் இலகுவாகிறது. இத்தகைய சமயங்களில் வர்த்தகர்கள் உள்நாட்டு வட்டாரங்களுக்கு நேரடியாக விற்பனை செய்யவே விரும்புகின்றனர். இதனால் ஏற்றுமதி உபரிகளைச் சாதிக்கும் சந்தர்ப்பங்கள் குறைகின்றன. மேலும், பெறப்பட்ட வெளிநாட்டுக் கடனைத் தீர்த்தல், திருவதற்கான நிதியமைத்தல், திருப்பிச் செலுத்தல் ஆகியவற்றிற்கான உள்நாட்டுப் பிரதியீட்டுத் திட்டம் மூலமாக அன்றி மற்றப்படி ஏற்றுமதிச் சம்பாத்தியங்கள் மீது அல்லது இறக்குமதிச் செலவுகள் மீது ஓர் உரிமைக் கோரிக்கையை விதிக்க அரசாங்கம் தவறிவிடுவது கவனிக்கத்தக்கதாகும். இதன் விளைவாக, சில ஏற்றுமதிக்கட்டுப்பாடும் ஒழுங்குமுறையும் இல்லாதவிடத்து, வெளிநாட்டு நிதியளிப்பு கோட்பாட்டளவில்ன்றி மற்றப்படி ஏற்றுமதி உபரிகளை உண்டாக்குவதில்லை.

இலங்கையின் வெளிநாட்டுக் கடனில் ஏற்பட்டுள்ள அதிகரிப்பும்,

பொருளியல் நோக்கு, செப்டம்பர் 1981

அதைத் தீர்க்கும் கடப்பாடுகளும், பொருளாதாரக் கட்டுக் கோப்பை உருமாற்றியமைப்பதற்கும், துரிதமாக்கிய பொருளாதார வளர்ச்சிக் கும் உரிய கொள்கைகளைப் பின்பற்றி வரும் மற்றும் வளர்முக்க நாடுகளுக்கும் பொதுவாக உள்ள பிரச்சனைகளாகும்.

வெளிநாட்டுக் கடன் பற்றி பரிசீலனை செய்த உலக வங்கியின் அறிக்கையொன்று (ஈசி 167/74), 1967ம் ஆண்டுக்கும் 1972ம் ஆண்டுக்குமிடையே வளர்முக்க நாடுகளின் தீர்க்கப்படாத கடன் வருடந்தோறும் 14.6 சதவிகிதம் அதிகரித்தது என்றும், கடன் வழங்கும் நிபந்தனைகள் இறுக்கப்பட்டதன் விளைவாக வளர்முக்க நாடுகளின் எதிர்கால கடன் தீர் கடப்பாடுகள் அதிகரித்துள்ளன என்றும் கருத்துக் தெரிவித்தது. அவ்வறிக்கை மேலும் கூறியதாவது— "1960 களினதும் 1970களினதும் பிற்பகுதியில் பல நாடுகள் தம் மூலைய கடன்தீர் கடப்பாடுகளைத் தொடர்ந்து நிறைவேற்ற முடியாத நிலையைடைந்து, கடன் நிவாரணத்துக்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டியிருந்தன...நாடுகள் தங்களுடைய வர்த்தக மாற்று வீதங்களின் படுபாதகமான நிலையைச் சரிக்கட்டிக் கொள்ளும் பிரச்சினையை எதிர்நோக்குகின்றன.

"பிரதான பண்டங்களே பெருமளவில் அடங்கியுள்ள ஏற்றுமதிகளைச் செய்துவரும் நாடுகளுக்கு இப்பிரச்சனை மிகக் கஷ்டமாயிருக்கலாம்...மிகக் குறைந்த வருமான மட்டங்களைக் கொண்ட நாடுகளுக்கு இந்தச் சரிக்கட்டும் வேலை மிகக் கடினமாயிருக்குமென்பது திண்ணம்." உலக வங்கி மிகச் சமீபத்தில் வெளியிட்ட பிரசாரமொன்றில் (ஈசி 167/80), வளர்முக்க நாடுகளின் தீர்க்கப்படாத மொத்த நடுத்தர கால—நீண்ட காலக் கடன் 1979ம் ஆண்டில் 16 சதவிகிதம் உயர்ந்தது. இது முன்னர் குறிப்பிடப்பட்ட 14.6 சதவிகிதத்தை விட உயர்ந்ததாயிருந்த போதிலும், 1979ம் ஆண்டில் நடைபெற்ற செயற்பாடு 1974—78இல் சராசரி வருடாந்த வளர்ச்சி விகிதமான 28 சதவிகிதத்திலிருந்து குறிப்பிடத்தக்கவாறு அழிவிருத்தியுற்ற ஒரு நிலையை எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

1980ம் ஆண்டில் ஏற்பட்ட அணுவளம் நீங்கலாக, ரூபாக்கடன்கள்

வெளியிடப்படுவதன் மூலம் பெறப்பட்ட கடன்கள் மொத்த உள்நாட்டுக் கடனில் ஏற்பட்ட அதிகரிப்பில் 95 சதவிகிதத்துக்குக் காரணமாயிருந்துள்ளன. 1979ம் ஆண்டுக்கும் பின்னர் உள்நாட்டுக் கடனின் கணிப்பில், அநேக இலங்கனின் ஒப்பியல் பங்குகள் கிட்டத்தட்ட மாறாமையைக் காட்டின—ரூபாக்கடன் தொகுதி 70—74 சதவிகிதத்துக்குக் காரணமாயிருந்தது. அடுத்தாற்போல் முக்கியமான திறைசேரி உண்டியல்கள் சராசரியாக 25 சதவிகிதத்துக்கும், மத்திய வங்கி முற்பணங்கள் 5 சதவிகிதத்துக்கும் வரி ஒதுக்க சான்றிதழ்கள் 1 சதவிகிதத்துக்கும் காரணமாயிருந்தன. 1979ம் ஆண்டிலும் 1980ம் ஆண்டிலும் நடைபெற்ற அரசிறைச் சம்பவங்கள் நெடுங்காலமாக இருந்து வரும் இந்த அமைப்பை உடைக்கின்றன. அவை விசேஷ சந்தர்ப்ப சூழ்நிலைகளின் விளைவாகும். அதனால் பாதிட்டுக்கு நிதிகளைக் காண்பதற்கு ஒரு சாதனமாகத் திறைசேரி உண்டியல்களைச் சார்ந்திருக்கும் நிலையை அதிகரிக்க வேண்டிய அவசியம் அரசாங்கத்துக்கு ஏற்பட்டது. 1960களின் அரசிறைச் செயற்பாட்டுடன் ஒப்பிடுமீபோது, 1978ம் ஆண்டு வரை பின்பற்றப்பட்ட அரசிறை—கடன் சமாளிப்புக் கொள்கை, கொடுபடவேண்டிய திறைசேரி உண்டியல்களின் மட்டத்தை அதிகரிக்கவும், பாதிட்டுப் பற்றாக்குறைகளைக் குறிக்காணும் பிரதான சாதனமாக இவற்றை உபயோகிக்கவும் அரசாங்கம் விரும்பவில்லையென்பதை எடுத்துக் காட்டுகிறது.

நிதிகார கட்டுப்பாட்டுக்கும் பணவீக்கத்தை உண்டாக்கும் நிதியளிப்புப் பரிமாணத்தைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டுமென்ற ஆவலுக்கும் அது ஓர் அறிஞரீதியாகும். உண்மையில், தீர்க்கப்படாதிருக்கும் பொதுப் படுகளை "மிதக்கும் கடன்" "நிதியாக்கிய கடன்" என இரு வகையாகப் பிரித்தமைத்தால், (மிதக்கும் கடனில் திறைசேரி உண்டியல்கள், வரி ஒதுக்க சான்றிதழ்கள், மத்திய வங்கி முற்பணங்கள், தேசிய வீடமைப்பு முறிகள் ஆகியன அடங்கும். நிதியாக்கிய கடனில், ரூபாக்கடன் தொகுதி அடங்கும்.) 1975ம் ஆண்டில் (பிரதானமாகத் திறைசேரி உண்டியல்கள் அடங்கிய) மிகக்

கும் கடனின் பங்கு 30 சதவிகிதத் துக்குக் குறைந்துவிட்டதென்பது தெரியவரும். 1957—60க் குப் பின்பு பதிவு செய்யப்பட்ட மிகக் குறைந்த விகிதசமம் இதுதான். 1979, 1980 ஆகிய இரு வருடங்களிலும் நிதிகாண்பதற்குத் திறை சேரி உண்டியல்கள் கனத்த அளவிலும் அசாதாரணமாகவும் நாட்பட்டதை, அரசாங்கம் எதிர்நோக்கிய கடுமீ நிதி நெருக்கலைக் கொண்டு நோக்க வேண்டும். குறிப்பாக 1980ம் ஆண்டில் இலங்கைப் பொருளாதாரம் திரண்ட கோரிக்கையைச் சமாளிக்கும் கஷ்டசாதியமான வேலையில் மிகக் கடினமான நெருக்குதல்களுக்கு உட்பட்டது. அரசாங்கத்தினால் பின்பற்றப்பட்ட பொருளாதாரக் கொள்கை, கட்டுப்பாடுகளற்ற—தாராளமாக்கிய பொருளாதாரமொன்றின் பொதுக் கட்டுக்கோப்புக்குள்ளே “ஒரு பெரிய முன்னேற்றம் பயச்சலை”க் காண்பதாகவே அடிப்படையில் அமைந்திருந்தது. பொதுத் துறை முதலீட்டுத் திட்டங்கள்—குறிப்பாக நான்கு முன்னணித் திட்டங்கள்—1980ம் ஆண்டில் உத்வேகம்பெற்று, முன்பு திட்டமிடப்பட்டதை விட அதிக நிதிவளங்களைக் கோரின. நிதிவளங்களின் (வருமானம்) வளர்ச்சி செலவினங்களின் வளர்ச்சிக்கு வெகுதூரம் பின்தங்கியிருந்ததாலும், பணச் சந்தையில் நிகழ்ந்த சம்பவங்கள் திரட்டிய சேமிப்புகளில் சம அளவில் பெரும் பங்கைக் கோரத் தனிமார் துறையை விரிவாக்கி மதனாலும், பிரமாண்டமானதொரு நிதி நெருக்கடியில் எச்சரிக்கையாக மாட்டிக் கொண்ட அரசாங்கத்துக்கு, முன்னெப்போதும் காணாத அளவில் வங்கிகளிடமிருந்து குறிப்பாக மத்திய வங்கியிடமிருந்து கடன் வாங்குவதைவிட வேறு வழி இருக்கவில்லை. இவை திறை சேரி உண்டியல்களைப் புதிதாக வெளியிடும் உருவில் வந்தன. அரசாங்கத்தின் பொருளாதாரம் மீது இது ஏற்படுத்திய விளைவு என்னவென்றால், பண வீக்கத்தை உண்டாக்கக் கூடிய பற்றுக்குறைப்பாட்டு நயாசிப்பாகும். இதனால் பண நிரம்பல் அதிகரித்து, பொருளாதாரத்தில் திரண்ட கோரிக்கையின் மட்டம் உயர்ந்தது. சென்மதி நிலுவைகள் மீது ஏற்பட்ட நிர்ப்பந்தம் காரணமாக 1980ம் ஆண்

டில் பணவீக்கத்தை உண்டாக்கக் கூடியவாறு கடன்கள் பெறவேண்டியிருந்தது. நடப்புக் கணக்கில் பற்றுக்குறை பாரிய அளவுக்கு விரிவடைந்ததால், மூலதனத்தின் உட்பாய்ச்சல்கள் போளவில் அதிகரித்த போதிலும், நாட்டின் வெளிநாட்டு ஒதுக்கு நிதிகள் பெருமளவில் செங்குத்தாக வீழ்ச்சியுற்றன.

திர்க்கப்பாடத மொத்தக் கடனில் நிதியாக்கிய கடனின் பங்கு அதிகரிப்பதற்கு, ரூபாக்கடன் தொகுதியை வெளியிடுவதன்மூலம் வங்கியல்லாத வட்டாரங்களிலிருந்து கடன் பெறுவதன் மீது கனத்த அளவில் தொடர்ந்து சார்ந்திருந்ததே பிரதான காரணமாயிருந்துள்ளது. ரூபாக் கடன் தொகுதிக்கு நேரடியாக மூலதனம் வழங்குவதற்கு வங்கித் துறைக்கு இப்பொழுது ஊக்கமளிக்கப்படுவதில்லையென்பதைச் சுட்டிக் காட்டுவது பயனுள்ளதாகும். ரூபாக் கடன் தொகுதிக்கு வழங்கப்படும் மூலதனங்கள் பிரதானமாக, வங்கித் துறையல்லாத துறையிலுள்ள ஸ்தாபனங்கள், நபர்கள் என வகைப்படுத்தப்பட்ட வட்டாரங்களிலிருந்தே வழங்கப்படுகின்றன. ரூபாக்கடன் தொகுதிக்கு வருடாந்தம் வழங்கப்படும் மூலதனங்களில் கவனிக்கத்தக்க ஒரு குறிப்பிடத்தக்க போக்கு என்னவென்றால், முதலீடு செய்யத்தக்க நிதிகளின் பிரதான மூலமாகச் சிறைபிடித்த துறை பெரிதாக்கப்பட்டுள்ளதாகும். தபாற்கந் தோர் சேமிப்பு வங்கியும் இலங்கை சேமிப்பு வங்கியும் ஒன்றிணைக்கப்பட்டு, ஊழியர் சேமலாப நிதி (ஆழ் நிதிகள்—கடன்தீர் நிதிகள்—சார்பில்) கூட்டு முதலீட்டு நிதி ஆகியவற்றுடன் அரசாங்க சேமிப்புகள் தேசிய சேமிப்பு வங்கியில் ஒரேமையத்துக்குக்கொண்டு வரப்பட்டிருப்பதால், இந்த ஸ்தாபன கொடுகடன்காரர் ரூபாக் கடன் தொகுதிக்குப் பிரதான மூலதன வழங்குநர்களாகத் தோன்றியுள்ளனர்.

1974ம் ஆண்டில் வெளியிடப்பட்ட மொத்தக் கடன்களில் இம்மூன்று வட்டாரங்களின் பங்கு மொத்தம் 83.4 சதவிகிதமாகும். காப்புறுதிக் கூட்டுத்தாபனம் வழங்கிய மூலதனமும் சேர்க்கப்படும்போது, இத்துறையின் பங்கு 1974ம் ஆண்டில் 95 சதவிகித அள

வுக்கு உயர்வாயிருந்தது. 1980ம் ஆண்டில் மூலதனம் வழங்கப்படாத ரூபாக் கடன் பத்திரங்களில் 97 சதவிகிதத்தை வங்கியல்லாத துறையே வைத்திருந்தது. 1979, 1980 ஆகிய இருவருடங்களிலும் தனியார் துறை சேமலாப—ஒய்லூதிய நிதியங்களால் வழங்கப்பட்ட 1.1 சதவிகித மூலதனத்தைத் தவிர்த்து, மேற்கூறப்பட்ட தாபனங்கள் ரூபாக்கடன் பத்திர வெளியிடுகளில் கிட்டத்தட்ட முழுவதற்கும் மூலதனத்தை வழங்கின. கடந்த காலத்தில் போலவே, ரூபாக் கடன் தொகுதிக்குப் பிரதானமாகப் பொதுப் படுகடன்தீர் நிதி, தேசிய சேமிப்பு வங்கி, ஊழியர் சேமலாப நிதியம் ஆகியனவே மூலதனத்தைத் தொடர்ந்து வழங்கி வந்தன. இந்நிலைமகளில் ஓர் அரசாங்கத்தின் கடன் திட்டம் வெற்றி பெறுதல், இந்த வட்டாரங்களில் நிதிகள் கிடைப்பதையே அதிகமாகப் பொறுத்துள்ளது.

இப்புள்ளி விவரங்களைப் பரிசீலிப்பதில், சந்தைப்படுத்தக் கூடிய கடனை எவ்வளவு விரிவாகச் சாத்தியமோ அவ்வளவு விரிவாகப் பகிர்ந்தளிப்பது மத்திய வங்கியின் ஒரு முக்கியமான கடமையாகும் என்பதை மனத்திற்கொள்ளுதல் முக்கியமாகும். மேற்கூறிய துறையைச் சார்ந்திருக்கும் நிலையால், கடன் வாங்கலைப் பெருக்குவதற்குக் கடன் பத்திரச் சந்தையின் குறுகியதன்மை ஓர் இடையூறாக இருந்து வந்துள்ளது. உண்மையில், தேசிய சேமிப்பு வங்கி பொது மக்களிடமிருந்து வாங்கும் கடன் தொகைகளுக்கு ஆண்டொன்றுக்கு 20 சதவிகிதமும் 22 சதவிகிதமுமாக இரு வித்தியாசமான வட்டி விகிதங்களை வழங்கி வருவதும், இக்கடன் தொகைகளை 16 சதவிகித வட்டியில் அரசாங்கக் கடன் பத்திரங்களில் முதலீடு செய்வதும், இக்கடன் தொகைகளை வழங்குவோரின் நிதிகள் மீதான வட்டியில், வரிமதி வருமானத்தில் மூன்றில் ஒரு பங்குக்கு அல்லது 2,500 ரூபாவுக்கு—இவற்றில் எது உயர்வாயிருக்கிறதோ அதற்கு—வரியிலிருந்து விலக்களிப்பதும், (அரசாங்கக் கடன் பத்திரங்களின் முதிர்வுக் காலம் 10—12 வருடங்களிலிருந்து 3—5 வருடங்களுக்குக் குறைக்கப்பட்டிருந்ததும் வட்டி விகிதங்கள்

பொருளியல் நோக்கு, செப்டம்பர் 1981

உயர்த்தப்பட்டிருந்தும்) அரசாங்கக் கடன் பத்திரங்களைத் தெரிவு செய்ய முதலீட்டாளர்களுக்கு உகந்ததைக் குறைக்கும் காரணிகளாக இருந்துள்ளன. ரூபாக்கடனின் மீட்புக்கான கடன்தீர் நிதிகளின் ஏற்பாடு கடனைத் திருப்பிச் செலுத்துவதற்குச் சற்று நிவாரணம் அளிக்கின்றது எனினும், உள்நாட்டுக் கடனை அடைப்பதற்காகப் பணம் கொடுக்க நடப்பும் பெறுவனவுகளில் போதிய நிதிகளைக் காணும் பாதிப்பும் பிரச்சினை இருந்து வந்துள்ளது. உள்நாட்டுக் கடனை அடைக்கும் செலவு எப்பொழுதும் நடப்பும் பெறுவனவுகள் மீதான ஒரு தாக்கலாகவே இருந்து வந்துள்ளது. வெளியிடப்படும் புதிய கடன்களிலிருந்து வட்டி அறவிடுகளுக்கு நிதிகாண்பதற்குத் தந்துவந்தியாக எந்த ஆட்சேபமும் இல்லை. எனினும், மிகச்சில அரசாங்கங்களே இம்முறையைப் பயன்படுத்தியுள்ளன. உள்நாட்டுக் கடன் வளர்ச்சி பற்றிய அச்சத்துக்கும் பிரதான காரணம் வட்டி அறவிடுகளின் வளரும் சமையாகும். இவையொட்டி இரு பிரச்சினைகள் கோடிட்டுக் காட்டப்பட வேண்டிய தவறானதாகும். முதலாவதாக, உயர்ந்து வரும் வட்டிச் செலவுகள் நடப்புக் கணக்கு உபரிசையக் குறைத்து, அதன் மூலம் மூலதன உருவாக்கத்துக்குக் கிடைக்கக்கூடிய நடப்பும் பெறுவனவுகளின் கன அளவைக் குறைக்கின்றன. இரண்டாவதாக, வட்டிக் கொடுப்பனவுகள் நடைமுறையில் கைமாற்றும் கொடுப்பனவுகளாகும். ஆதலால் கொடுப்பனவுகளைப் பாதுகாக்க வரிவிறக்க வேண்டியிருக்கும். இதன் விளைவாக ஏற்படும் வருமானத்தின் மறு பகிர்வில் பொருளாதார உகந்தச் சிதைகள் இல்லாமலில்லை. அரசாங்கக் கடன் பத்திரங்கள் சந்தைப்படுத்தப்படும் முறை நிறமைக் குறைவாக இருப்பதை முன்னிட்டு, வருமான மறுபகிர்வைப் பெறுவோர் அரசாங்கக் கடன் பத்திரங்களில் முதலீடு செய்வார்கள் என்ற நிச்சயமில்லை. இலங்கையின் உள்நாட்டுக் கடனை அடைப்பதற்கான செலவுகள் 1964-65 காலத்துக்கும் 1980ம் ஆண்டுக்கும் தெரிவு செய்யப்பட்ட வருடங்கள் கணக்கிடப்பட்டுள்ளன. இவை அட்டவணை-6இல் தரப்பட்டுள்ளன.

அட்டவணை-6
1964-80: உள்நாட்டுக்கடன் மீதான வட்டி-இலங்கை
(பத்து இலட்சம் ரூபாக்களில்)

	(1)	(2)	(3)	1ல்	2ன்%
	மொத்த நடப்புச் செலவினங்கள்	உள்நாட்டுக் கடன் மீதான வட்டி	இதில் ரூபாக்கடன் மீதான வட்டி		
1964/65	1895.8	87.4	73.6	4.6	
1965/66	1996.8	103.2	85.4	5.2	
1966/67	2096.7	118.4	100.1	5.6	
1970/71	3096.7	263.4	195.7	8.5	
1971/72	4084.8	401.0	309.5	9.8	
1973	3790.6	392.8	319.1	10.4	
1978	10,521.5	1054.7	839.9	10.0	
1979	11,588.0	1276.9	1028.7	11.0	
1980	13,535.2	1784.4	1330.3	13.2	

(தற்காலிகமானது)

ஆதாரம்: இலங்கை மத்திய வங்கி

பொதுப் படுகடனின் வளர்ச்சியில் இன்றோர் அம்சத்தை ஆராய வேண்டியுள்ளது— அல்தா வது, உள்நாட்டுக் கடனின் முதிர்வுப் பகிர்வு. 1970/71 இலிருந்து 1980 ஜூலை வரை வெளியிடப்பட்ட ரூபாக்கடன் 10-12 வருடங்களைக் கொண்ட முதிர்வுக் காலத்துக்கு 9 சதவிகிதமும், 10 சதவிகிதமும் உள்ள வட்டிவிதம் உடையனவாயிருந்தன. 1980 ஜூலை மாதத்தில் அரசாங்கக் கடன் பத்திரங்கள் மீதான வட்டி விதம் 3 வருடங்களைக் கொண்ட குறுகிய முதிர்வுக்காலத்துக்கு 16 சதவிகிதமாக உயர்த்தப்பட்டது. அதன் விளைவாக, உள்நாட்டுக் கடனின் முதிர்வுக் கிரமம் 20-25 வருடங்களைக் கொண்ட நெடுந் தவணைப் பகிர்வுக் குழுவிலிருந்து 10-15 வருடங்களைக் கொண்ட இடைத்தவணைப் பகிர்வுக் குழுவுக்கு மாறியுள்ளது; தற்போதைய நிலைமையில் கடன் பத்திரங்களில் முதலீடு செய்த குறுந் தவணைப் பகிர்வுக் குழுவினர் கொத்தாகத் தோன்றுவர்.

நிட்டமான நீண்ட கால முதலீட்டு வேலைத்திட்டமொன்றைக் கொண்ட ஓர் அரசாங்கம் வழக்கமாகக் கடனை நீட்டுவதில் சிரமத்தை கொண்டிருக்கும். ஏனென்றால், நீண்ட கருப்ப காலங்களைக் கொண்ட முதலீட்டுத் திட்டங்களை மேற்கொள்ள நெடுங்காலக் கடன் பத்திரங்கள் வசதியளிக்கின்றன. தீர்க்கப்படாத கடனின் சராசரி தவணை முடிவுகளை விட நீண்ட யுள்ள முதிர்வுகளை வெளியிடுவதன் மூலம் ஓர் அரசாங்கம் படுகடனை நீட்டலாம். கடனை நீட்டுவதில் ஏற்படும் செலவு புறக்கணிக்க முடிய

யாததொன்றுதலின், நீண்ட காலக் கடன் பத்திரங்களின் விற்பனைத் தன்மை தொடர்பான செல்வாக்குகள் கவனிக்கப்படுகின்றன. சமீப காலத்தில் இலங்கைக்கு ஏற்பட்ட அனுபவம் மேற்சொன்ன அவதானிப்புரையின் அடிப்படையில் நிகழ்ந்ததாகும்—சற்றே எதிர் மாறியுள்ளது. அரசாங்கத்தின் தலைமையில் நடைபெறும் செய்திட்டங்களும், முதலீட்டு வேலைத்திட்டங்களும் நீண்ட கருப்ப காலத்தைக் கொண்டிருக்கும் அதே வேளையில், குறுகிய கால நிதியாக்கிய கடன் பத்திரங்களிலிருந்தும், நிதியாக்கப்படாத நிமிக்க குறுகிய தவணை முடிவுகளைக்கொண்ட பிணைப்பத்திரங்களிலிருந்தும், இத்திட்டங்களுக்கு நிதியளிக்கப்பட்டுள்ளது. இது வட்டியையும் கடனழிவையும் அரசாங்கத்தின் கொடுப்பனவுகள் மீது கனத்த பற்றுக்களாக்குகின்றன.

திடீர்ப் பொருளாதாரத் தூண்டல்களால் எளிதில் பாதிக்கப்படத்தக்க சந்தைகளைக் கொண்ட ஒன்றிணைந்த அபிவிருத்திப்பொருளாதாரமொன்றில், உற்பத்திப் பொருள் சந்தைக்கும் காணிச் சந்தைக்குமிடையே உடனடியாக முடிவுகள் அனுப்பப்படுகின்றன. இக்கே, குறிப்பாக நானய-அரசிறை நடவடிக்கைகள் அமுலாக்கத்தக்க கவையாயும், விரும்பிய பலன்களை உண்டாக்குபவையாகவும் உள்ளன. எனவே, வட்டியின் சந்தைவிகிதங்களின் அமைப்பு, ஒவ்வொரு உப சந்தையிலும் பிணைப்பத்திரங்களுக்கான வழங்கலாலும் கோரிக்கையாலும் நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. பிணைப்பத்திரங்களுக்கு

கான கோரிக்கையும் அவற்றின் கொடுக்கல் வாங்கல் விலைகளும் ஒவ்வொரு வகையான சொத்துத் தொகுதி காலத்தையும், அபாய மூலகத்தையும், திரவத்தன்மைகளையும் (ரொக்கப்பணமாகும் தன்மைகள்) பிரதிபலிக்கின்றன. குறுகிய முதிர்வுக்காலத்தையும் குறைந்த மூலதன அபாயத்தையும் கொண்டுள்ளதன் விளைவாக அதிக திரவத்தன்மை அடங்கியுள்ள மிணைப் பத்திரங்கள் குறைவான வட்டிவிகிதங்களைக் கொண்டுள்ளன. ஆனால், மீட்பதற்கு நீண்ட முதிர்வுக்காலத்தைக் கொண்டுள்ளவையும் வட்டிவிகித மாற்றங்கள் நேருமிடத்து மூலதன நஷ்ட அபாயம் அதிகமுள்ளவையுமான மிணைப்பத்திரங்கள் இக்குறைகளுக்கு எடுசெய்வதற்காக உயர் வட்டிவிகிதங்களைக் கொண்டுள்ளன.

குறைந்தவனை வட்டி விகிதத்திற்கும் நெடுத்தவனை வட்டி விகிதத்துக்குமிடையேயுள்ள உறவு சிக்கலான ஒன்றாகும். அதே திசையில் வித்தியாசமான கடன்களுக்குச் செலுத்தப்படும் வட்டியின் பணவிகிதங்கள் மூன்று முக்கிய காரணங்களுக்காக ஒன்றுக்கொன்று வித்தியாசமாயுள்ளன. முதலாவதாக, கடன்கள் வாங்கப்படும் காலத்தின் நீளத்தில் வித்தியாசங்கள் இருப்பதால் வட்டிவிகிதங்கள் மாறுபடுகின்றன. இரண்டாவதாக, கடன் வாங்குபவர் அக்கடனைத் திருப்பித் தரத் தவறும் அபாயத்திலுள்ள வித்தியாசங்களாலும், மூன்றாவதாக, மூலதன நஷ்ட அபாயத்தினாலும் வட்டி விகிதங்கள் வித்தியாசப்படுகின்றன.

பல்வேறு வட்டிவிகிதங்களுக்கும் அவற்றின் முதிர்வுக் காலங்களுக்கும்மிடையேயுள்ள உறவுகள் வட்டி பற்றிய திரவக் கோட்பாட்டில் விளக்கப்படுகின்றன. மற்றும் விஷயங்கள் சம நிலையிலிருக்க, நீண்டகால ஒப்பந்தமொன்றில் எடுபடும் ஒருவர் தன்மை அதிக அபாயமுள்ள நிலைக்குள்ளாக்கிக் கொள்ளுமா, ஆனால், அந்த ஒப்பந்தத்தில் எடுபடுவதைத் தவிர்த்துக் கொள்வாராயின் அவ்வளவு அபாயமிருக்காது. நீண்ட காலத்திய கடனுக்கு எந்த மேல்தகவன்மானமும் வழங்கப்படவில்லை யானால், பெரும்பாலோர் குறுகிய காலக் கடன்களை வழங்கவே விரும்புவர். “குறுகிய கால விகிதங்கள் மாறுமென எதிர்பார்க்கப்படவில்லையானால், நீண்டகால விகிதங்கள் சாதாரண அபாய வட்டத்தினால் குறுகிய கால விகிதங்களை மிஞ்சிவிடும். தற்போதுள்ள குறுகிய கால விகிதம் அசாதாரணமான அளவுக்குக் குறைவாயுள்ளதெனக் கருதப்பட்டால், நீண்டகால விகிதம் தீர்மானமாக அதற்கு மேலேயே இருக்கும்; தற்போதுள்ள குறுகிய கால விகிதம் அசாதாரணமான அளவுக்கு உயர்வாயுள்ளதென்று கருதப்பட்டாலே, குறுகிய கால விகிதம் நீண்டகால விகிதத்தை மிஞ்ச முடியும்.” (ஜே. ஆர். ஹிங்ஸ்; பெறுமதியும் மூலதனமும்—பக்கம் 147). இக்கோட்பாட்டின் நியாயவலுள்ள தர்க்க ரீதியான பிரமேயங்கள் சம்பந்தமாக எதிர்வாதம் செய்யாதிருக்கும் அதே வேளையில், பிரிட்டனுக்கான நிதிப்புள்ளி விவரங்களிலிருந்து குறுகிய கால விகிதம் அடிக்கடி நீண்டகால விகிதத்தை மிஞ்சியிருப்பதுடன், நீண்ட காலவரைகளுக்கும் அப்படி மிஞ்சியிருப்பதாகத் தெரிய வருகிறதென்பதை இங்கு சுட்டிக்காட்ட வேண்டும். இவ்விளைவுக்கான விளக்கம் என்னவாடிருந்த போதிலும், உண்மை நிகழ்ச்சிகள் மனதிற்குப் பதியத்தக்கனவாயுள்ளன. 1825ம் ஆண்டுக்கும் 1938ம் ஆண்டுக்கும் இடையே நீண்ட காலவிகிதம் 764 மாதங்களில் குறுகியகால விகிதத்துக்கு மேலிருந்தது; 580 மாதங்களில் குறுகியகால விகிதம் நீண்டகால விகிதத்துக்கு மேலிருந்தது. குறுகிய கால விகிதம் இடையிடையே நினைக்கால விகிதத்துக்கு மேலிருந்த மிக நீண்டகாலம் 42 மாதங்களாகும்.

அவ்வாறான வேளையிலிருக்கிறது. எனினும், அரசாங்கக்கடன் பத்திரங்கள் மீது செலுத்தத்தக்க வட்டிவிகிதத்தை நிர்ணயிப்பதில், திரவத்தன்மைக் கோட்பாடு (ரொக்கப்பணம் புரளும் நிலையைப் பொறுத்த கோட்பாடு) வழிகாட்டுவதற்கு ஒரு காரியார்த்தமான அளவுகோலை வழங்குகிறது. அரசாங்கக் கடனைப் பொறுத்தவரை, அரசாங்கப் மிணைப்பத்திரங்கள் மீட்கத் தவறும் அபாயத்துக்கு உட்பட்டவையல்ல. ஆதலால், அரசாங்கக்கடன் பத்திரங்கள் மீதான கூப்பன் விகிதத்தை உருவாக்கும் முகாந்தரங்கள் (1) எதிர்காலத்தில் உயர்வான வட்டி விகிதங்களால் உண்டாகும் மூலதன நஷ்ட அபாயம் (2) திரவத்தன்மையை விட்டுக் கொடுப்பதற்காக (ரொக்கப்பணத்தைக் கொடுப்பதற்காக) வழங்கப்பட வேண்டிய வட்டம் (ஸிசேஷ தொகை). “நிதியாளிக்கப்படும் முதலீட்டுத் திட்டங்களின் தன்மையை முன்னிட்டு, அரசாங்கம் இயல்பாக நீண்டகாலக்கடன் பத்திரங்களை விரும்பியபோதிலும், தங்களுடைய நிதிகளைக் கொடுக்க வழங்குநர்களைத் தூண்டுவதற்கு ஒர் உயர்வான விலை கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. நீண்ட காலக்கடன் பத்திரங்கள் மீது செலுத்தப்பட வேண்டிய உயர்வட்டி விகிதங்கள், படுகடனடைப்புச் செலவை ஆகக் கூடியவரை குறைப்பதற்காக வட்டிவிகிதங்களை எவ்வளவுக்கெவ்வளவு குறைத்துவைக்க முடியுமோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு குறைத்துவைக்கும் அரசாங்கத்தின் குறிக்கோளுடன் அடிக்கடி முரண்பட்டுள்ளன. (செயற்கை முறையில் குறைத்து வைக்கப்படும்) குறைந்த வட்டி விகிதங்களை வழங்கும் ஒரு கொள்கையைப் பின்பற்றுவதில் ஒரு குறைபாடு உள்ளது. அஃதாவது, பொருளாதாரத்தின் நாணய விரதத்தைப் பராமரிப்பதற்கான ஒரு கருவியாகக் கடன் சமாளிப்பைப் பயன்படுத்துவது அரசாங்கத்துக்கு மிகக்கஷ்டமாகி விடுகிறது.

(மிகுதி அடுத்த இதழில்)

அவ்வாறான வேளையிலிருக்கிறது. எனினும், அரசாங்கக்கடன் பத்திரங்கள் மீது செலுத்தத்தக்க வட்டிவிகிதத்தை நிர்ணயிப்பதில், திரவத்தன்மைக் கோட்பாடு (ரொக்கப்பணம் புரளும் நிலையைப் பொறுத்த கோட்பாடு) வழிகாட்டுவதற்கு ஒரு காரியார்த்தமான அளவுகோலை வழங்குகிறது. அரசாங்கக் கடனைப் பொறுத்தவரை, அரசாங்கப் மிணைப்பத்திரங்கள் மீட்கத் தவறும் அபாயத்துக்கு உட்பட்டவையல்ல. ஆதலால், அரசாங்கக்கடன் பத்திரங்கள் மீதான கூப்பன் விகிதத்தை உருவாக்கும் முகாந்தரங்கள் (1) எதிர்காலத்தில் உயர்வான வட்டி விகிதங்களால் உண்டாகும் மூலதன நஷ்ட அபாயம் (2) திரவத்தன்மையை விட்டுக் கொடுப்பதற்காக (ரொக்கப்பணத்தைக் கொடுப்பதற்காக) வழங்கப்பட வேண்டிய வட்டம் (ஸிசேஷ தொகை). “நிதியாளிக்கப்படும் முதலீட்டுத் திட்டங்களின் தன்மையை முன்னிட்டு, அரசாங்கம் இயல்பாக நீண்டகாலக்கடன் பத்திரங்களை விரும்பியபோதிலும், தங்களுடைய நிதிகளைக் கொடுக்க வழங்குநர்களைத் தூண்டுவதற்கு ஒர் உயர்வான விலை கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. நீண்ட காலக்கடன் பத்திரங்கள் மீது செலுத்தப்பட வேண்டிய உயர்வட்டி விகிதங்கள், படுகடனடைப்புச் செலவை ஆகக் கூடியவரை குறைப்பதற்காக வட்டிவிகிதங்களை எவ்வளவுக்கெவ்வளவு குறைத்துவைக்க முடியுமோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு குறைத்துவைக்கும் அரசாங்கத்தின் குறிக்கோளுடன் அடிக்கடி முரண்பட்டுள்ளன. (செயற்கை முறையில் குறைத்து வைக்கப்படும்) குறைந்த வட்டி விகிதங்களை வழங்கும் ஒரு கொள்கையைப் பின்பற்றுவதில் ஒரு குறைபாடு உள்ளது. அஃதாவது, பொருளாதாரத்தின் நாணய விரதத்தைப் பராமரிப்பதற்கான ஒரு கருவியாகக் கடன் சமாளிப்பைப் பயன்படுத்துவது அரசாங்கத்துக்கு மிகக்கஷ்டமாகி விடுகிறது.

(மிகுதி அடுத்த இதழில்)

பொருளியல் நோக்கு, செப்டம்பர் 1981

விஞ்ஞானமும் சமூகமும்

ஆராய்ச்சி அபிவிருத்திச் செலவினங்கள்

வழமையாகவே 20ம் நூற்றாண்டு ஒரு விஞ்ஞான நூற்றாண்டாக விவரிக்கப்படுகின்றது. அபிவிருத்திப் பிரச்சினைகளுக்கு உரிய நிவாரணியாக விஞ்ஞானம் நீண்ட காலமாகப் பெயர்பெற்றிருக்கிறது. பொருளாதாரத்தின் பல்வேறு துறைகளிலும் விஞ்ஞான முறைகளைப் பிரயோகிப்பதன் மூலம் எமது வாழ்க்கைத் தரத்தில் மாற்றத்தினைக் கொண்டுவரலாம் என்ற கருத்தினைப் பலரும் கொண்டிருந்தனர். “சுதந்திரமாக இயங்குகின்ற மிகப்பலம் பொருந்திய மூலம்” என்ற விஞ்ஞானம் தொடர்பான அணுகுமுறையே இதற்குக் காரணமாகும். எமது பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்கு நாம் அனைவரும் செய்ய வேண்டியது யாதெனில், இப்பலம் பொருந்திய சக்தியினை உரிய முறையில் பிரயோகிப்பதாகும்.

நாம் இருபதாம் நூற்றாண்டின் மூன்றாவது காற்பகுதியில் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கின்றோம். உலகில், மூன்றாவது உலகம் என அழைக்கப்படும் பகுதியில் வாழ்கின்ற மக்கள் சமுதாயம், இன்றும் அடிப்படைத் தேவைகளில் அருமைப் பிரச்சினையால் அல்லல்படுகின்றது. விஞ்ஞான, தொழில் நுட்ப மாணவர்கள், விஞ்ஞானத்தின் பலம் தொடர்பாகக் கொண்டிருந்த கருத்தினை மாற்ற இது பெருமளவு வழிவகுத்துள்ளது. ஒரு குழுச் சமுதாயத்தின் அரசியல், சமூக, பொருளாதார கட்டமைப்பினின்றும் தனிப்பட்ட ஒன்றாக விஞ்ஞானத்தையும், தொழில் நுட்பவியலையும் கருதுவதில் உள்ள குறைபாடுகளை எமக்கு பல அம்சங்கள் புலப்படுத்துகின்றன. விருத்தியடைந்த விஞ்ஞானத்தையும், தொழில்நுட்பத்தை யும் குறித்த ஒரு சமூக குழுவிற்குள் பிரயோகிக்கும்போது அதன் அபிவிருத்தி மாதிரியில் பாதிப்பினை ஏற்படுத்துதல் வேண்டும். சமூக பொருளாதார கட்டமைப்புக்கு அப்பால் நின்று விஞ்ஞானத்தையும், தொழில்நுட்பத்தையும் நோக்குவதன்மூலம் அதனை விளக்குவது கூட கடினமானதாகும். இவ்வாறு

பெருளியல் நோக்கு, செப்டம்பர் 1981

நோக்குவதன் மூலம் தனிப்பட்ட ஒரு விஞ்ஞானக் கொள்கையை வகுப்பதும் கடினமாகும். மேலும், அபிவிருத்தி செய்யப்படவேண்டிய நுட்பங்களின் ஒரு தொகுப்பு என்ற அணுகுமுறையில் விஞ்ஞானத்தையும், தொழில்நுட்பத்தையும் நோக்கிள், அதனை விளங்குவது கடினமாகும் என்பதே இதன் கருத்தாகும். இந் நுட்பங்களை அபிவிருத்தி செய்வதற்குரிய நிறுவனரீதியான ஒரு அமைப்பினை நிறுவுவதற்குரிய கருத்துக்களை வழங்குவதற்கு இவ் அணுகுமுறை வழிவகுப்பதுடன், பின்னர் இக்கருத்தே விஞ்ஞானக் கொள்கையாகவும் கருதப்படும்.

“சிறு விஞ்ஞானம், பெரு விஞ்ஞானம்”, “பயிலோரிய காலத்திலிருந்து விஞ்ஞானம்” ஆகிய நூல்களின் ஆசிரியரான யேல் பல் கலைக்கழகப் பேராசிரியர் டெரெக் ஜே. டி. லோல் ப்ளாஸ் என்பவரினால் அபிவிருத்தி செய்யப்பட்ட, விஞ்ஞான வளர்ச்சி பற்றிய கருதுகோளைப் பயன்படுத்துவதன் மூலமே ஒரு சமூகத்தில் விஞ்ஞான, தொழில்நுட்ப அபிவிருத்திக்கும், சமூக, பொருளாதார வரலாற்றுக்கும் இடையிலான தொடர்பினை விளக்கலாம்.

பிரித்தானியா போன்ற ஒரு நாட்டின் தேசிய வருமானத்துக்கு கிட்டிய ஒரு தொகை உலக ஆராய்ச்சி, அபிவிருத்தி என்பவற்றுக்கு உள்ளீடாக இடப்படுகின்றது என 1972ன் யுனெஸ்கோ நிறுவனத்தின் ஒரு மதிப்பீடு தெரிவிக்கின்றது. இந் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்துடன் இவ் உள்ளீடுகள் மிகக் குறைந்தது 50 மடங்காக அதிகரித்துள்ளன.

உலகில் வளர்ச்சியடைந்த, வளர்ச்சி அடையாத நாடுகளுக்கு இடையிலான பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வுகளையும் உலகளாவிய விஞ்ஞான அபிவிருத்தி பிரதிபலிக்கின்றது. அதி உயர் வளர்ச்சி மட்டத்தினைக் கொண்ட நாடுகளிலிருந்தே 95 சதவீதமான விஞ்ஞானப் பிரசுரங்கள் வெளிவருவதாக

ப்ளாஸின் கணிப்பீடு தெரிவிக்கின்றது; உலகின் மொத்த தேசிய உற்பத்தியில் 84 சதவீதத்தினையும், மொத்த சனத்தொகையில் 43 சதவீதத்தையும் இந்நாடுகள் கொண்டுள்ளன. இதற்கிடையில் உலகின் மொத்த தேசிய உற்பத்தியில் 16 சதவீதத்தினையும், மொத்த சனத்தொகையில் 57 சதவீதத்தினையும் கொண்டுள்ள நாடுகள் 5 சதவீதத்திற்கும் குறைவான விஞ்ஞான நயாரிப்புக்களை வெளியிடுகின்றன. விஞ்ஞான தொழில்நுட்ப ஆராய்ச்சி, அபிவிருத்தி என்பவற்றிற்கு கைத்தொழில்மய நாடுகள் தமது மொத்த தேசிய உற்பத்தியில் 2.5—4.6 சதவீதத்தினைச் செலவிடுகின்ற அதேவேளை, வளர்முக நாடுகள் 0.01 அல்லது 0.02 சதவீதத்தினை மாத்திரம் செலவிடுகின்றன.

வளர்முகநாடுகள் தமது சொந்த ஆராய்ச்சி, அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகளில் செலவிடுவதனை விடவும் கூடிய தொகையை, அமைப்பு மாதிரிகள், உத்தரவுப் பத்திரம், ஏனைய தொழில்நுட்பங்கள் என்பவற்றைப் பெறுவதற்கு செலவிடுகின்றன. உதாரணமாக, 1970ல் இலங்கை, தனது மொத்த தேசிய உற்பத்தியில் 0.5 சதவீதத்தினை இந்தகைய தொழில்நுட்ப இடமாற்றங்களுக்குச் செலவிட்டதுடன், ஆராய்ச்சி, அபிவிருத்தி என்பவற்றுக்கு 0.2 சதவீதத்தினை மாத்திரமே செலவிட்டது. மூன்றாவது உலக நாடுகளின் குறைவிருத்தி வளர்ச்சியடைந்த முதலாவது உலகுடன் தொடர்புற்றிருப்பதே போன்று விஞ்ஞானத்துறையும் அமைந்துள்ளது. விரிமில் உள் உள்ள மூன்றுவது உலக நாடுகளிடம் விஞ்ஞான வளர்ச்சிக்குப் போதிய மூலவளங்கள் இன்மையால், அவை விஞ்ஞானப் பொருட்களை மத்தியில் உள்ள வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளிலிருந்து கொள்வனவு செய்வதற்குப் பெருந்தொகைப் பணத்தைச் செலவிடுகின்றனர்.

இலங்கை பத்து வருட காலத்துக்குள் ஆராய்ச்சி அபிவிருத்தி

நடவடிக்கைகளுக்கு தனது மொத்த தேசிய உற்பத்தியில் 0.25 சதவீதத்தினைச் செலவிட்டிருப்பதாக, 1966—1975 காலக்கட்டத்தினை உள்ளடக்கி தேசிய விஞ்ஞான கவுன்சில் மேற்கொண்ட ஒரு ஆய்வு காட்டுகின்றது.

விஞ்ஞான வயர்ச்சி, அரசியல், சமூக, பொருளாதார அபிவிருத்தியுடன் எந்த அளவுக்கு நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டுள்ளது என்பதனை விளக்குவதற்கு இந்த ஆய்வின் முடிவுகளைப் பிரயோகிக்கலாம். சுதந்திரத்திற்குப் பிற்பட்ட இலங்கையின் பொருளாதார விருத்தியில் அரசின் விரிவான பங்கு குறிப்பிடத்தக்க ஒரு அம்சமாகும். முதலாளித்துவ கட்டமைப்பிற்குள் வளர்ச்சியுறுகின்ற மூன்றாவது உலக நாடுகளின் பொருளாதாரங்களில் இது பிரதான ஒரு அம்சமாகும். பொருளாதாரத்தில் அரசு ஈடுபாடு காரணமாக இந்நாடுகளின் முதலாளித்துவ வளர்ச்சி, ஐரோப்பிய முகலாளித்துவத்திலிருந்தும் குறிப்பிடத்தக்களவு வேறுபடுகின்றது. இந்நாடுகளின் விஞ்ஞான ஆராய்ச்சி, அபிவிருத்தி செலவுகளில்கூட அரசு நிதி பிரதான இடம் வகிக்கின்றது. தனியார் நிறுவனங்களிடமிருந்து ஆராய்ச்சிக்கு கிடைக்கின்ற நிதி மிகவும் குறைவு என ஆய்வு தெரிவிக்கின்றது; 1975ல் இச் செலவில் தனியார் நிறுவனங்களின் பங்கு 2.3 சதவீதமாகும்.

குடியேற்றவாதத்திலிருந்து இலங்கை பெற்ற மிகப் பிரதான முதுசம் பெருந்தோட்டப் பொருளாதாரமாகும். விஞ்ஞான ஆராய்ச்சி, அபிவிருத்தியில் இலங்கை எதிர்நோக்குகின்ற பிரச்சினை, வரலாறு தம்மீது சுமத்திய சுமைகளினால் இன்னும் துன்புறுகின்ற ஏனைய சிறிய பின்தங்கிய நாடுகள் எதிர்நோக்குகின்ற பிரச்சினைகளை ஒத்ததாக விளங்குகின்றது. நாட்டின் ஆராய்ச்சி நடவடிக்கைகளும் தேயிலை, தென்னை, இறப்பர் ஆகிய பெருந்தோட்டப் பயிர்களை மையமாகக் கொண்டே ஆரம்பித்தன. சுதந்திரத்திற்குப் பிற்பட்ட காலப் பகுதியில் பல்வேறு அரசாங்கங்களும், நெற்செய்கை, ஏனைய பயிர்கள் என்ப

வற்றை உள்ளடக்கிய உள்ளூர் விவசாயத் துறைக்கு முக்கியத்துவம் அளித்தன. இலங்கையின் பொருளாதாரம் இன்னும் விவசாயத்தை அடிப்படையாகக்கொண்ட பொருளாதாரமாகவே உள்ளது. ஆராய்ச்சி, அபிவிருத்திச் செலவில் 39 சதவீதம் விவசாயத் துறைக்கு செய்யப்படுகின்றது. இன்னும் 30 சதவீதம் இயற்கை விஞ்ஞானத்துக்கு செய்யப்படுகின்றது; இதில் சில துறைகள் விவசாயத்துடன் தொடர்புகொண்டனவாகும். இந்த ஆய்வின் இன்னொரு வகையீட்டின் பிரகாரம், விவசாய ஆராய்ச்சி தொடர்பாக ரூபாய் 23,727,000 செலவிடப்பட்ட அதே வேளை, தயாரிப்புக் கைத்தொழில் ஆராய்ச்சிக்கு ரூ. 7,105,000 செலவிடப்பட்டுள்ளது. ஆராய்ச்சியில் விவசாயத் துறைகளில் மேலாதிகம் தொடர்பான இதே அம்சம், 1970—1973 காலம்வரையிலும் விஞ்ஞான ஆராய்ச்சித் திட்டங்கள் தொடர்பாக தேசிய விஞ்ஞானக் கவுன்சில் முன்னர் மேற்கொண்ட ஓர் ஆய்விலிருந்தும் வெளிக் கொணரப்பட்டது. விவசாயத்துறையில் 224 திட்டங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்ட அதேவேளை, பொறியியல், தொழில்நுட்பத் துறையில் 34 ஆராய்ச்சித் திட்டங்கள் மாத்திரமே மேற்கொள்ளப்பட்டதாக இவ் ஆய்விலிருந்து அறிய முடிந்தது.

எமது விஞ்ஞான அபிவிருத்தியுடன் தொடர்புடைய குடியேற்றவாதத்தின் இன்னொரு எச்சம் உயர்கல்வி முறையாகும். அக்காலத்தில் தாய்நாட்டில் நிறுவப்பட்ட நிறுவனங்களின் நேரடிப் பிரதியாக எமது பல்கலைக்கழகங்கள் அமைந்தன. தாராளக் கலைக் கல்வியின் பாற்பட்ட பல்கலைக்கழகங்களே அப்போது நிறுவப்பட்டன. இந் நிறுவனங்களில் விஞ்ஞான ஆராய்ச்சி மிகச் சிறிய அளவு இடம் பெற்றதுடன், இம்மரபு தொடர்ந்து நீடித்தது. விஞ்ஞான ஆராய்ச்சி, அபிவிருத்திச் செலவில் 3 சதவீதத்தையே உயர்கல்வித்துறை பயன்படுத்தியதாக தேசிய விஞ்ஞான கவுன்சிலின் ஆய்வு காட்டுகின்றது.

மேலும், விவசாய விஞ்ஞானங்களில் ஈடுபாடு கொண்ட விஞ்ஞானிகளின் எண்ணிக்கை 174 ஆக

விருந்த அதேவேளை, பொறியியல், தொழில்நுட்பத் துறைகளில் 180 பாடு கொண்டிருந்த பொறியியலாளர், விஞ்ஞானிகள் எனப் போரின் எண்ணிக்கை 1726 ஆக விருந்தது என தொழில்நுட்ப பணியாளர் தொடர்பாக தேசிய விஞ்ஞான கவுன்சில் மேற்கொண்ட ஓர் ஆய்வு வெளிப்படுத்துகின்றது. ஆராய்ச்சி, அபிவிருத்தி செலவு அடிப்படையில் நோக்குமிடத்து விவசாயத்துறை பெருமளவு பின்தங்கியுள்ளது. மீண்டும் இச் சிறப்புத் தேர்ச்சியாளர்களைப் பயிற்றுவிக்குமாறு எதிர்பார்க்கப்படுகின்ற உயர்கல்வி முறையின் பிரதிபலிப்பாகவே உள்ளது. எம்மீது சுமத்தப்பட்ட தாராள பல்கலைக்கழக முறையில், விவசாயம் போன்ற துறைகளுக்கிரிய பயிற்சியை அளிப்பதற்கு இடமில்லை என்பது தெளிவாகும். 1973ல், மொத்த பல்கலைக்கழக அனுமதியில் விவசாய, மிருக வைத்திய மாணவர்களின் எண்ணிக்கை 2.9 சதவீதமாகவும், 1977ல் 3.3 சதவீதமாகவும் இருந்தது. இவ்வித தாசாரம் குறிப்பிடத்தக்களவு அதிகரிக்காத போதிலும், படிப்படியாக அதிகரித்துள்ளது.

ஆராய்ச்சி அபிவிருத்தி துறையில் தனியார் துறையினரின் பங்கு தொடர்பாகவும் இந்த ஆய்வு பல அம்சங்களை வெளிப்படுத்துகின்றது. ஏற்கனவே குறிப்பிட்டது போன்று ஒரு நிதி மூலம் என்ற வகையில் தனியார் துறை 30 சதவீதமாகவிருந்த போதிலும், நன்மை பெறுபவர்கள் என்ற வகையில் இதன் பங்கு 11.2 சதவீதமாகும். தனியார் நிறுவனங்கள் எழுபதுக்களின் ஆரம்பக் கட்டத்திலேயே ஆராய்ச்சி, அபிவிருத்தித் துறையில் பங்கெடுக்க ஆரம்பித்துள்ளன. லீவர் பிரதர்ஸ், சிலோன் டிபெக் கோ கம்பனி, கெமிகல் இண்டஸ்ட்ரீஸ் (கொழும்பு) லிமிடட், வோகர் சன்ஸ் லிமிடட் என்பனவே இலங்கையின் ஆராய்ச்சி, அபிவிருத்தி துறையில் குறிப்பிடத்தக்களவு பங்களிப்புச் செய்த நான்கு நிறுவனங்களாக தேசிய விஞ்ஞான கவுன்சிலினால் பட்டியலிடப்பட்டுள்ளன.

பொருளியல் நோக்கு, செப்டம்பர் 1981

கடனும் அபிவிருத்தியும்

மூன்றாவது மண்டல நாடுகள் எதிர்நோக்கும் பிரச்சினைகள்

I. தற்போதைய நிலைமையும்
எதிர்கால வாய்ப்புகளும்

— ஜே. சி. சன்னை ஆர்ஜே

மூன்றாவது உலகின் படுகடன் பிரச்சினை தொடர்பாக அதிகளவு பேசப்படும் எழுதப்படும் வருகிறது; எதிர்காலத்தில் இதனை விடவும் கூடுதலாக இது இடம் பெறும். பொதுவான பொருளாதார மந்தத்துக்கான தெளிவான அடையாளங்களை நீண்ட கால குறுங்காலப் பொருளாதாரச் செயல்பு தொடர்பாக தற்போது சாதகமான கருத்து தெரிவிக்கப் படவில்லை. அண்மைக்கால எண்ணெய் விலை அதிகரிப்புச் சூழ்நிலையில் மேற்கொள்ளப்பட்ட சில மதிப்பீடுகள் இதற்கு முன்னர் மேற்கொள்ளப்பட்ட மதிப்பீடுகளை விடவும் பெருமளவுக்கு அச்சுறுத்தும் விளைவுகளைக் காட்டுகின்றன. கடந்த காலங்களில் போன்று, கைத்தொழில் நாடுகள், இப்பொருளாதாரப் பின்வாங்கலின் பாதிப்புக்களின் பெரும் பாலான விளைவுகள் அல்லது அவற்றின் செலவுச் சரிக்கட்டல்களை மூன்றாவது உலக நாடுகளுக்கு மாற்றலாம். பெருமளவினான பாதுகாப்பு, குறைந்த இறக்குமதிகள், ஏற்றுமதி மானியங்கள், உத்தியோகபூர்வ நிதிப் பாய்ச்சலில் ஒரு வீழ்ச்சி, மறைமுகமான தொழிலாளர் (குடிப்பெயர்வு) வெளியேற்றம் என்பன இம்மாற்றத்தைக் கொண்டு வருகின்ற நடவடிக்கைகளுள் இடம்பெறும். கேள்வியில் ஏற்படுகின்ற வீழ்ச்சியின் விளைவாக சில மூலப்பொருட்களின் விலைகளில் ஏற்படுகின்ற மாற்றத்தையும் இதனுள்ளடக்கலாம்.

மூன்றாவது உலகு மீதான தாக்கம், பொருளாதாரப் பின்வாங்கலின் பரிமாணத்திலும், கைத்தொழில் நாடுகளில் — குறிப்பாக ஐக்கிய அமெரிக்கா, இதற்காக மேற்கொள்ளும் எதிர் நடவடிக்கைகளிலும் பெருமளவுக்குத் தங்கியுள்ளன. எடுகோளின் அடிப்படையில் பார்த்தால் இது புதிய நிகழ்வுகளினால் மோசமாக்கப்

தொடர்ந்து நிகழ்ந்து வரும் சென்மதி நிலுவைப் பற்றாக்குறைகளைப் பிரதானமாக வெளிநாட்டுக் கடன்களிலிருந்தே நிதிப்படுத்தி வருவதன் விளைவாக வளர் முக நாடுகள் தற்போது மிகப் பயங்கரமான ஒரு பரிமாணத்தில் கடன் பிரச்சினையின் நெருக்கடியில் சிக்கித் தவித்து வருகின்றன. திகிலூட்டக்கூடிய விதத்தில் அதிகரித்துச் செல்லும் இக்கடன் பளுவானது, மூன்றாவது மண்டல நாடுகளின் அரசியல், பொருளாதார சுயாதிகைத்தின் மீது நெருக்குதல்களைத் தோற்று வித்து, அவற்றின் இறைமைக்கே சவால் விடுத்து வருகின்றதென்று பிரான்சின் சர்வதேச அபிவிருத்தி நிலையத்தைச் சேர்ந்த இக்கட்டுரையாளர் வாதாடுகிறார்.

பாரிய அளவிலான வெளிநாட்டு மூலதனங்களைப் பயன்படுத்தி மொத்த தேசிய உற்பத்தியில் துரித வளர்ச்சியைக் காணும் நோக்களை இலக்காகக்கொண்ட 'அபிவிருத்தி' மாதிரிகளில் நம்பிக்கை வைத்தே இந்நாடுகள் தொடர்ந்தும் இவ்வாறு கடன்பட்டுச் செல்கின்றன. மாறாக, இந்நாடுகள் இக்கடன் பொறியிலிருந்து தப்புவதற்கு உள்ள ஒரே வழி உள்ளூர் ஆற்றல்களிலும், உற்பத்தித் திறன்களிலும் நம்பிக்கை வைத்திருக்கும் பிறிதொரு அபிவிருத்தி முறையை அடியொற்றிச் செல்வதேயாகும்.

பட்ட, பெருமளவுக்கு அல்லது குறைந்தளவுக்கு பாரம்பரியமான சுற்றோட்டப் பிரச்சினையாகும். எனினும், பலர் சந்தேகிப்பது போன்று, கைத்தொழில்மய நாடுகளின் தற்போதைய வளர்ச்சி மாதிரிகளின் செயற்பாட்டு அச்சி வாரத்தைப் பாதிக்கின்ற அமைப்பு ரீதியான பிரச்சினைகளின் வெளிப்பாடே தற்போதைய பொருளாதார நெருக்கடியாகும். ஆகையால் இப்பின்வாங்கலின் பாதிப்பு மூன்றாவது உலக நாடுகளின்மீது பாரியதாகவும், நீடித்து நிலவுவதாகவும் அமையும். இத்தகைய நிலைமைகளில் 'கடன்' பிரச்சினை குறிப்பாகப் பொருத்தமானதாக அமையும். பல மூன்றாவது உலக நாடுகள் தமது சென்மதி நிலுவைப் பிரச்சினை உக்கிரமடைவதனை எதிர்க்கின்ற திறனின்றி

யிருப்பதன் தெளிவான வெளிப்பாடாக இது விளங்குவதே இதற்குக் காரணமாகும்.

பல மூன்றாவது உலக நாடுகளின் வெளிநாட்டுக் கொடுப்பனவுப் பிரச்சினைகள் இன்னும் வெளிப்படாதிருந்தால், பின்வாங்கலின் ஒரு உப-விளைவும், சர்வதேச நாணய அமைப்பினால் ஒழுங்கின்மையுமே — உயர்மட்ட சர்வதேச திரவத்தன்மை — இதற்குக் காரணமாகும். இத்தகைய ஒரு பின்வாங்கல் இல்லாவிடின், தற்போது மூன்றாவது உலகின் படுகடன்களைத் தீர்க்கப் பயன்படுத்தப்படுகின்ற ச. தே. நாணயச் சந்தையில் உள்ள பெரும் பாலான திரவ மூலவளங்களைக் கைத்தொழில் நாடுகளின் பாரிய கம்பனிகளும், பல்தேசிய நிறுவனங்களும் ஏற்கனவே கவர்

திருக்கும். ஆகையால், பல மூன்றுவது உலக நாடுகள் தமது ஏற்றுமதிகளிலிருந்து அல்லது அவற்றின் குடிப்பெயர்வுத் தொழிலாளர்களிடமிருந்து அலை பெற்ற வெளிவாரி மூலவளங்களை இல்லாமற் செய்த அதே பின்வாங்கல், அலை தமது கடன்களைச் சுருக்கும் வகையில் திரவத்தன்மையைத் தோற்றுவித்து, பொருளாதார வீழ்ச்சியிலிருந்து அவற்றைத் தப்ப உதவுதல் உற்போதைய நிலைமையின் ஒரு பிரதான அம்சமாகும்.

இப்பண்பு சில வெளியேற்ற வாய்க்களைக் கொண்ட ஒரு கண்ணியாக மாறலாம். தற்போதைய பிரச்சினையின் அடிவேராக விளங்குகின்ற நாணயச் சீர்குலைவிற்குரிய பிரதான காரணிகளுள் ஒன்றாகப் பழம் பொருளியலாளர்களினால் கருதப்படுகின்ற திரவத்தன்மையைக் கட்டுப்படுத்த கைத்தொழில் நாடுகள் நடவடிக்கை எடுத்தால், பாரியளவு கடன்படுகின்ற பல நாடுகள் இம்மூலவளங்களைப் பெற முடியாமற் போய்விடும். ஆனால், புதிய கடன்களைச் சுருக்குவதற்கு இந்நாடுகளை நிர்ப்பந்தித்த பின்வாங்கலின், ஏனைய அம்சங்களைத் தொடர்ந்து எதிர்நோக்க வேண்டி ஏற்படும். கைத்தொழில்மய நாடுகளில் வட்டி விகிதாசாரம் தொடர்ந்து அதிகரிக்கப்பட்டு, ஐரோப்பிய சந்தை நடவடிக்கைகளையும், டொலர் விநியோகத்தையும் கட்டுப்படுத்துவதற்குரிய கோரிக்கைகளும் அண்மைக்காலத்தில் இடம்பெறாமா என்பதே இங்கு எழுகின்ற வினாவாகும்.

இம்மோசமான காட்சியை மாத்திரம் காண்பிப்பது அறிவியல் ரீதியில் சிறப்பானதாக அமையாது ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட விடயங்களில் படுகடன் என்பது சிறப்பாகக் கணிப்பீடு செய்யப்பட்ட இடமாகும். பொதுமைப்படுத்தப்பட்ட பின்வாங்கல் அமைப்பிற்குள்ளான சர்வதேசத் திரவத்தன்மையின் குறிப்பிடத்தக்க அளவிலான ஒரு வீழ்ச்சிகூட பெருமளவு கடன்பட்டுள்ள ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட நாட்டினை கடன் செலுத்தாதிருக்கின்ற இடமிலிருந்து தப்ப அனுமதிக்கும்.

2. மூன்றாவது உலகின் படுகடன் அளவும் பண்புகளும்

1970—1977 வரை வெளிவாரிப் படுகடன் நிலையம் 7290 கோடியிலிருந்து 24400 கோடி டொலர்களாக (1972-ல் 12 சதவீதத்திலிருந்து 1975-ல் 25 சதவீதம் வருடாந்த) வளர்ச்சியைக் கொண்டிருந்ததாக பொது, தனியார் மீள்பெற்ற கடன் தொடர்பாக பண்ட, பொருளாதார அபிவிருத்திக்குரிய தாபனத்தினால் பிரசுரிக்கப்பட்ட புள்ளிவிவரங்கள் காட்டுகின்றன. இம்மொத்த ரீதியிலான அபிவிருத்தி கடன் வகையின் உள்ளடக்கம் தொடர்பான முக்கிய மாற்றங்களைக் கொண்டுள்ளது. 1969-ல் 28.1 சதவீதமாக இருந்த உத்தியோகபூர்வமற்ற கடன்களின் பங்கு 1976-ல் 41.1 சதவீதமாக அதிகரித்தது. இவ்வருடத்திலிருந்து இது தொடர்ந்து அதிகரித்துச் சென்றுள்ளது.

இப்படுகடன் பளு ஒரு சில நாடுகளின்மீது மாத்திரமே செறிந்துள்ளது. 1976-ம் ஆண்டுக் கணிப்பீடுகளின் அடிப்படையில் பதினொரு மூன்றாவது உலக நாடுகள் மொத்த பொது, தனியார் கடனில் 60 சதவீதத்தைக் கொண்டிருந்தன. இது மொத்தக் கடன் தொகையான 19500 கோடி டொலரில் 11500 கோடி டொலர்களாகும்.

உலகளாவிய அடிப்படையிலும், தொகை அடிப்படையிலும் நோக்குமிடத்து, அடிப்படையில் இக்கடன் பளு இக்குழுவைச் சேர்ந்த நாடுகளில் சுமத்தப்பட்டுள்ள அதேவேளையில் இப் பிரச்சினையின் எதிர்கால அபிவிருத்தி பற்றித் தீர்மானிப்பதற்கு ஏனைய சில மூன்றாவது உலக நாடுகளின் நிலைமையும் ஆராயப்படல் வேண்டும்.

இதன் அடிப்படையில் நான்கு நிலைமைகளை ஆராயலாம். இரு பிரதான கடனாளிகளான பிரேசிலும் மெக்ஸிகோவும் முதல் வகையினால் அடங்கும். மூன்றாவது உலகின் மொத்தப்படுகடனில் 25 சதவீதம் இவை கொண்டுள்ளன (1977-ன் இறுதியில் இக்கடன் முறையே 2590 கோடி, 2170 கோடி டொலர்களாக இருந்தது.) 'வேர்ல்ட்

பினான்சியல் மார்க்கட் புள்ளிவிவரங்களின் அடிப்படையில் இவற்றின் கடன் சேவை விகிதாசாரம் (ஏற்றுமதி விகிதாசார அடிப்படையில் கடன் சேவை) 1976-ல் முறையே 45, 32 சதவீத அளவில் அமைந்திருந்தன. இந்நாடுகளின் படுகடன் நிலைமை வளர்ச்சி அடைந்து வருவதுடன் அவற்றின் தற்போதைய மூலவளங்களுக்குக் குறிப்பிடத்தக்க வகையில் சுமையாக அமைந்தது, எதிர்கால வெளிவாரி மூலவளங்களையும் பாதிக்கின்றன. ஆனால், இவை பிரதான பிரச்சினைகளைக் குறுக்காலத்தில் முன்வைக்கக்கூடிய நாடுகள் அல்ல. மெக்ஸிகோவைப் பொறுத்தவரையிலும் அதன் எண்ணெய் மூலவளங்கள் அதன் கடன் சேவையை தீர்க்கக்கூடியதாக உள்ளது; பிரேசிலைப் பொறுத்தவரையிலும் அதன் சென்மதிநிலைமைப் பிரச்சினை மோசமடைந்தால் சர்வதேச வங்கு முறையில் எதிர்நோக்கக்கூடிய ஏற்படுத்தக்கூடிய ஒரு வீழ்ச்சியை தவிர்க்குமாறு அதன் தற்போதைய கடனாளிப்பாளர்கள் அறிவுறுத்தப்படுகின்றனர்.

தென் கொரியா, மிலிப்பைன்ஸ், ஆர்ஜந்தினா, சிலி, பேரு, யூகோஸ்லாவியா போன்ற நாடுகள் இரண்டாவது வகை நாடுகளுக்கும் அடங்குகின்றன. இந்நாடுகளுட்பெரும்பாலானவை சர்வதேச சந்தையுடன் பெருமளவுக்கு ஒன்றிணைந்தும், உற்பத்தி, பதனிடிகல் சார்ந்த ஏற்றுமதிகளை ஊக்குவிப்பதுமான பொருளாதாரக் கொள்கைகளைப் பின்பற்றி வருகின்றன. தற்போதைய சர்வதேச திரவத்தன்மை நிலைமை இருக்கும் வரையிலும் இந்நாடுகளின் கடன்களும் தொடர்ந்து அதிகரித்து வரலாம், இதற்கு விதிவிலக்குகள் இருக்கலாம். அயினும், அதிகரித்த படுகடனுடன் பல்வேறு வெளிவாரிப் பலவீனங்களுக்குரிய அடையாளங்களைக் கொண்ட நாடுகளின் ஒரு குழுவாக இது விளங்குகிறது. இவ்வாறாக இந்நாடுகள் சிலவற்றின் கடன்சேவை பின்வரும் வகையில் உயர் மட்டங்களை அடைந்துள்ளன— சிலி 45 வீதம், ஆர்ஜந்தினா 45 வீதம், பேரு 28 வீதம். (1976 புள்ளிவிவரம்)

மூன்றாவது வகையான நாடுகள் குறைந்த தலாவருமானத்துடன் பல்வேறுபட்ட நாட்டுக் குழுக்களைக் கொண்டுள்ளன. இவற்றின் வெளிநாட்டுக் கடன் பொதுக் கடன்களிலிருந்து தோற்றம் பெற்றதாகவும், கடன் சேவை 40—18 சதவீதத்திற்கு இடைப்பட்டதாகவும் இருப்பதுடன், குறைந்த வளர்ச்சி விகிதாசாரம், பொருளாதாரத்தில் பன்முகப் படுத்தல் இன்மை என்பவற்றிலிருந்து தோன்றிய வெளிவாரிப் பலவீனமும் இந்நாடுகளில் காணப்படுகின்றன. பாகிஸ்தான், எகிப்து, பொலீவியா, ஜமைக்கா, அங்கோலா, கொங்கோ, கினியா, டொமினிகன் குடியரசு, மொரிடானியா சூடான், டோகோ, பங்களாதேஷ், பர்மா, இலங்கை என்பன இக்குழுவில் அடங்கும். இந்நாடுகளுள் பல வளத்தக மூலமான — வங்கி அல்லது நிரம்பலாளர் கடன்கள் — கடன்களையும் கொண்டுள்ளன; இது இந்நாடுகளின் படுகடனில் குறிப்பிடத்தக்க பங்கினை வகிக்கின்றது.

உலக வங்கிப் புள்ளிவிவரங்களின்படி 161—300 டொலர்களுக்கிடையில் தலா வருமானத்தைக் கொண்ட நாடுகள் (மேற்குறிப்பிட்ட பெரும்பாலான நாடுகள் இக் குழுவிலுள் அடங்குகின்றன.) 1970-க்களின்போது அதிகரித்த படுகடன் பிரச்சினையை எதிர்நோக்கியதாக அறிய முடிகின்றது. 1970 — 1976 காலத்தில் இவ்வகரிப்பு வருடாந்தம் 25 சதவீதமாக இருந்தது. தனியார் வங்கிக் கடன்கள் 30 ஆல் பெருக்க மடைந்து வருடம் 75 வீதமாக அமைந்தன. கடனழிவினை விடவும் வேகமாக வட்டிச் செலுத்தல்கள் அதிகரித்த ஷிதவேளையில் கடன் சேவை 26 வீதத்தால் அதிகரித்தது.

கடன் அற்ற, ஆனால் தமது அடிப்படை இறக்குமதிகளை நிதிப்படுத்த பெருமளவுக்குக் கைத் தொழில் நாடுகளின் மானியத்தில் தங்கியுள்ள நாடுகள் நான்காவது குழுவிலுள் அடங்குகின்றன. பல ஆபிரிக்க நாடுகள் இக்குழுவில் அடங்கும். எதியோப்பியா போன்ற நாடுகள் தமது நடைமுறைப் பற்றாக்குறையின் 100 சதவீதத்தையும் மானியங்களினால்

யொருளியல் நோக்கு, செப்டம்பர் 1981

நிதிப்படுத்துகின்றன. இக் குழுவினில் பலவினம் மிகப் பாரியதாகும். தற்போதைய பின்வாங்கல் போக்குகள் மோசமடைந்தால் இவற்றின் எதிர்காலப் பொருளாதாரம் மிக மோசமான நிலையை அடையலாம்.

3. படுகடன் தன்மைக்கான காரணங்கள்

வரலாற்றுரீதியாக படுகடன், பொருளாதார சுயாதீனத்தை அல்லது அரசியல் சுதந்திரத்தைக் கூட இழக்கச் செய்வதற்குரிய மிக முக்கியமான காரணிகளுள் ஒன்று என்பதனை விசேடமாக மூன்றாவது உலகின் தலைவர்கள் உணர்ந்திருந்தும் கூட, பெரும்பாலான மூன்றாவது உலக நாடுகள் என் இத்தகைய உயர்ந்த அளவிலான படுகடன் நிலைமையை அடைந்தன என்ற கேள்வி இப்போது எழுகின்றது. எனினும், இது குறைவிருத்தியின் பல்வேறு விஷச் சக்கரங்களுக்குள் அமைந்துள்ள ஒரு மையச் சுழற்சிப் பொறிமுறை என்ற உண்மை மூன்றாவது உலகின் படுகடன் நிலைமையை நுண்ணய்வு செய்யுமிடத்து தெளிவாகும். இதுவரையிலும் இப்பிரச்சினையை குறைவான கவனமே செலுத்தப்பட்டுள்ளது என்பதும், குறைவிருத்திக்குரிய காரணிகளுள் ஒன்று என்பதனை விடவும் அதன் விளைவுகளுள் ஒன்றாக அல்லது ஆகக் குறைந்தது குறைவிருத்தி நீடித்து நிலவுவதற்குரிய பிரதான மார்க்கங்களுள் ஒன்றாக அது சேர்க்கப்படாதிருந்ததும் ஆச்சரியத்திற்குரியதாகும்.

இவ்வினாக்களுக்கு விடையளிக்க முயற்சிக்கும்போது இரு அடிப்படை நிலைமைகளை வேறுபடுத்துதல் அவசியமாகும். சுய நிதிப்படுத்தலுக்கு மட்டுப்படுத்தப்பட்ட இயலாவு அல்லது சுயாதீனம் உடைய மொத்த அடிப்படைமையில் மூலவளங்கள் இல்லாத நாடுகள் முதலாவதாகும். தீவிரமான அளவுக்கு வெளிநாட்டு உதவியில் தங்கியுள்ள இந்நாடுகள் (சில சமயங்களில் இவற்றிற்கு

ஏனைய மாற்று மூலங்கள் இல்லையா என விசய்புத் தோன்றுகிறது.) அடிப்படை நுகர்வு மட்டங்களை உறுதிப்படுத்துவதற்கு அந்நியாவசிய இறக்குமதிகளைப் பேண வெளிநாட்டுப் படுகடனிலிருந்து தப்ப முடியாதனவாக உள்ளன.

தாம் தெரிவு செய்த வளர்ச்சி மாதிரி அல்லது அபிவிருத்திச் சிந்தனையில் மேலாதிக்கம் செலுத்துகின்ற குழுக்களினால் கைக்கொள்ளப்படுகின்ற சமூக, பொருளாதாரக் கொள்கையின் விளைவாக உறுதியாக படுகடன் நிலைமையுடன் மிணைக்கப்பட்டுள்ள நாடுகள் இரண்டாவது பொது வகையினுள் அடங்குகின்றன.

4. சிந்தனாவாதம் என்ற வகையில் அபிவிருத்தியும் படுகடனில் அதன் விளைவுகளும்

மூன்றாவது உலகில் “அபிவிருத்தி என்பது தேசிய சிந்தனாவாதத்தின் பிழிக்க முடியாத ஒரு பகுதியாக உள்ளது.” கைத்தொழில்மய நாடுகளினால் வழங்கப்பட்ட கருவிகளைப் பாரியளவு பாவிக்கின்ற ஓகிரு ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள், கைத்தொழில் நாடுகளை விரைவாக எட்டிப்பிடிக்க ஒரு வாய்ப்பினை அளிக்கும் என்ற எளிமையான கருத்து, இச்சிந்தனாவாதத்துடன் ஒன்றிணைந்ததாக விளங்குகின்றது. மூலதனத் திறனின் ஊடான முதலீட்டு/உற்பத்தி விகிதாசார அடிப்படையில் அமைந்த வருமான வளர்ச்சி பற்றிய போலிப் புனைவுகளான விஞ்ஞான, கணித சமன்பாடுகள் மூன்றாவது உலக நாடுகளின் திட்டங்களுக்கு மேலதிக அங்கீகாரத்தை அளித்துள்ளன. இப்பொறிமுறையிலான கணிப்பீடுகள் பெருமளவுக்குப் பல்வேறு திறமையானதும், மிகையானதுமான கோட்பாடுகளினால் வளப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இவை, ஒரு நாட்டின் அபிவிருத்தியைப் பெருமளவுக்குத் துரிதப்படுத்தக்கூடிய பக்கவிளைவுகளைத் தோற்றுவிக்கும் எனக் கருதப்படுகின்ற, ‘கவின’ கைத்தொழிந்துறையில் பாரியளவிலான முதலீட்டுக்குரிய விசேட உற்பத்தலை நியாயப்படுத்துவதற்கு என உருவாக்கப்பட்டனவாகும்.

செயற்பாட்டில் எந்த ஒரு தாடும் வெளிநாட்டுத் தொழில் நுட்பத்துடனும், மூலதனப் பொருட்களை இறக்குமதி செய்வதன் மூலமும் மாத்திரம் கைத் தொழில் மயப்பட அல்லது அபிவிருத்தி அடையவில்லை என்ற முக்கியமான வரலாற்று உண்மையை இக்கருதுகோள்கள் புறக்கணிக்கின்றன. உதாரணமாக, 19-ம் நூற்றாண்டில் அதிகளவு இடம்பெற்ற மட்டுமீறிய 'ஐரோப்பியமயமாக்கம்', 'தனிமையமாக்கம்' (ஒட்டோமன் பேரரசு, என்கிப்து, டியூனிஷியா, சிரான், சில இலத்தீன் அமெரிக்க நாடுகள்) என்பவற்றைக் குறிப்பிடலாம். நிதி வங்குதேர்த்து, நாடுகளின் நிர்வாகத்தில் வெளிநாட்டுப் பங்கெடுப்பு வேரூன்றல் (சில சமயங்களில்) அரசியல் சுதந்திரத்தை இழத்தல் என்பவற்றை எல்லாச் சந்தர்ப்பங்களிலும் இறுதி விளைவாகக் குறிப்பிடலாம்.

பொதுவாகப் பேசுமிடத்து இச் சிந்தனாவாதத்தின் அடிப்படையிலமைந்த 'அபிவிருத்தி' கருதுகோள்கள் நவீனத்துவத்தை நோக்கமாகக் கொண்ட முதலீட்டுக்குரிய போட்டியை இயக்குவதற்கு உதவின. இவ்வகை இம் முதலீடுகள் வெளிநாட்டிலிருந்து பாரியளவிலான, திடீர் உற்பத்திச் சுருளி இறக்குமதிக்கு வழிவகுத்ததுடன், மூன்றாவது உலக நாடுகளைப் பல்தேசியக் கூட்டுத்தாபனங்களினால் இயக்கப்படுகின்ற தொழில்துட்ப வர்த்தக வட்டாரத்தில் ஆழமாகச் சிக்கவைத்தன; இவற்றின் இறுதி விளைவாகவே நவீன சரித்திரத்தின் மிகப் பாரிய படுகடன் பிரச்சினை தோற்றம் பெற்றுள்ளது.

பின்வரும் உடனிகழ்வுகளின் அடிப்படையிலேயே மூன்றாவது மண்டல நாடுகளில் கடன் பிரச்சினை உருவாகியுள்ளது. பிறிதொரு நாகரிகத்தை பெயர்த்தெடுக்கும் செய்முறை, தொழில்துட்ப இடமாற்றம், படுகடன் ஒரு வரலாற்று நோக்கில் இம்முதல் அம்சம் இராணுவத் துறையைச் சார்ந்துள்ளது; 19-ம் நூற்றாண்டிலிருந்து கைத்தொழில் நாடுகள் அடைந்திருந்த அதி உன்னத நிலைமை மூன்றாவது உலக நாடுகளை மேற்கத்திய தொழில்துட்பத்தைப் பெற நிர்ப்பந்தித்தது. இதிலிருந்து இது படிப்படியாக

சமூக வாழ்க்கையின் ஏனைய துறைகளுக்கும் பரவியது; இவ்வாறாக கைத்தொழில் நாடுகளின் நுகர்வு மாதிரிக்குரிய அ வ ர பொதுவாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. உலகளாவியதும், தொடர்ச்சியானதுமான ஒரு முயற்சியின் மூலம் தொழில்துட்பத்தில் முன்னணி நிலையை அடையாது, பாரியளவு தொழில்துட்ப தயாரிப்பு இறக்குமதி வழிவான தொழில்துட்பக் கடன்வாங்கல் மூலமே இத்தகைய ஒரு மாதிரியையும், கேள்வியையும் திருப்பிப்படுத்த வேண்டி உள்ளது. அவை இராணுவத் தளவாடங்களாகவிருந்தால் என்ன அல்லது நுகர்வுப் பொருட்களைத் தயாரிப்பதற்குத் தேவையான மூலதனப்பொருட்களாயிருந்தாலென்ன, மூன்றாவது உலகினால் இறக்குமதி செய்யப்பட்டிருக்கின்றன எவ்வகையிலும் தொழில்துட்ப இடமாற்றம் எனக்கூற முடியாது. பெருமளவுக்கு இவை தயாரிப்பு இயலவின் மாற்றத்தையே குறிக்கின்றது; இவற்றின் மிதமிஞ்சிய விலை, நீண்ட காலத்தில் மாத்திரமே தெளிவானதாகவும், உள்ளூர் மட்டத்தில் அபிவிருத்திப் பரம்பலைத் தடுப்பதாகவும் விளங்குவதுடன், நாட்டை சர்வதேச வர்த்தகச் சூழலுக்குள் சிக்கவும் வைக்கின்றது.

சமூகத்தை வளப்படுத்தக்கூடிய உண்மையான மூலதனத் திரட்டு. வெளிநாட்டுத் தயாரிப்பு இயலளவு இறக்குமதி விரிவாக்கத்திலன்றி, உற்பத்தி இயலளவினைத் தயாரிக்கக்கூடிய தன்மையிலேயே தங்கி உள்ளது. இந்நிலையில் கைத் தொழில் நாடுகளிலிருந்து மூன்றாவது உலக நாடுகளுக்கான தொழில்துட்ப 'இடமாற்றம்' பொறிமுறையானது, சென்ற நூற்றாண்டிலிருந்து கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வந்துவந்துபோனது, மூன்றாவது உலகம் மென்மேலும் தங்கியிருந்து பின்தள்ளப்படுகின்ற அதேவேளை, கைத்தொழில் நாடுகள் மென்மேலும் தொழில்துட்ப இயலளவில் அபிவிருத்தி அடைவதற்கு துணைபுரிவனவாக உள்ளன. எத்தகைய மூலதனம் இறக்குமதி செய்யப்பட்ட போதிலும் ஏற்றுமதி நாட்டில் தோற்றுவிக்கப்பட்ட சேர்க்கப்பட்ட பெறுமானம் இறக்குமதி செய்த நாட்டினை விடவும் கூடுதலாக உள்ளது

உண்மையான பக்கவிளைவுகள் இறக்குமதி நாட்டிலன்றி தயாரிப்பு நாட்டிலேயே இடம்பெறுகின்றன.

இவ் 'அபிவிருத்திச்' சிந்தனாவாதத்தின் அடிப்படையில், வெளிநாட்டு முதலீடுகள், அதன் இயக்கத்தினை உறுதிப்படுத்துவதற்கு உள்ளீடுகளை அல்லது மூலதனப் பொருட்களை இறக்குமதி செய்வதற்குப் பாரிய படுகடன் என்பவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு துரித கைத்தொழில் மயப்படுத்தலுக்குரிய ஒரு மாதிரிவிருத்தி செய்யப்பட்டுள்ளது. இறக்குமதிப் பதிலீட்டினை அல்லது புதிய ஏற்றுமதிகளை ஊக்குவிக்காது, இறுதியில் வேதன உட்பாய்ச்சலையும் வெளிநாட்டுக் கடன்களையும் தீர்க்க இயலும் என்ற கருதுகோள் இருந்துவருகின்றது. உண்மையில் இத்தகைய அணுகுமுறை, ஒரு புதிய சர்வதேச தொழிற் பிரிவுக்கு சிறப்பாகப் பொருத்தமானவகையில் பல்தேசிய கம்பனிகளின் உலகளாவிய வாய்ப்புக்களுடன் முழுமையாக இணைந்து அமைகின்றது.

தமது உற்பத்திச் சுருளிகளின் தொழில்துட்பப் பரிணாமம், இலாபத்தன்மை என்பவற்றுக்கு ஏற்றவகையில் ஒரு புதிய சர்வதேச தொழிற்பிரிவினை ஊக்குவிப்பதில் கைத்தொழில் நாடுகளும் அுவற்றிப் பல்தேசியக் கம்பனிகளும் சிறப்பாக ஈடுபட்டுள்ளன என்பது எமக்குத் தெளிவாகும். மூன்றாவது உலக நாடுகள் தப்ப முடியாது உள்ள சர்வதேச தொழிற் பிரிவு முறையின் இயக்கத்தினை ஒரு பொறிமுறை என்ற வகையில் உலகளாவிய ஒரு கருதுகோளினை உருவாக்க முயற்சித்தல் இடர்ப்பாடு உண்டயதாகும். இன்றைய பொருளியற் காட்சியின் பிரதான நடிகர்களான பல்தேசியக் கம்பனிகள் எதிர்நோக்கி உள்ள தடங்கல்களிற்கு அல்லது வாய்ப்புகளிற்கு ஈடாக அவை தொடர்ந்து அசைவுறுதலே இதற்குக் காரணமாகும்.

ஆனால், பல்தேசிய கம்பனிகளினால் மூன்றாவது உலக நாடுகளின் பொருளாதாரங்கள் படிப்படியாகக் கைப்பற்றப்படல் கைத்தொழில் நாடுகளின் மிகையான பல்த்தின் ஒரு விளைவு அல்ல. 19-ம் நூற்றாண்டில் போன்ற மூன்றாவது உலக நாடுகளின் மேட்டிமைக் குழுக்

பொருளியல் நோக்கு, செப்டம்பர் 1981

களின் நன்மைகளைப் பிரதிபலிக்கின்றன. உள்ளூர்ப் பொருளாதாரக் கொள்கைகளின் விளைவாகவே இந்நாடுகளின் வர்த்தகச் சமூகக் கைத்தொழில் நாடுகளின் மேலாதிக்கத்துக்கு உட்படுகிறது. 19-ம் நூற்றாண்டின் கசப்பான அனுபவத்தை 20-ம் நூற்றாண்டும் மீட்டுவது போல் தென்படுகின்றது. தேசிய மட்டத்தில் தொழில் துட்பச் செயல்முறைகளில் திறன்களைப் பெறுவதற்குரிய சுய முயற்சிமீது ஆர்வம்மிகு காரணமாக நவீனத்துவக் கொள்கைகள் கைத்தொழில் நாடுகளின் மேலாதிக்கத்தை ஊக்குவிப்பதற்குரிய ஒரு கருவியன்றி வேறல்ல என்பது நிரூபிக்கப்பட்டுவிட்டது. மூன்றாவது உலக நாடுகள் விரைவான படுகடன் விகிதாசாரத்தின் வடிவில் பயன்கரமான வகையில் தொழில்துட்பத்திலும், நிதியிலும் தங்கியிருப்பதுடன், சகல பிரதான முதலீடுகளையும் செய்யப் படுத்துவதில் பல்தேசியக் கம்பனிகளின் கேள்விக்கிடமற்ற மேலாதிக்கத்திலும் தங்கியுள்ளன என்பதனை 1950 இலிருந்து மூன்றாவது உலக நாடுகளில் இடம்பெற்று வருகின்ற போக்கு காட்டிநிற்கின்றது. தொழில்துட்ப துக்ரவு நாடுகளில் பல்தேசியக் கம்பனிகளுடன் கூட்டு முயற்சிகளை ஆதரிக்கின்ற தாராள அரசுகள் இருப்பினும் சரி அல்லது அரசு முதலாளித்துவத்தை ஆதரிக்கின்ற அரசுகள் இருப்பினும் சரி விளைவுகள் யாவும் ஒன்றாகவே உள்ளன. அதிகரித்த தொழில்துட்ப துக்ரவு, பெருமளவுக்கு துண்டாக்கப்பட்ட பொருளாதாரம், விவசாய வீழ்ச்சியுடனான சூழலியலில் கட்டுப்பாடு இன்மை, கட்டுப்பாடற்ற நகரக்கம் என்பனவே இதன் விளைவுகளாகும்.

5. படுகடன் பொறிமுறை படுகடனின் அடிப்படைக் காரணிகளை விளக்கியதன் பின்னர் எந்தப் பொறிமுறையின் ஊடாக அது அடையப்பட்டது என்பது இங்கு விளக்கப்படுகின்றது.

மூன்றாவது உலக நாடுகளில் படுகடன் பிரச்சினைகளுடன் பொதுவாகக் கைக்கொள்ளப்படுகின்ற 'அபிவிருத்தி' மாதிரி, கைத்தொழில் நாடுகளின் துக்ரவு மாதிரிகளைப் பிரதிபண்ணுவதில் அக்கறையுடைய, உயர்ந்த கொள்

வனவுச் சக்தியுடைய சமூகக் குழுக்களின் கேள்வியைத் திருப்திப்படுத்துவதனை மையமாகக் கொண்டுள்ளது. பொது வசதிகளை நவீனமயப்படுத்துகின்ற ஒரு செயல்முறையுடனும், பொது வாக இறக்குமதிப் பதிலீட்டின் அடிப்படையிலமைந்த ஒரு துரித கைத்தொழில் மையமாக்கல் செயல்முறையுடனும் ஊடாக அது நிறைவேற்றப்படுகின்றது.

இரு செயல்முறைகளும் பிணைக்கப்பட்டிருப்பதுடன் வழமையாக ஒன்றினையொன்று உறுதிப்படுத்துகின்றது. மோட்டார் கார் தயாரிப்பு அல்லது ஒன்றிணைப்புக் கைத்தொழிலின் அறிமுகத்தின் மூலம் இதனை விளக்கலாம்; இது சிறந்த பாதை நிர்மாணத்தை வேண்டி நிற்கின்றது; சிறந்த பாதை நிர்மாணம் பாதை அமைப்புக் கருவித் கைத்தொழிலின் அபிவிருத்தியை வேண்டி நிற்கின்றது. இத்தகைய ஒரு செயல்முறை சுய தங்கியிருப்பாகும் என அபிவிருத்தி அறிஞர்களைக் கருதவைக்கின்றது. ஆனால், யதார்த்தம் இதிலிருந்து சிறிதளவு வேறுபட்டதாகும்.

ஒருசில நாடுகள் மாத்திரமே மோட்டார் கார் கைத்தொழிலை ஸ்தாபிக்கக்கூடியதாக உள்ளன. பாரிய மூலதனத் தேவைகள் உடையதாக, தொழில்துட்பம் பரந்துபட்டதாக இருந்த போதிலும் இக் கைத்தொழில் சர்வதேச கார்ச் சந்தையில் மேலாதிக்கம் செலுத்துகின்ற பல்தேசியக் கம்பனிகளின் கைகளிலேயே உள்ளது. இதன் விளைவாக ஆகக் குறைந்தது ஒரு உலக்கள நிருமாணத்திற்குக்கூட பல்தேசியக் கம்பனிகள் மூலமான வெளிநாட்டு முதலீடு கேவைப்படுகின்றது.

உள்ளூர் உப ஒப்பந்தக் கம்பனிகள் இதனைச் சுற்றி அபிவிருத்தி அடையும். இவற்றின் இயக்கத்தினை ஆரம்பித்து, அபிவிருத்தி செய்வதற்கு பொதுத்துறைக் கடனையும் மூலதனப் பொருட்களை இறக்குமதி செய்வதற்குத் தேவையான வெளிநாட்டுக் கடன்களைப் பெறுவதற்கு அரசு உத்தரவாதத்தையும் வேண்டுவனவாக இச்சிறிய அல்லது இடைத்தர தேசியக் கம்பனிகள் விளங்குகின்றன. இவற்றில் பல தமக்கு வாகனப் பாகங்களைத் தயாரிப்பதற்குத் தேவையான தொழில்துட்பத்தினை வழங்குகின்ற வெளிநாட்டு நிறுவனங்களுடன் இணைந்துள்ளன. மோட்டார் கார் உலக்களத்தைக் கட்டுப்படுத்துகின்ற பல்தேசியக் கம்பனிகள் பெரும்பாலும் தமது நிறுவனங்களுக்கு இடையிலான நிதி அசைவின் ஒரு பணியாக கார் பாகங்களை ஏனைய நாடுகளிலிருந்து இறக்குமதி செய்ய வழிவகுத்தன. இறுதித் தயாரிப்பில் தேசிய ஒன்றிணைப்பு விகிதாசாரம் அவ்வளவு அதிகமாக இராத. மறுபுறத்தில், பாதைகள் பாரிய நகரங்கள் சார்ந்த பகுதிகள் தவிர்ந்த இடங்களில் குறைந்தளவு பாதிக்கப்பட்ட போதிலும், புகையிரதம் போன்ற ஏனைய பொதுச் சேவைகள் பழைமையாகவும், அளவுக்கதிகமான பிரயாணிகளைக் கொண்டனவாக இருந்த போதிலும் அரசாங்கம் பாரிய பாதை நிருமாணத்திட்டங்களை ஆரம்பிக்கின்றது. இங்கு அவதானிக்கத்தக்கது யாதெனில், குறிப்பிடப்பட்ட புகையிரதப் பிரயாணிகளுடன் பெரும்பான்மையானோர் வாழ்வில் ஒருபோதும் ஒரு காரைச் சொந்தமாக வைத்திருக்கக்கூடியவர்கள் அல்ல.

இப்பாதைகளை நிருமாணிப்பதற்கு அரசாங்கம், சர்வதேச ஸ்தாபனங்களினால் வழங்கப்பட்ட கடன்களுக்குத் திரும்புவதுடன், இத்தாபனங்களின் தொழில்துட்பத் தேவைப்பாடுகளை நிறைவு செய்வதற்கு வெளிநாட்டு பொறியியல் நிறுவனங்களின் சேவையையும் பயன்படுத்தும். அரசாங்கம் பாதை நிருமாணக் கருவிகளை இறக்குமதி செய்யலாம்; அல்லது திட்டம் மிகப் பாரியதாக இருப்பின், ஏனைய விசேடத்துவம் பெற்ற பல்தேசியக் கம்பனிகள் பாதை நிருமாணக் கைத்தொழிலை ஸ்தாபிப்பதனை ஊக்குவிக்கும்; மறுபுறத்தில், இவை தேவையான சில பகுதிகளைத் தயாரிப்பதற்கு உள்ளூர்த் தயாரிப்புக் கம்பனிகளை நாடும்.

இச்செயல்முறைத் தொடர்கள் பின்வரும் விளைவுகளைக் காட்டி நிற்கின்றன— வெளிநாட்டு முதலீட்டுடன் இணைந்த படுகடன் விகிதாசாரம்; பாகங்களைத் தயாரிக்கின்ற உள்ளூர்க் கம்பனிகளின் மூலதனப் பொருள்

இச்செயல்முறைத் தொடர்கள் பின்வரும் விளைவுகளைக் காட்டி நிற்கின்றன— வெளிநாட்டு முதலீட்டுடன் இணைந்த படுகடன் விகிதாசாரம்; பாகங்களைத் தயாரிக்கின்ற உள்ளூர்க் கம்பனிகளின் மூலதனப் பொருள்

இறக்குமதிக்கு மேலும் கடன்படுதல்; உள்நூலில் தயாரிக்கப்படாத பாகங்களின் இறக்குமதி அதிகரிப்பும், இப்பாகங்களைத் தயாரிப்பதற்கு மேலும் நிதி உள்நுகைகளை மேற்கொள்ளுதலும் இந்நாட்டில் எண்ணெய் இல்லாதிருப்பின் எண்ணெய், சுத்திகரிக்கப்பட்ட பொருட்கள் இறக்குமதி அதிகரிக்கும்; சில சமயங்களில் இறக்குமதி செய்யப்பட்ட எண்ணெயைச் சுத்திகரிப்பதற்கு ஒரு உலைக்களமும் இறக்குமதி செய்யப்படலாம். எண்ணெய் தவிர்த்த பெரும்பாலான இறக்குமதிகள் அரசாங்க உத்தரவாதத்துடனான கடனுக்கே பெறப்படும். எனவே அரசாங்கம் பாதை நிருமாணத்திட்டத்திற்கு கடன்களை ஒப்பந்தம் செய்ய வேண்டி உள்ளது.

இவ்வகையில் தோற்றுவிக்கப்பட்ட கடன் பரிமாணம் குறிப்பிடத்தக்கதாக அமையும்; ஆனால், மோட்டார் கார் ஸ்தைநொழிலின் அபிவிருத்தி, ஏனைய பொருட்களின் ஏற்றுமதிகளை அதிகரிக்கச் செய்து பொருளாதார நடவடிக்கைகளை அதிகரிக்க வைக்கும் எனக் கருதப்படுகின்றது. இவ்வதிகரிப்பு கடன் சேவைக் கொடுப்பனவு, உள்ளீட்டு இறக்குமதிகளின் முறையான அதிகரிப்பு, கருவிகள், எரிபொருள் என்பவற்றின் மீள் புதிப்பிப்பு என்பவற்றைச் சரிக்கட்டும்.

பாரியளவு அறிமுகம் செய்யப்பட்ட மோட்டார் கார், பெரும்பாலான மத்திய, உயர் வருமானக் குழுவினரின் எதிர்பார்ப்புக்களைத் திருப்திப்படுத்துகின்ற அ தே வேளை, போக்குவரத்துப் பிரச்சினையைத் தீர்க்காததுடன், பாரியளவு ஏற்றுமதிகளைத் தோற்றுவிக்கவும் இல்லை என்பது தெளிவாகும்போது இப்பிரச்சினை ஆரம்பிக்கின்றது. தொலைக்காட்சிக் கைத்தொழில், குளிர்நூட்டிகள், வாஸ்கெலி, ஏனைய நெடுவாழ்வுப் பொருட்கள் என்பவற்றைப் பொறுத்தவரையிலும் இதன் பாதிப்புக்களே இடம்பெறுகின்றன. இவை கொள்வனவுச் சக்திகூடிய குழுக்களின் பொது நலனையும், மொத்தத் தேசிய உற்பத்தியையும் அதிகரிக்க உதவியிருப்பதுடன் படுகடனையும் அத்துடன் தோற்றுவித்துள்ளது.

இங்கு விரிவாக்கப்பட்ட பொருளாதார மாதிரியின் அடிப்படையில் அமைந்த ஒரு பொருளாதாரத்தைப் பொதுப்பட நோக்குமிடத்து, சென்மதிநிலுவையில் கீழ்க்காணும் வகையில் பிரதிபலிக்கின்ற படுகடனைப் பல்வேறு காரணிகள் தோற்றுவிக்கின்றன. வெளிநாட்டு முதலீட்டினால் நிதிப்படுத்தப்படாத மூலதனப் பொருட்களின் அதிகரித்த இறக்குமதி முதலாவதாகும். உள்ளீடுகளின் அதிகரித்த இறக்குமதியும் இத்துடன் சேர்க்கப்படல் வேண்டும். விவரிக்கப்பட்ட மாதிரிக்கு ஏற்ப மேலும் கைத்தொழில் மயமாக்கம் அதிகரிக்கையில் இத்தகைய உள்ளீட்டு இறக்குமதிகளை மட்டுப்படுத்தல் அல்லது குறைத்தல் மிகவும் கடினமாகும். இச்செய்முறையினூடாகத் தோற்றுப் பெற்ற கைத்தொழில் துறை பொருளாதாரத் துறையின் இயக்க மிக்க நிலையங்களாக மாறுவதுடன், தொழில் மட்டத்தையும் பொருளாதார நடவடிக்கை அளவையும் பாதிக்காது உள்ளீட்டு இறக்குமதிகளைக் கட்டுப்படுத்தல் பெருமளவுக்கு காரியசாத்தியமற்றதாகும். இவ்வாறாக சென்மதிநிலுவைப் பிரச்சினைகள் மோசமாக ஆரம்பிக்கும்போது இறக்குமதிப் பதலீட்டுக்குரிய புதிய முதலீடுகளை ஊக்குவிப்பதன் மூலம் தமது பிரச்சினைகளிலிருந்து தப்பி ஓடுதல் வழமையாகும். ஆனால், தமது முன்னோக்களைப் போன்று அதே அடிப்படையில் வழமையாக முதலீடு மேற்கொள்ளப்படுவதனால், இப்பிரதீட்டினால் பெறப்படுகின்ற சென்மதிநிலுவை விளைவுகள் காலகதியில் இல்லாமலாகின்றன.

இரண்டாவதாக, வெளிநாட்டுக் கம்பனிகளினால் மேற்கொள்ளப்படுகின்ற செலுத்தல்கள், கொடுப்பனவுகள் என்பவற்றில் அதிகரிப்பு ஏற்படுகின்றது. *ாதாரணமாக முதலீடுகளும் அவை ஏற்படுத்துகின்ற ஏற்றுமதிகளும் மூலமான உட்பாய்ச்சல் பங்கு இலாபம், பிரதான மூலதனத்தின் ஒரு பகுதி வெளியேற்றம், மாதிரிகள், வர்த்தகச் சின்னங்களுக்குரிய கொடுப்பனவுகள், மேலதிக ஏற்றுமதிகள் என்பவற்றின் வெளிப்பாய்ச்சல்களை விடவும் குறைவாகவிருப்பதனால் இவை பாரியதாக அமையலாம்.

நிறுவனங்களுக்கு இடையில் இடம்பெறுகின்ற தொடுக்கல் வாங்கல்களின்போது மிகைக் கணக்கிடல், ஏற்கனவே கைத்தொழில் நாடுகளில் கடனளிக்கப்பட்ட செலவுகளிலிருந்து எழுதின்ற பளு என்பன இச்செய்முறையின் ஒரு பங்காகும். இவ்விதம் அமெரிக்க நாடுகளில் நடத்தப்பட்ட புள்ளி விபரப் பகுப்பாய்வு இதனைத் தெளிவாக விளக்குகின்றது. முதலீடுகளைக் கவருவதற்கு வரிச் சலுகை வழங்கப்படாதவிடத்து, குறித்த நாட்டின் உத்தியோக பூர்வ உத்தரவாதத்துடனான உள்நூர் அல்லது வெளியூர்க் கடன்களின் நட்டத்தில் பல்வேறு கம்பனிகள் இலாபத்தில் குறிப்பிடத்தக்க பங்களைப் பெறுகின்றன என்று சேர்த்து நோக்குமிடத்து இக்காரணிகள் யாவும் சென்மதி நிலுவையின்மீது இத்தகைய நாடுகள் ஏற்படுத்துகின்ற பாதகமான தாக்கம் தொடர்பாக தெளிவான நோக்களைத் தருகின்றன.

ஆனால், சென்மதிநிலுவையுமே ஏனைய சில மூலங்களைக் கொண்டுள்ளன. பொது வேலைகளை ஊக்குவிப்பதற்குப் பெறப்பட்ட வெளிவாரிக் கடன்களின் நிதிச் செலவு இவற்றுள் ஒன்றாகும். சில சர்வதேச நிதித் தூபனங்களினால் நானய தொகுதியில் கடன்கள் அளிக்கப்படுவதனால் பெயரளவு கடன் விகிதாசாரங்களைவிடவும் இவற்றின் மெய்ச் செலவு — (இந்நானயங்களிற் சில அடிக்கடி மதிப்பீடு செய்யப்படுவதனால்) அதிகமாகும்.

உதாரணமாக, பெருமளவிற்கு ஜப்பானிய, ஜேர்மனிய, சுவிட்சேசிய சந்தைகளினால் நிதிப்படுத்தப்பட்ட புனர்நிருமாணத்திற்கும் அபிவிருத்திக்கும் உரிய சர்வதேச வங்கி (உலக வங்கி), நாணயமாற்று விகிதாசார இடர்ப்பாடுகளை முழுமையாகவே கடன் பெறுவோர்மீது சுமத்துகின்றது. இவ்வாறாக இந்நாடுகள் தமது கடன்மீது விதிக்கப்பட்ட சாதாரண விகிதாசாரத்தை விடவும் கூடுதலான புள்ளிகள் வட்டியாக அறவிடப்படுவதாகக் காண்கின்றன.

இராணுவத் தளவாடங்கள் மீதான செலவையும் மிகைப் படுகடனுக்குரிய வழமையான காரணிகளுள் ஒன்றாகக் கூறலாம். இத்தகைய செலவுகள் மீதான தரவுகள் கடுமையாக இருப்பதுடன், உத்தியோகபூர்வ படுகடன் கணக்குகளில் பிரதிபலிக்கப்படுவதும் இல்லை. ஆனால், ஒவ்வொரு தடவையும் ஒரு நாடு தனது வெளிவாரிக் கடனை மீள் ஒப்பந்தம் செய்ய முன்வரும் போது, கடனளிப்போர்களும், பெறுவோர்களும் கணக்குகளுக்கு இடையில் வேறுபாடு இருப்பதற்குப் பதிலு செய்யப் படுகாத ஆயுதக் கொள்வனவுகளை காரணமாகும் என ஊக்கலாம். மத்திய நாணய அதிகார சபையின் புத்தகங்களில் உள்ள விசுவாசமே இதற்குக் காரணமாகும். வறிய நாடுகள் இத்தகைய கொள்வனவுகளை நிதிப்படுத்துவதனால் ஏற்படுகின்ற படுகடன் மீதான பளு பற்றி தெளிவற்ற ஒரு கருத்தைக்கூட இது தருவதில்லை. ஆனால், பல மூன்றாவது உலக நாடுகளின் படுகடன் அவற்றின் உத்தியோகபூர்வ கணக்குகளை விடவும் குறிப்பிடத்தக்களவு அதிகமாகும் என்பதனை இவை அங்கீகரிக்கின்றன.

சென்மதிநிலுவை மீதான இந்த அழுக்கங்கள் யாவும் அதிகரித்த பொருளாதார நடவடிக்கைகளின் மூலமான ஏற்றுமதிகளினால் ஈடு செய்யப்படும் என இந்த அபிவிருத்தி மாதிரியின் கருதுகோள் கிட்டமிடுவோர் கருதுகின்றனர். பெரும்பாலான மூன்றாவது உலக நாடுகளின் ஏற்றுமதித் துறையில் உள்ள பலவினமும் முதல்தர ஏற்றுமதிப் பொருளில் இருந்து உற்பத்தி ஏற்றுமதிகளை நோக்கி அசைவதில் உள்ள இடர்பாடுகளும் காரணமாக இது இடம்பெறுவதில்லை. உள்நாடு கேள்வியின் செல்வாக்கு, உயர் சுங்கப் பாதுகாப்புக்களின் அடிப்படையில் விருத்தி செய்யப்பட்ட கைத்தொழிலின் திறமை இன்மை, சர்வதேசச் சந்தையில் போட்டியிடக்கூடிய மூன்றாவது உலக நாடுகளில் தயாரிப்புக்கு எதிராக கைத்தொழில் நாடுகள் மேற்கொண்டுள்ள பாதுகாப்புக்கள் என்பன இன்னும் சில காரணிகளாகும்.

பொருளியல் நோக்கு, செப்டம்பர் 1981

இறக்குமதி வளர்ச்சி, நடைமுறைக் கணக்கின் வெளிப் பாய்ச்சல், மெதுவான ஏற்றுமதி வளர்ச்சி என்பவற்றிற்கிடையில் சமத்துவமான வளர்ச்சி இன்மை சென்மதிநிலுவைப் பற்றாக்குறைக்குக் காரணமாக அமைந்து ஏற்கனவே விவரிக்கப்பட்ட அதிகரித்த படுகடனுக்கு வழிவகுக்கின்றது.

அண்மைக் காலங்களில் சில மூன்றாவது உலக நாடுகள் குறிப்பாக இலத்தீன் அமெரிக்க நாடுகள் — ஒரு புதிய மாதிரியைத் தெரிந்துள்ளன. இதன் இறுதி விளைவும் இதேபோன்றதேயாகும். உயர் கொள்வனவுச் சக்தியுடன் கூடிய துறைகளின் கேள்வியை (வித்தியாசமான கொள்கைகளின் மூலம்) இருபதினான்கு இதுவாகும். தமது கைத்தொழில்கள் நன்மை அடைகின்ற வெளிப்பாதுகாப்புக்களை நீக்குகின்ற அதேவேளை மெய்வருமானத்தில் குறிப்பிடத்தக்களவு வீழ்ச்சியை ஏற்படுத்துகின்ற வருமான மீள்பகிர்வுக்குச் செல்லுதல், வெளிநாட்டு முதலீட்டினை ஊக்குவிக்கின்ற அதேவேளை வங்கிக் கடன்களின் வடிவில் படுகடனை அதிகரிப்பதன் மூலம் சென்மதிநிலுவைப் பிரச்சினையைச் சமாளித்தல் என்பன இதனுள் அடங்கும்.

தமது கைத்தொழில்களைப் போட்டித் தன்மை மிக்கதாகக் வகுப்பதும் குறைந்த ஊழியச் செறிவின் அடிப்படையில் அமைந்த தயாரிப்புக்கள், அரைத்தயாரிப்புக்கள் என்பவற்றின் ஏற்றுமதியை அதிகரித்தல் என்பவற்றுடன் சில சமயங்களில் குறைந்த உற்பத்திச் செலவுடனான குறித்த சில உள்நாடுகளின் மூலம் ஒப்பீட்டுரீதியில் இலாபம் பெறல் என்பனவற்றை இக்கொள்கைகள் நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளன.

இதுவரையிலும் இவை யாவற்றினதும் விளைவுகள் ஒரு மாதிரியானதாகவே இருந்துள்ளன. பாரிய சமூகச் செலவு இதில் முதலாவதாகும். உயர்ந்த வேலையின்மை விகிதாசாரம், மெய்வருமான வீழ்ச்சியை ஏற்குமாறு கூலியாளர்களைப் பணிப்பதற்குரிய அடக்குமுறை நடவடிக்கைகள், சேமிப்புக்கும், முதலீட்டுக்

கும் உயர் விருப்பினை ஏற்படுத்தும் எனக் கருதப்படுகின்ற உயர் வருமான வகுப்பிற்குச் சார்பான மீள் வருமானப் பகிர்வு என்பனவே இவையாகும்.

பல தடவைகளில் மொத்த தேசிய உற்பத்தியில் குறிப்பிடத்தக்களவு வீழ்ச்சியை ஏற்படுத்திய பாரிய பொருளாதாரப் பின்வாங்கல் இரண்டாவதாகும். இறக்குமதிப் போட்டி, பொருளாதாரப் பின்வாங்கல், நாணயமாற்றுக் கொள்கைகள் என்பவற்றின் விளைவாக விற்பனைகள் வீழ்ச்சி அடைந்து தேசிய கைத்தொழிலில் குறிப்பிடத்தக்க ஒரு பகுதி இல்லாமற் போதல் மூன்றாவது விளைவாகும். இம்மாதிரியான கொள்கைகளின் நன்மைகளை இல்லாமற் செய்து, முன்னைய கைத்தொழில் பூர்ஷுவாக்களை — (இவர்கள் ஊக நடவடிக்கைகளுக்கு அல்லது தாம் முன்னர் தயாரித்த பொருட்களின் இறக்குமதிக்குத் திரும்பி இருப்பர்) — இடமாற்றம் செய்த ஒரு புதிய நிதி வகுப்பாரின் தோற்றம் நான்காவதாகும். நேரடி முதலீட்டு வடிவிலான வெளிநாட்டு முதலீட்டின் துழைவு பாரியதாக அமையவில்லை.

பாரம்பரிய மாதிரியைப் பின்பற்றாத நாடுகளைப் பொறுத்த வரையிலும் அவை தமது படுகடனில் மோசமான நிலையை அடைந்தவுடன் ஒன்றில் முன்னைய கடன்களை கடனழிப்பதற்கு முல்தனச் சந்தைக் கடன்களை நாடுவதன்மூலம் பிரச்சினையைத் தாமதிக்க வைக்க வேண்டியிருந்தது; அல்லது ச. நா. நி. ஆதரிகின்ற பின்வாங்கல் கொள்கைகளைப் பிரயோகித்து அதற்குப் பகரமாக ச. நா. நி. குறுங்காலக் கடன்களைப் பெறவேண்டி இருந்தது. அல்லது மிக மோசமான விடயங்களில் மோசமான விளைவுகளுடன் மேலும் கடனை மீள் ஒழுங்குபடுத்த வேண்டியிருந்தது, அபிவிருத்தியும், அபிவிருத்தி மாதிரிகளும் சமூகத்தின் ஒரு பகுதியினரின் நலன்களை மாத்திரம் கருத்திற் கொண்டு முடிவுற்றிருப்பதனைக் காணலாம்.

இறப்பு சந்தைப்படுத்துதல் தொடர்பான பிரச்சினைகள்

— எம். நடராஜா

திரு. நடராஜா பல வருடங்கள் இலங்கை இறப்பு ஆராய்ச்சி நிலையத்தில் உயர் அதிகாரியாகப் பணிபுரிந்தவர். இப்பொழுது இறப்புக்கைத்தொழில், வர்த்தக வட்டாரங்களுக்கு சந்தைப்படுத்தல் ஆலோசனையானதாக இருக்கிறது. இறப்புச் சந்தை தொடர்பான சில பிரச்சினைகளையும், சிபார்சுகளையும் அவர் இக்கட்டுரையில் முன்வைக்கிறார்.

சென்ற நூறு வருடங்களாக இயற்கை இறப்பு இலங்கையில் இருந்து வருகின்றது. கேகாலை, களுத்துறை, இரத்தினபுரி ஆகிய மூன்று பிரதான பெருந்தொட்டி மாவட்டங்களையும் பொறுத்தவரையிலும் இது மிகவும் முக்கியம் வாய்ந்ததாகும். இலங்கையின் ஏற்றுமதி வருமானத்தில் 15 சதவீதத்தினை இது சுட்டித் தருவதுடன், இக்கைத்தொழில் ஏறக்குறைய 500,000 பேருக்கு வேலை வாய்ப்பிளையும் வழங்குகின்றது. இயற்கை இறப்பரைப் பயிரிடுவதற்குரிய பொருத்தமான புதிய நிலம் இன்மையால், எமது இறப்பு உற்பத்தியின் எதிர்கால விஸ்தரிப்பு மட்டுப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. மீள்நடுகையில் ஏற்பட்ட புறக்கணிப்பின் விளைவாக தற்போது பெறப்படுகின்ற வருடாந்த உற்பத்தியான 130,000 தொன் 1986-ல் 100,000 தொனாக வீழ்ச்சி அடையலாம். இறப்புக்கைத்தொழிலின் தொடர்ந்த செழிப்பிற்கு பல வருடங்களாகப் புறக்கணிக்கப்பட்ட மீள்நடுகைகளைச் செயல்படுத்த வேண்டும். ஹெலியா மிசைலியன்சைசை (இயற்கை இறப்பு) புதிதாக வளர்ப்பதற்கு சரவலயத்தில் பொருத்தமான நிலம் இல்லாத போதிலும், இன்னொரு இயற்கை இறப்பு மூலமான குயாயூலை இலங்கையில் உற்பத்தி செய்வதற்குப் பொருத்தமான உலர் நிலம் வடக்கிலும் கிழக்கிலும் காணப்படுகிறது. குயாயூல் என்பது மெக்சிகோ, ஐ. அ. டெக்ஸாஸ் ஆகிய பிரதேசங்களின் உள்ளூர்ப் பால்நிலச் செடி இனமாகும்.

இலங்கையின் வேலைவாய்ப்பு, வெளிநாட்டுச் செலாவணி உழைப்பு என்பவற்றைப்பொறுத்தவரையிலும் இயற்கை இறப்பு முக்கியமானதாக இருந்தபோதிலும் ஒப்பீட்டு ரீதியில் இலங்கை ஒரு சிறிய இறப்பு உற்பத்தி நாடாகும். 1980-ல் உலக இயற்கை இறப்புத் துகர்வு ஏறக்குறைய 3,850,000 தொனாகவும் செயற்கை இறப்புத் துகர்வு ஏறக்குறைய 12,450,000 தொனாகவும் இருந்தபோது இலங்கையின் உற்பத்தி ஏறக்குறைய 133,000 தொனாகவிரும்புது. இவ்வாறாக இலங்கையின் உற்பத்தி உலக இறப்புத் துகர்வில் அரைச் சதவீதத்திற்கும் குறைவாகும்.

இச்சிறிய தொகை இறப்பை சந்தைப்படுத்துவதனை ஆராய்மிடத்து, உற்பத்தி செய்யப்பட்ட இறப்புக்கு உயர் சந்தைப் பெறுமதியைப் பெறல் அவசியமாகும். இன்று இலங்கையின் இறப்பு விற்பனை செய்யப்படுகின்றதே ஒழிய சந்தைப்படுத்தப்படவில்லை. விற்பனை, விற்பனையாளர்களின் தேவைகளையும், சந்தைப்படுத்தல் கொள்வனவாளரின் தேவைகளையும் கருத்திற்கொள்ளவே விற்பனைக்கும் சந்தைப்படுத்தலுக்கும் இடையில் உள்ள வித்தியாசமாகும். இயற்கை இறப்பின் நிரம்பல் குறைவாக இருக்கும் வரையிலும் அதனை இலகுவாக விற்பனை செய்யலாம். ஆனால், அதனை விற்பனை செய்வதிலும், நியாயமான விலைகளைப் பெறுவதிலும் கஷ்டங்கள் இருப்பின் அதனைச் சந்தைப்படுத்தல் வேண்டும். கடந்த நாற்பது வருடங்களுக்குள் பூச்சியாதி விருந்து தற்போது 90 லட்சம் தொன் வருடாந்த துகர்வினைக் கொண்டுள்ள செயற்கை இறப்பு உற்பத்தியின் வெற்றிக்கு அதன் நலனை சந்தைப்படுத்தல் முறைகளை காணலாம். செயற்கை இறப்பு ஒரு கைத்தொழில் மூலப் பொருளாக, ஒரு தொழில்நுட்ப விற்பனையாளரின் ஊடாக நேரடியாக அதன் துகர்வோடு விற்பனை செய்யப்படுகின்ற அதே வேளை, இயற்கை இறப்பு பெரும்பாலான ஆரம்ப விவசாயப் பண்டங்களையும் போன்று விற்பனை

செய்யப்படுகின்றது. எல்லா இயற்கை இறப்பு உற்பத்தி நாடுகளும் மலேசியா மாத்திரமே இயற்கை இறப்புச் சந்தைப்படுத்தலில் சில முயற்சிகளை மேற்கொண்டுள்ளது. இவ்வாறாக இயற்கை இறப்பு, செயற்கை இறப்பிலும் பல வழிகளில் மேம்பட்டதாக இருந்தபோதிலும் இது போதியளவுக்கு துகர்வோரைத் திருப்திப்படுத்தவில்லை. இயற்கை இறப்பின் குறைந்த விலைகளுக்கிரியகாரணிகளுள் இதுவும் ஒன்றாகும். மேலும், இயற்கை இறப்பின் தரத்தைப் பொறுத்தவரையிலும், துகர்வோரின் கேள்வி வருடாந்தம் அதிகரித்து வருகின்றது. வளர்முக நாடுகளில் தயாரிப்பதற்கு இலகுவான சாதாரண முடிவுப் பொருட்கள் தயாரிக்கப்படுவதுடன் இங்கு கூலிகளும் குறைவாக உள்ளன. வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளில் சிக்கலான கலவைப் பொருட்கள் பதனிடப்படுகின்றன. மூலப்பொருட்கள் உயர் தரமுடையனவாக இருத்தல் வேண்டும் என்பது இதன் கருத்தாகும். இயற்கை இறப்பில் பரிகரத்தன்மை உள்ள இறப்பு வகைக்கு கேள்வி உண்டு.

ஆர். எஸ். எஸ்.

இது இலங்கையில் தயாரிக்கப்படுகின்ற பிரதான இறப்பாகும். 1952-ம் ஆண்டிலிருந்து அண்மைக்காலம் வரையிலும் ஆர். எஸ். எஸ். 1, 2, 3 ஏற்றுமதி இலங்கையின் தனியரிமையாக இருந்துவந்தது; இவை யாவும் பண்டமாற்று ஒப்பந்த அடிப்படையில், திறந்த சந்தை விலைகளிலும் கூடிய விலைக்கு நின்றுவந்து விற்பனை செய்யப்பட்டன. அரசாங்கத்தின் மூலம் இவ்விலைகள் சிறுடைமையாளர்களைச் சென்றடைந்தன; இது இலங்கையின் இறப்புக்கைத்தொழிலில் தேக்க நிலையைத் தோற்றுவித்தது; சிறுடைமையாளர்கள், மையநீக்கி, லெடெக்ஸ், லெடெக்ஸ் கிறேப், டி. எஸ். ஆர். போன்ற விசேட இறப்பு வகைகளை உற்பத்தி செய்வதற்குத் திரும்புதலை இது பெருமளவுக்கு மட்டுப்படுத்தியது. இவ்வாறாக இலங்கையில் ஒரு மையநீக்கி

ஆலையை வைத்திருந்து வருடாந்தம் 5000 தொன் இறப்பரை ஏற்று மதிசெய்து கொண்டிருந்த உன்லப் நிறுவனம் அதன் ஆலையை 1957-ல் மூடியது. மேலும், இற்றுடைமையாளர்களிடமிருந்து பெற்ற இறப்பரினால் தொழில்துட்பீதியில் முக்கியம் வாய்ந்த ஒருவகை இறப்பரினை உற்பத்தி செய்து வந்த அரசாங்க இறப்பர் உற்பத்திக் கூட்டுத்தாபனம் உற்பத்தியைத் தொடருவதற்கு தீர்வையில் கழிவு வழங்கவேண்டி இருந்தது.

தற்போது ஆர். எஸ். எஸ். 1, 2, 3 ரகத்தை தனியாரினால் ஏற்று மதி செய்யலாம்; ஆனால், சந்தைகளைக் கண்டறிவதற்குக் காலம் செல்லும். பண்டக் கொள்வனவு ஆணையாளர் திணைக்களம் சீனாவுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்படுகின்ற இறப்பரைப் பரிட்சிப்பதனை இலக்கு வாக்கும் பொருட்டு ஆர். எஸ். எஸ். இறப்பரைப் பொதிகளாகும் போது அமுக்கக் கூடாது என்ற விதி கடந்த 30 வருடங்களுக்காக இருந்துவந்தது. எனினும், ஆர். எஸ். எஸ். பொதியளவு அமுக்கப்பட்டாவிடின் (1) பொதிகள் ஒழுங்கற்றதாக மாறி, கையாளுதல் கடினமாகும். (2) இறப்பரிற்ருள் சரக் காற்று புகுந்து அதில் உருவாக்கம் ஏற்படலாம். ஆர். எஸ். எஸ். இறப்பரைத் திறந்த சந்தைக்கு ஏற்றுமதி செய்யும்போது அதனைச் சிறப்பாக அமுக்குதல் வேண்டும். தற்போது ஒருசில கப்பற்படுத்துவோரிடம் மாத்திரமே அமுக்கிகள் உண்டு. ஆர். எஸ். எஸ். ஏற்றுமதிக்கும் போதிய அமுக்கிகள் பொருத்தப்படும் வரையிலும் இலங்கை ஆர். எஸ். எஸ். இறப்பரின நன்மதிப்பினை வெளிநாடுகளில் உயர்த்துதல் முடியாத காரியமாகும். சிறப்பாக அமுக்கப்பட்ட, உருவாக்கங்கள் அற்ற ஆர். எஸ். எஸ். இனத்தையே நுகர்வோர் விரும்புகின்றனர்.

லெடெக்ஸ் கிரேப்

இலங்கை உலகின் மிகப் பாரிய கனமான லெடெக்ஸ் கிரேப் இறப்பர் உற்பத்தி நாடாகும். இலங்கை மெல்லிய கிரேப் இறப்பரை உற்பத்தி செய்யாது தடித்த ரகத்தை உற்பத்தி செய்வதற்குரிய காரணம் இறப்பரை உற்பத்தியாளர் பொதிகளாகான கப்பற்படுத்துவோர்

பொருளியல் தோக்கு, செப்டம்பர் 1981

பொதிகளாக்குவதாகும். இவ்வாறு பொதிகளாக்குவதில் ஏற்படுகின்ற தாமதம், தடித்த ரகத்தை விடவும் மெல்லிய ரகத்தில் உருவாக்களைத் தோற்றுவிக்கக் காரணமாகின்றது. உருவாக்கிகள் ஏற்படுதல் இந்த ரக இறப்பரில் உள்ள பிரதானமான ஒரு குறைபாடாகும். மெல்லிய கிரேப் இறப்பர் ஏற்றுமதி செய்யப்பட வேண்டுமானால் ஒரு சிறு பகுதி அகற்றப்பட்டு, உருவாக்கி எதிர்ப்பினை விருத்தி செய்வதற்கு காற்றின் மூலம் உலர்த்துகின்ற கோபுரங்கள் பாவிக்கப்படல் வேண்டும்.

மலேசியாவும் லெடெக்ஸ் கிரேப் இறப்பரை உற்பத்தி செய்கின்றது; ஆனால், 1970-ன் பின்னர் லெடெக்ஸ் கிரேப் ரகத்திற்குப் போட்டியாக வேறு ஒரு ரக உற்பத்தியைத் தீவிரமாக ஊக்குவிக்கின்றது. இப்போட்டிக்கு எதிராக நாம் எத்தகைய நடவடிக்கைகளையும் மேற்கொள்ளவில்லை. இது தொடருமாயின் இலங்கையின் லெடெக்ஸ் கிரேப் இறப்பர் இயற்கை மரணம் எய்தலாம். தற்போது இலங்கையின் லெடெக்ஸ் கிரேப் இறப்பர், தொழில்துட்ப இயல்புகளின் அடிப்படையிலன்றி, நிறத்தின் அடிப்படையிலேயே சந்தைப் படுத்தப்படுகின்றது. எதிர்காலத்தில் தொழில்துட்பச் சந்தைப் படுத்தலும் தேவைப்படும். இலங்கை எஸ். எம். ஆர். எஸ். ரகத்தைவிடவும் நிறத்தில் சிறந்த லெடெக்ஸ் இறப்பரை மாத்திரமன்றி, தொழில்துட்ப இயல்புகளிலும் சிறந்ததாக இறப்பரை உற்பத்தி செய்து விளம்பரப்படுத்தி நுகர்வோருக்குச் சந்தைப்படுத்தல் வேண்டும். எஸ். எம். ஆர். எஸ். ரகத்தைப் பொறுத்தவரையிலும் ஒரு பகுதியை இதிலிருந்து நீக்கிவிடுதல் இயன்ற காரியமாக இல்லாத அதேவேளையில் லெடெக்ஸ் கிரேப்பைப் பொறுத்த வரையிலும் இது இயன்ற காரியமாகும். ஆகையால் எல்லா லெடெக்ஸ் கிரேப் இறப்பரிருந்தும் ஒருபகுதியை நீக்கிவிடுவது தொடர்பாக ஒரு கொள்கைத் தீர்மானம் எடுக்கப்படல் வேண்டும். 1971-ம் ஆண்டிலிருந்தே இக்குருத்து என்னால் ஆதரிக்கப்பட்டு வந்துள்ளது; ஆனால், இன்னும் அது உரிய கவனத்தைப் பெற

வில்லை. இரு தரங்கள் சந்தைப் படுத்தப்படலாம்.

(அ) ஒரு பகுதி நீக்கப்பட்டதும் வெளியேற்றும் கருவி பாவிக்கப்படாததும்.

(ஆ) ஒரு பகுதி நீக்கப்பட்டதும் வெளியேற்றும் கருவி பாவிக்கப்பட்டதும்.

நாம் 'அ' இரசாயனப் பொருட்கள் கலக்கப்படாத தூய்மையான இயற்கை இறப்பராகும். இதனை சத்திரசிகிச்சை, மருந்துப் பொருட்கள் என்னவற்றிற்குரிய இறப்பர் பொருட்களைத் தயாரிப்பதற்குப் பாவிக்கலாம். தனி கிரேப் தயாரித்தல் லெடெக்ஸ் கிரேப்பின் இன்னொரு பயன்பாடாகும். இதற்கு தாம் 'அ' வை அல்லது 'ஆ'வைப் பாவிக்கலாம்.

சோல் கிரேப்

சோல் கிரேப் ரக இறப்பர் உற்பத்தி இலங்கையில் ஆரம்பமான போதிலும், மலேசியாவே உலகின் பாரிய சோல் கிரேப் இறப்பர் உற்பத்தி நாடாக விளங்குகின்றது. மலேசியா வருடாந்தம் 20,000 தொன் சோல் கிரேப் இறப்பரை உற்பத்தி செய்கின்றது. இலங்கை வருடாந்தம் 5000 தொன் சோல் கிரேப் இறப்பரை உற்பத்தி செய்கின்றது. இலங்கையில் இருந்து இறக்குமதி செய்யப்பட்ட லெடெக்ஸ் கிரேப் இறப்பரைப் பிரதான மூலப்பொருளாகக் கொண்டு இத்தாலி, ஜி. அ., மே. ஜேர்மனி ஆகிய நாடுகள் வருடாந்தம் 22,000 தொன் சோல் கிரேப் இறப்பரை மீள் உற்பத்தி செய்கின்றன. மீள் உற்பத்தி செய்யப்படும் சோல் கிரேப் இறப்பரின் தாம், உயர் ரக சோல் கிரேப் இறப்பரினாலும் குறைவாக இருப்பதனால் இந்த வகை இறப்பருக்கு நுகர்வோரிடையே குறைந்த கேள்வி நிலவுகின்றது. எமது லெடெக்ஸ் கிரேப் இறப்பர் குறைந்த விலைகளைப் பெறுவதற்கு இக்குறைந்த கேள்வியே காரணமாகும். எமது லெடெக்ஸ் கிரேப் இறப்பரை மீண்டும் ஆலைப்படுத்தப்பட்ட சோல் கிரேப் இறப்பராக மாற்றுவதற்கு ஏற்றுமதி செய்வதனை விடவும், உலக கேள்வியை நிறைவு செய்யும் வகையில் உயர் ரக சோல் கிரேப் இறப்பரை ஏற்றுமதி செய்தல் இதற்குரிய ஒரு பரிசாரமாகும். சோல் கிரேப் உற்பத்தி ஊழி

யர் செறிவு மிக்கதாக இருப்பதனால், மலேசியாவில் நிலவுகின்ற தீவிர ஊழியர் பற்றாக்குறையின் விளைவாக அந்நாட்டில் சோல் கிரேப் உற்பத்தி வீழ்ச்சி அடையலாம் என எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. சோல் கிரேப் இறப்பரைப் போன்று ஊழியர் செறிவு மிக்க இறப்பர் தயாரிப்பு வேறு இல்லை எனலாம். கிரேப் நாடாக்களைப் பயன்படுத்தி சோல் கிரேப் இறப்பரை உற்பத்தி செய்ய முன்வருகின்ற கைத்தொழிலாளர்களுக்கு அரசாங்கம் ஊக்குவிப்புக்களை அளித்தல் வேண்டும். முதலீட்டுச் சலுகை, வரி விடுமுறை என்பவற்றின் வடிவில் இதனை வழங்கலாம்.

மேலும், சோல் கிரேப் இறப்பர் இடைவெப்பவலய நாடுகளில் பாதணி தயாரிப்பதற்கு மாத்திரம் பயன்படுத்தப்படுவதனால் முன் கேள்விகளுக்கு மாத்திரமே உற்பத்தி செய்யப்படுதல் வேண்டும். தற்போது ஆறு மாதங்களுக்கு மாத்திரமே முன் விற்பனைகள் அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளன. எனினும், இலங்கையில் சோல் கிரேப் இறப்பர் உற்பத்தியை ஊக்குவிப்பதற்கு இரு வருட கால முன் விற்பனைகள் அனுமதிக்கப்படல் வேண்டும்.

சோல் கிரேப், லெடெக்ஸ் கிரேப் என்பவற்றின் தொழில்நுட்ப சந்தை ஊக்குவிப்பின் முக்கியத்துவம் தொடர்பாக 1976-ல் இலங்கையில் நடைபெற்ற தாற்றூண்டு சர்வதேச இறப்பர் மகாநாட்டின் போது எடுத்துரைக்கப்பட்டது. எமது தயாரிப்பினை ஒரு ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட முறையின் கீழ் விளம்பரப்படுத்தவே விற்பனையின் பின்னருள்ள சேவை எமக்கு உறுதியான நுகர்வோரைத் தருவதுடன், அவர்கள் நாம் வழங்குகின்ற சேவையைப் பற்றிப் புகழ்ந்து பேசுவர். எனினும், இலங்கையின் இறப்பருக்கு குறிப்பிடத்தக்க தொழில்நுட்ப ஊக்குவிப்பு வழங்கப்படவில்லை.

1980-ல் இலங்கை 13,000 தொன்ஸ்கிரேப் கிரேப் இறப்பரையும் குறிப்பிடத்தக்களவு ஆர். எஸ். எஸ். 4, 5 இறப்பரையும் உற்பத்தி செய்தது. இவற்றை குறைந்த தர ஸ்கிரேப் கிரேப் இறப்பராக ஏற்றுமதி செய்வதனை விடவும்,

இவற்றைக் கலந்து பெறுமதி வாய்ந்த இறப்பராக மாற்றலாம். இலங்கை அரசாங்கம் அண்மையில் எட்டு மேலதிக இறப்பர் தொழிற்சாலைகளை நிறுவுவதற்கு அனுமதிப்பத்திரங்களை வழங்கி இருப்பதனால் 50,000 தொன்ஸுக்கும் மேற்பட்ட உயர், ரக இறப்பரை இலங்கையில் உற்பத்தி செய்யலாம்.

சிறுதுடைமையாளர்களின் இறப்பர்

இலங்கையின் இறப்பர் நிலத்தில் ஏறக்குறைய 67 சதவீதம் சிறுதுடைமையாளர்களிடம் உள்ளது; இவர்கள் இலங்கையின் இறப்பரில் ஏறக்குறைய 50 சதவீதத்தை உற்பத்தி செய்கின்றனர். உயர்ரக இறப்பரைத் தயாரிப்பதற்கு இவர்களது தயாரிப்பினை மத்தியமயப்படுத்தல் வேண்டும். ஏற்கனவே இம்முயற்சியில் ஓரளவு வெற்றி காணப்பட்டுள்ளது.

இலங்கையில் 100 க்கும் மேற்பட்ட பதனிடல் நிலையங்கள், சிறுதுடைமையாளர் லெடெக்ஸ் இறப்பரைப் பாவித்து ஏறக்குறைய 4,000 தொன் உயர்ரக ஆர். எஸ். எஸ். இறப்பரைத் தயாரிக்கின்றன. சிறுதுடைமைய லெடெக்ஸ் இறப்பரைப் பாவித்து லெடெக்ஸ் கிரேப் தயாரிப்பதிலும் ஓரளவு வெற்றி காணப்பட்டுள்ளது. இலங்கை இறப்பர் தயாரிப்புக் கூட்டுத்தாபனம் வருடாந்தம் ஏறக்குறைய 1,500 தொன் உயர் ரக லெடெக்ஸ் கிரேப் இறப்பரை உற்பத்தி செய்கின்றது; பல்வேறு தனியார் துறைத் தொழிற்சாலைகள் உயர் ரக லெடெக்ஸ் கிரேப், சோல் கிரேப் என்பவற்றை உற்பத்தி செய்கின்றன. இலங்கைப் பெருந்தொட்டத் தொழில் கூட்டுத்தாபனம், மக்கள் தொட்ட அபிவிருத்திச் சபை, இலங்கை இறப்பர் ஆராய்ச்சி நிறுவனம் என்பனவும் ஓரளவு லெடெக்ஸ் கிரேப் இறப்பரை உற்பத்தி செய்கின்றன. எனினும், இவ்வாறு தயாரிக்கப்பட்ட லெடெக்ஸ் கிரேப்பின் வருடாந்த உற்பத்தி ஏறக்குறைய 3,000 தொன்களாகும். இலங்கை இறப்பர் உற்பத்திக் கூட்டுத்தாபனம் சிறுதுடைமைய லெடெக்ஸ்

இறப்பரிலிருந்து வருடாந்தம் ஏறக்குறைய 2,000 தொன் டி. எஸ். ஆர். ரக இறப்பரை உற்பத்தி செய்கின்றது. இலங்கை இறப்பர் உற்பத்திக் கூட்டுத்தாபனம், இலங்கை மட்டுப்படுத்தப்பட்ட கூட்டுறவுக் கைத்தொழில் யூனியன், ருயோவீவ் இறப்பர் லிமிட்., என்பன சிறுதுடைமைய லெடெக்ஸ் இறப்பரைப் பாவித்து வருடாந்தம் ஏறக்குறைய 1,000 தொன் மையநீக்கி இறப்பரை உற்பத்தி செய்கின்றன. இவ்வாறு சிறுதுடைமைய லெடெக்ஸ் இறப்பரின் 50,000 தொன் உற்பத்தி செய்யக்கூடியதாக இருந்த போதிலும் மையப் பதனிடல் நிலையங்களினால் ஏறக்குறைய 10,000 தொன்களே உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன. ஆகையால் சிறுதுடைமையாளர் தாம் தயாரித்த லெடெக்ஸ் இறப்பருக்கு சிறந்த விலைகளைப் பெறவேண்டுமானால், சிறுதுடைமைய லெடெக்ஸ் இறப்பரை மத்திய இடத்தில் பதனிடல் தொடர்பாக கூடிய கவனம் செலுத்தப்படல் வேண்டும்.

இயற்கை இறப்பர் வர்த்தகத்தின் அளவுகோலாக ஆர். எஸ். எஸ். இறப்பர் எப்போதும் கணிக்கப்பட்டு வந்துள்ளது. ஏனைய இறப்பர் ரகங்களின் விலைகள் எப்போதும் ஆர். எஸ். எஸ். 1 ரகத்தின் விலையினால் செல்வாக்குப் படுத்தப்பட்டு வரப்பட்டுள்ளன; ஆனால், இவற்றின் விலைத் தளம்பல் ஆர். எஸ். எஸ். 1-ன் விலைத் தளம்பலை விடவும் குறைந்தவையாகும். எல்லாப் பிரதான இறப்பர்ச் சந்தைகளிலும் 'பௌதிக,' 'எதிர்கால' சந்தைகள் உண்டு. பௌதிகச் சந்தையில் இறப்பர் நேரடி விறியோகத்தின் அடிப்படையில் வர்த்தகம் நடைபெறும். எதிர்காலச் சந்தையில் பௌதிக அடிப்படையில் வர்த்தகம் நடைபெறுது; ஆனால் விலைத் தளம்பல் களுக்கு எதிராகப் பாதுகாப்பு நோக்கின் அடிப்படையில் நடைபெறும் இது 'தான்' இறப்பர் என அழைக்கப்படும். உற்பத்தி, நுகர்வு நாடுகளின் அரசியல், பொருளாதார, நாணய அபிவிருத்திகள் இறப்பர் சந்தையைப் பெரிதும் பாதிக்கக்கூடியன வாகும்.

ஜப்பானில் வாழ்நாட்கால வேலைத் திட்டம்

நவீன முகாமைத்துவத்திலிருந்து நாம் கற்கவேண்டிய பாடம்

ஜப்பானில் வாழ்நாட்கால வேலைத்திட்டம்பற்றி ஜப்பானுக்கு வெளியே பல்வேறு முரண்பட்ட கருத்துக்கள் தெரிவிக்கப்படுகின்றன. பலர் போற்றிப் புகழ்ந்துள்ளதான். பலர் கடிந்து முள்ளனர். இத்திட்டத்தின் மூலம் வேலையற்றோரின் எண்ணிக்கை அதிகரிக்கா வண்ணம் குறைக்க முடிவதே பாராட்டுக்குரிய காரணங்களில் ஒன்றாகும். பல நாடுகளிலும் வேலைவாய்ப்பு இல்லாமையையும் பிரச்சினையாக இருக்கும் காலகட்டத்தில் ஜப்பான் வேலைப் பாதுகாப்பை அளிக்கும் நாடாக விளங்குகிறது. ஆயினும், இத்திட்டத்திற்கு எதிரான கருத்தைத் தெரிவிப்பவர்கள் சம்பளப்பட்டியலில் மேலதிகமான ஊழியர்களின் பெயர்களைப் பதிவுசெய்து வைப்பதைச் சுட்டிக்காட்டி, இது ஒரு நிறுவனத்தினுள் உள்ள வேலையில்லாதோரைச் சுட்டிக்காட்டுவதாகக் குறிப்பிடுகிறார்கள். ஏனைய நாடுகளைப் போன்றே ஜப்பானும் வியாபார மந்தநிலையைக் கடந்தே வந்திருக்கிறது. மந்த வளர்ச்சி, உள்ஒராத் தேவைகளில் மந்த நிலைக்குப் பரிசாரமாக வெளிநாட்டு ஏற்றுமதி ஊக்குவிப்புகளில் நாடுகள் முயற்சி மேற்கொள்ள முடியும்போது வெளிநாட்டுச்சந்தை நிலைகளைப் பாதிக்கின்றன. சில அமெரிக்க பொருளியலறிஞர்களும் இந்த வாழ்நாட்கால வேலைத்திட்ட முறையை கண்டித்துள்ளனர்.

வரலாற்றுப் பின்னணி

இரண்டாவது உலக யுத்தத்தைத் தொடர்ந்து கனரக கைத் தொழில் துறையில் ஜப்பான் காலடி எடுத்து வைத்த காலகட்டத்திலேயே இந்த வாழ்நாட்கால வேலைத்திட்ட முறை அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. ஐத்தொழில் களில் ஈடுபட்ட மெய்ஜி கால்ப் (1868—1912) புகுதியில், கிராமப் புகுதிகளிலிருந்து நற்காலிக வேலைநிமித்தம் வந்தோர் துண்டுக்கூலி அடிப்படையில் வேலைகளில் ஈடுபட்டனர். தொழில் செய்வதற்கான திறமையைப் பொறுத்தே கூலி நிர்ணயிக்கப்பட்டது. 1912—

— பூஜியோ ஜோன் தனக்கா

பல்வேறு சமூக பொருளாதாரக் காரணிகளாலும் வரலாற்றுப் பின்னணிகளாலும் போஷிக்கப்பட்ட ஜப்பானிய முகாமைத்துவ முறையானது தனது வாழ்நாட்கால வேலைவாய்ப்புமுறை தொடர்பாகப் பெரிதும் பிரசித்தமானதாகும். இன்றைய உலக பொருளாதாரப் பிரச்சினைகள் காரணமாக இம்முறையில் பல மாற்றங்கள் நிகழ்ந்துள்ளன. அடிப்படைச் சட்டம் அப்படியே இருப்பினும் கூட பல நிறுவனங்கள் இந்த வாழ்நாட்கால வேலைவாய்ப்பு முறையைக் கைவிட்டு வருகின்றன. அமெரிக்க என். கே. கே. நிறுவனத்தைச் சேர்ந்த வர்த்தகப் பொருளியல் அறிஞரான பூஜியோ ஜோன் தனக்கா தொழில் நேர்மை, வேலையொழுங்கு, உற்பத்திப் பெருக்கம் என்பவை தொடர்பாகவும், ஊழியரின் நலன் சார்ந்த திட்டங்கள் சம்பந்தமாகவும், ஊழியரும் வேலைகொள்வோரும் ஒரு குடும்பமாக எதிர்நோக்க வேண்டியுள்ள பிரச்சினைகளையும் இக்கட்டுரையில் ஆராய்கிறார். மந்தமான பொருளாதார வளர்ச்சியும், அதிகரித்துவரும் உற்பத்திச் செலவும் இந்த முகாமைத்துவ முறையில் பல மாற்றங்களை ஏற்படுத்த வல்லன.

1926-ம் ஆண்டுகளுக்கு இடைப்பட்ட டைலோ காலத்தில் விலை அதிகரிப்பு, அவசரகால நிலைமைகள் காரணமாகச் சம்பளத்துடன் படிபுகளும் சேர்த்து வழங்கப்பட்டன. 1946 அளவிலேயே முறையான வேலைத்திட்டம் புகுத்தப்பட்டது. இது டென்ஸன் மொடல் என்று வழங்கப்பட்டது. தரப்படுத்தப்பட்ட சம்பளம், தரப்படுத்தப்படாத சம்பளம் (மிக்க நேரவேலை, விசேட பொறுப்புகள்) என்ற ரீதியில் புதிய முறை அமைந்ததோடு, போளஸ் வழங்கப்படுவதற்கான வசதிகளும் செய்யப்பட்டன.

இரண்டாவது உலக யுத்தத்தால் ஏற்பட்ட பாதிப்பிலிருந்து மீளும் சந்தர்ப்பத்தில் வாழ்நாட்கால வேலைத்திட்டம் பொருளாதார சமூகப் பின்னணியில் மிகப் பிரதானமான இடத்தை வகித்தது. நவீன தொழில்நுட்பத்துறை வளர்ச்சியோடு சேர்ந்து கைகொர்த்துச் செல்லக்கூடிய 'மனித மூலதனம்' கைத்தொழில் களைப் பொறுத்த அளவில் அப்

போது தேவைப்பட்டது. அவ்வேலையில் ஜப்பானிய பாடசாலைகள் இதற்கு ஏற்றவிதமான பயிற்சிகளை மாணவர்க்கு வழங்கவில்லை. எனவே, முன்அனுபவமற்ற பட்டதாரிகளைக் கைத்தொழில் நிலையங்கள் வேலைக்குச் சேர்த்து தங்கள் சொந்தச் செலவில் அவர்களுக்குப் பயிற்சியை அளித்தன.

இதில் மிக விசேஷமான அம்சம் என்னவென்றால், இவர்கள் நிறுவனத்தினுள் உள்ள பல்வேறு கிளைகளுக்கும் அடிக்கடி மாற்றப்பட்டதாகும். இதனால் முழுநிறுவனத்தின் இயக்கத்தையும் பற்றி இவர்களால் அறிந்துகொள்ள முடிந்தது. இதனால் வெறுமனே இடத்திற்கிடம் கொண்டு செல்லப்படும் காவுதல் முறையிலிருந்து இவர்களால் தப்பித்துக்கொள்ள முடிந்தது. இதற்கும் பதிலாக உற்பத்தியிலும் சம்பந்தமான எல்லா அம்சங்களையும் நன்கு அறிந்துகொள்ளவும், உற்பத்தித் துறையில் குழுவாக இயங்குவதற்கான திறமைகளைப் பெற்றுக் கொள்ளவும் ஊழியர்களால் முடிந்

தது. ஜப்பானியப் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு இப்பயிற்சி முறை பெரிய பங்களிப்பைச் செய்துள்ளது என்று கூறுவது பொருந்தும்.

ஜப்பானில் உள்ள எல்லா ஊழியர்களும் இந்த வாழ்நாட்கால வேலைத்திட்ட முறையில் அடங்கவில்லை என்பதைக் குறிப்பிட வேண்டும். பெரிய கூட்டுத்தாபனங்களிலும்கூட, 'வழமையான ஊழியர்கள்' என்று அழைக்கப்படும் சாராரே வாழ்நாட்கால வேலைத்திட்டத்தின்கீழ் அடங்குகிறார்கள். பெண்கள் இத்திட்டத்தில் சேர்க்கப்படவில்லை. எப்படியிருந்தபோதும் பகுதிநேர நாளாந்த அடிப்படையிலமைந்த சமயாசமய ஊழியர்களாலேயே பெரும்பாலும் நிறுவனங்கள் இயங்குகின்றன. பொருளாதார நிலையில் ஏற்படும் ஏற்றத்தாழ்வுகளைச் சமாளிக்க நிறுவனங்களுக்கு இது பெரிதும் உதவுகிறது. விவசாயத்துறை சாராதற்காலிக நாளாந்த சம்பள அடிப்படையில் தொழில் செய்யும் ஊழியரின் தொகை 1979-ல் 9.4 சதவீதமாக இருந்தது.

ஜப்பானிய நிறுவனங்கள் கையாளும் மற்றுமொருமுறை எதுவெனில் உபகொந்தாத்து முறையாகும். இம்முறை அமெரிக்காவைவிட ஜப்பானில் பரவலாக மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகிறது. 1974-75-ல் ஏற்பட்ட பொருளாதார மந்த நிலையிலிருந்து மீண்ட பின்பு தற்காலிக ஊழியர் முறையும், உப கொந்தராத்து முறையும் மேலும் அதிகரித்துள்ளன.

சமூகமும் வேலைவாய்ப்பும் ஜப்பானிய தொழில் வாய்ப்பு முறையை ஜப்பானிய சமூகப் பெறுமானங்களிலிருந்து வேறுபடுத்தி அணுக முடியாது. ஆரம்ப காலத்தில் வைக்கலர் வேலை செய்வோர், புண்கலர் தொழில் செய்வோருக்கிடையே வர்க்க வித்தியாசம் பாராட்டப்பட்டதெனினும், புண்கலர் தொழிலாளர்கள் பயிற்சி பெற்றோர், சிறு பயிற்சி பெற்றோர், பயிற்சி பெறாதோர் என்ற ரீதியில் பாகுபாடு காட்டிக் கொள்ளவில்லை. சமூகப் பாகுபாடு எவ்விதத்தில் அமைந்ததெனின் பெரிய நிறுவனத்தில் வேலை செய்வோர், நடுத்தர நிறுவனத்தில் வேலை செய்வோர், சிறு நிறுவனத்

தில் வேலைசெய்வோர், நாட்கூலிகள் என்ற விதத்திலேயே பாகுபடுத்தப்பட்டார்கள். பெரிய நிறுவனங்கள் பல தொழிலாளர்களை ஈர்த்துக்கொண்டதற்கான காரணம் அங்குள்ள வசதிகளும், தொழில் நிரந்தரத் தன்மையுமாகும். பெரிய நிறுவனங்கள் பாரிய உற்பத்தியில் ஈடுபட்டதூடன் சிறந்த இயந்திரசாதனங்களையும் உயர்ந்த வேதனத் திட்டங்களையும் உடையனவாயிருந்தன.

தொழில் செய்வோர், தொழில் கொள்வோர் ஆகியோருக்கிடையே யான உறவை ஒப்பந்த ரீதியில் விவரித்தல் முடியாது. 'நிறுவனமே மக்கள்' என்ற வழமையான கூற்றின் மூலமாக தொழில் கொள்வோரின் மனப்பான்மையை அறிந்துகொள்ளலாம். ஒருவன் விதிவசத்தால் இன்னொருவனுடன் இணைக்கப்படுவது போன்றும், ஒரு பெண், ஆணுடன் மனைவியாக இணைக்கப்படுவது போன்றும் தொழில் செய்வோரும் தொழில் கொள்வோரும் பிணைக்கப்பட்டவர்களாவர். நிறுவனம் என்னும் குடும்பத்தில் தொழில் செய்வோர் ஓர் அங்கத்தினனாவார். மனிதன் தனிப்பட்ட குடும்பத்தில் செய்வதுபோல நிறுவனம் என்னும் குடும்பத்திலும் சிரத்தையுடன் பணி செய்தால் நன்மை கிடைக்கும். இப்படியான தொழில் ஒழுக்கம் காரணமாக எந்தமைய சிறு நிறுவனமும் கூட உற்பத்தியை அதிகரிக்கக்கூடியதாயிருந்தது.

ஆகவே, தொழில்கொள்வோர் ஒருவனை வேலைக்கு அமர்த்தும் போது அவனது வேலை ஒன்றை மட்டும் கருத்திற்கொண்டு அமர்த்துவதில்லை. அவர்கள் ஒரு 'முழு மனிதனை' வேலைக்கு அமர்த்துகிறார்கள். இதற்கு ஜப்பானில் வழங்கப்படும் பெயர் 'மருகாகே' என்பதாகும். இதன் பொருள் 'முழு வளர்ச்சிபெற்ற' என்பதாகும். ஜப்பானிய நிறுவனங்களில் கூட்டுத் தொழிற்பாடும், ஒற்றுமையான இயக்கமும் இருப்பதால் இது தனி மனிதனின் உள்ளார்ந்த உணர்ச்சிகளின் பங்குபற்றலுக்கு நிலைக்களனாகின்றது.

இதிலிருந்து ஊழியர்கள் நிறுவனத்தையிட்டு விலகவும், நிறுவனங்கள் ஊழியர்களை விலக்கவும் பெரிதும் விரும்புவதில்லை என்பதும் புலனாகும். இவ்வாறான

விலகுதலைக் குறித்து அச்சம் கொள்ளும் தன்மையும் அவர்களிடம் உண்டு. மேற்கில் போன்று சிறந்த சமூகப்பாதுகாப்பு முறை ஜப்பானில் இல்லாமல் இதற்கொரு காரணமாகும். இளைப்பாறும் போது நிறுவனம் வழங்கும் இளைப்பாற்றுப்படிக்கையே நம்மிருக்கவேண்டி உள்ளது. நிறுவனத்தைவிட்டு ஒருவர் விலகினால் தனது தொழில் முதிர்வை இழந்துவிடுவதுடன், புதிதாகச் சேரும் நிறுவனத்தில் மீண்டும் ஆரம்ப முதல் தொழில் முதிர்வைக் கட்டியெழுப்ப வேண்டி ஏற்படுகிறது. புதிதாகச் சேரும் நிறுவனத்தில் இயைந்து செல்வது சிறிது சிரமமாகும்போது உற்பத்தியும் பாதிக்கப்படுவதோடு தொழிலாளர்களுக்கான நன்மைகளும் பாதிக்கப்படுகின்றன.

சிரேஷ்ட நிலைமைக்கமைவாக தொழிலாளர்களின் கல்வித் தகைமை, சேவைக்காலம் என்பனவும் கருத்திற்கொள்ளப்பட்டு பதவியேற்றம், சம்பள அதிகரிப்பு ஆகியவற்றையும் பெறுகிறார்கள். அநேக கூட்டுத்தாபனங்கள் — விசேடமாகப் பாரிய நிறுவனங்கள் தமது ஊழியர்களின் வாழ்க்கைநிலைபற்றி பெரிதும் கவனஞ் செலுத்துகின்றன. வீட்டு வசதிகள், கடன்கள், மற்றும் நன்மைகளை இவை ஊழியருக்கு அளிக்கின்றன. இதன் மூலமாக நிறுவனத்திற்கும் தொழில் செய்வோருக்கும் இடையே இறுகிய பிணைப்பு ஏற்படுகின்றது.

ஊழியர் — வேலைகொள்வோருக்கிடையேயான இவ்விதமான உறவு மேற்கு நாடுகளில் நிலவும் 'உயர் பீடத் தீர்மான' முறைகளிலிருந்து பெரிதும் மாறுபட்ட ஒருமுறையாக அமைந்துள்ளது. ஜப்பானில் நிலவுவது தலைகீழான, வித்தியாசமான முறையாகும். இடைநிலை முகாமைத்துவ நிலையில் எடுக்கப்படும் தீர்மானங்களுக்கு உயர் பீடம் ஒப்புதல் அளிக்கும் முறையே ஜப்பானில் நிலவுகிறது. திட்டங்கள் இடைநிலைத் தரத்தில் வகுக்கப்பட்டு உயர்பீட அனுமதிக்காகவும், சில்லறைத் திருத்தங்களுக்காகவும் சமர்ப்பிக்கப்படுகின்றன.

கம்பெனி யூனியன்கள்

(நிறுவன சங்கங்கள்)

மேலே கூறப்பட்டவைகளிலிருந்து தொழிற்சங்கங்கள் நிர்வாகத்திற்கு எதிர்த்துக்கொண்டிருந்து செயற்பட வேண்டிய தேவை ஏற்படுவதில்லை. இதற்கு மாற்றாக கம்பெனி யூனியன்களில் ஊழியர் விரும்பினால் என்ன, விரும்பாவிட்டால் என்ன சேர்ந்தே ஆகவேண்டும். இவர்கள் தாங்கள் வேலைசெய்யும் நிறுவனத்தைவிட்டு விலக முற்பட்டாலும்கூட அது சாதகியமாவதில்லை. ஒரு தொழில் நிறுவனத்தில் உள்ளோர் அதையொத்த வேறு நிறுவனங்களில் உள்ள தொழில்துட்பங்களை அறியாதவர்களாக, இரு சமாதரகக் கோடுகளைப் போன்று தனித்துவமான ரீதியில் செயற்படுவதே இதற்குக் காரணமாகும்.

ஐப்பானில் முழு வேலைவாய்ப்புத் திட்டத்தினையும் தாங்கிநிற்கும் தூண்களாகவே தொழிற்சங்கங்கள் விளங்குகின்றன. நிறுவனமும் தொழிற் சங்கமும் ஒன்றிணைந்து உற்பத்தி அதிகரிக்கக்கூடிய விதமாகவும், சிறந்த ஊக்குவிப்பை ஊழியர் பெறக்கூடியவிதமாகவும் ஒருபங்குதாரர்கள் என்ற ரீதியில் செயற்படுகின்றனர். பல கூட்டுத்தாபனங்களில் உற்பத்தியில் துரித அபிவிருத்தி ஏற்பட்டமைக்கான காரணம் இவ்வாறான இணைந்த செயற்பாடேயாகும். தொழிலாளர்களுக்கான தேவையைக் குறைக்கும் வழிமுறைகளைக் கண்டறியும் ஊழியர்கள் தகுந்த சன்மாணங்களைப் பெறுகிறார்கள். அமெரிக்காவில் இருப்பது போலன்றி ஊழியர்கள் வேலைசெய்யப் புகிய இயந்திரம் கண்டுபிடிக்கப்பட்டதும் பழைய ஊழியர்கள் வேலையைவிட்டு விலக்கப்படுவதில்லை.

நிறுவனங்களுக்கும் தொழிற் சங்கங்களுக்கும் இடையே உள்ள இவ்வாறான உறவு காரணமாக, நிறுவனத்தின் பல கிளைகளுக்கும் ஊழியர்களை மாற்றுவதும் இலகுவாக நிகழ்கிறது. சாதாரணமாக இந்த மாற்றத்தினை சிலவேளைகளில் விரும்பாவிட்டாலும்கூட வாழ்நாட்கால வேலைத்திட்டக் கொள்கைகளுக்கேற்ப இதற்கு அமைவாகவே நடக்க வேண்டும்.

'கம்பெனி மனிதன்'

ஒருவன் தன் வேலை செய்யும் நிறுவனத்தின் போலேயே அடையாளம் காட்டப்படுகிறான். இவன் 'மிட்சு மனிதன்', இவன் 'ஹிட் டாச்சி மனிதன்', 'இவன் என். கே. கே. ஆன்' என்றவிதமான கூட்டுநிலைப் பெறுகிறான். ஐப்பானியன் ஒருவன் தன்னை இன்னொரு வரிடம் அறிமுகஞ் செய்துகொள்ளும்போது 'நான் Z உருக்குக் கம்பெனியின் X ஆவேன்' என்ற முறைமையிலேயே அறிமுகஞ் செய்துகொள்கிறான். தான் என்ன வேலை செய்கிறான் என்பதைவிட எந்தக் கம்பெனியில் வேலை செய்கிறான் என்பதை முக்கியமாகிறது. ஒருவன் தனது நிறுவனத்தில் இன்ஜினீயராக இருக்கிறானால் அது கணக்காளனாக இருக்கிறானால் என்பது இரண்டாம் பட்சமான கேள்வியாகும். அவனுடைய சமூக வாழ்வு தான் சேர்ந்துள்ள நிறுவனத்தின் ஒரு பகுதியாகும். உணர்வு ரீதியான பந்தமொன்றை அவன் தனது நிறுவனத்தோடு உண்டாக்கிக் கொள்கிறான். இது மேற்கு நாடுகளில் காண முடியாததாகும். இந்த உணர்வுபூர்வமான பந்தம் பரஸ்பர நல்லெண்ணத்தையும் உடைமை மனப்பான்மையையும் ஏற்படுத்துகிறது.

ஐப்பானிய சமூகவொழுக்கங்களை ஆய்ந்து நோக்குவதன் மூலமாக ஐப்பானின் தொழில் முகாமைத்துவமுறைபற்றி மேலும் லெளக்கமாக அறிந்துகொள்ளலாம். ஐப்பானியர்கள் இரு முக்கிய எண்ணக் கருக்களை உடையவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஒன்று 'யூச்சி' எனப்படும் 'அகம்.' மற்றது 'சோட்டோ' எனப்படும் 'புறம்.' ஊழியர்கள் தாம் சார்ந்துள்ள நிறுவனத்திற்கு விசுவாசமாக இருக்கிறார்கள் (அகம்). அதே வேளை வேறு நிறுவனங்கள் தொடர்பாக மிகத் தீவிரமான எதிர்ப்புடையவர்களாக இருக்கிறார்கள் (புறம்). வேலையிலும் இதே கொள்கையின் பாதிப்பைக் காணலாம். கூட்டுத்தாபனங்களிடிக் அறிதாவே வெளிநாட்டுக் காரர்களை வேலைக்கு அமர்த்துகின்றன. அவ்வாறு அமர்த்தினாலும்கூட சம்பளம் மிகக் குறைவாகவே வழங்கப்படும். வெளிநாட்டிலிருந்து வந்த ஐப்பானியர்களைப் பொறுத்தவரைகூட நிலை

இதுவே, நியூயோர்க்கில்கூட தாய்க் கம்பெனியால் அனுப்பப்படாத அங்கு வசிக்கும் ஐப்பானியர்களுக்கும் பாரபட்சம் காட்டப்படுகிறது. இவர்கள் உள்ளூர் ஊழியராகக் கணிக்கப்படுவதுடன் புறம் (யூச்சி) ஆக அமைகின்றனர். அவர்கள் எவ்வளவு சேவை மூப்பை உடையவர்களாக இருந்த போதும் அவர்களது வேதனமும் குறைவு; அவர்களிடம் கூட்டுப் பொறுப்புக்களைக் கையளிப்பதும் குறைவு.

ஐப்பானில் தொழில் ஒழுக்கம் தொழில் நேர்மையாகும். தொழில் புனிதமான கைங்கரியமாகக் கருதப்படுகிறது. அதைச் சரிவரப் பூர்த்தி செய்ய வேண்டும் என்ற எண்ணம் எழுகிறது. நிறுவனமானது ஒரு குடும்பமாகப் போற்றப்படும்போது தனிமனிதனின் விருப்ப வேறுபாடுகள் முதலிடம் பெறுவதில்லை. முழுக் குடும்பத்தின் அபிவிருத்தியே பிரதானமாகிறது. நிறுவனத்திற்காக வேலை செய்வதே வாழ்வின் அர்த்தமாகிறது. ஒய்வு இரண்டாம் படியே. நல்லதொரு முகாமையாளர் இவ்வாறான உணர்வை ஊழியர்களிடம் ஏற்படுத்திச் சிறந்த பலாபலன்களைப் பெற்றுத் தருபவராவர்.

இலாபப் பிரச்சினை

வாழ்நாட்கால வேலைத் திட்டம் நிறுவனத்தின் இலாபத்தைப் பாதிக்கலாம். ஆயினும், இதை நிவர்த்தி செய்வதற்கான வேறு வழிகளும் உள்ளன. நிறுவனமானது வெறுமனே ஒரு வியாபார ஸ்தலமாக இல்லாமல் சமூகத்திலிருந்து பிரிக்க முடியாத ஓர் அங்கமாக விளங்குகிறது. ஆகவே, ஒரு நிறுவனம் இலாபத்தில் இயங்காவிட்டாலும் அதை அடைத்து முடிவளிதல் இயலாது. அமெரிக்காவில், இலாபகரமாக நடத்த முடியாவிட்டால் நிறுவனங்கள் மூடப்பட்டுவிடுகின்றன. ஐப்பானிய நிறுவனங்களின் ஒரே இலக்கு சீரான சந்தைப்படுத்தலும் அதன் மூலமாக நிறுவனத்தின் மதிப்பை உயர்த்துவதானாகும். நிறுவனத்தினதும், முகாமைத்துவத்தினதும் மதிப்பு உள்ளூர் சந்தைப் பங்குகளின் பெறுமானங்களுக்கேற்ப ஏறிஇறங்குகிறது. புதிதாக ஆரம்பிக்கப்படும் நிறுவனத்திற்கு ஊழியர்களைச் சேர்த்துக்கொள்வதற்கான மானிய

மும் வங்கிக் கடன்களும் மிகக் கவர்ச்சிகரமாக வழங்கப்படுகின்றன. சமூகப் பொறுப்புணர்வு காரணமாக ஊழியர்களுக்கு வேலை வழங்கவேண்டிய பொறுப்பு நிறுவனத்துக்குண்டு. ஒரு நிறுவனம் வங்குரோத்து நிலைமையை அடைவது அதன் தலைவர்களுக்கு மட்டுமல்லாமல் அங்குள்ள ஊழியர்களுக்கும் பெரும் மானக்கேடாகக் கருதப்படுகிறது. ஆகவே, முகாமைத்துவமும் ஊழியர்களும் ஒரு நிறுவனத்தை வங்குரோத்து நிலையில் இருந்து மீட்கவே அரும்பாடுபடுவார்கள். இந்தக்கைய நிலை அமெரிக்காவில் நிலவுவதாகத் தெரியவில்லை.

நிறுவனங்கள் நடத்தைத் தாங்கிக்கொள்ள முடிவதற்கான மற்றொரு காரணம் பங்குதாரர்கள் நிறுவனத்தில் செல்வாக்குச் செலுத்தாவண்ணம் பெரும்பாலும் வங்கிகளிலிருந்து பெறும் மூலதனத்திலேயே இயங்குவதாகும். வங்கிகளும் நீண்ட தவணைத் திட்டத்தில் திடீரையப் பெறும் நிறுவனங்களோடு ஸ்திரமான உறவை வைத்துக்கொள்ளவே விரும்புகின்றன. இதற்கு நேரெதிர் முறையே அமெரிக்காவில் நிலவுகிறது. அங்கு நிறுவனங்களில் தீர்மானங்களை எடுப்பதில் பங்குதாரர்கள் முந்திக்கொள்கிறார்கள். ஊழியர்களை வேலைவிலிருந்து நிறுத்தியாயினும் பங்குதாரர்களுக்கான இலாபத்தை அளிப்பதே அங்கு முதலில் கவனிக்கப்படுகிறது. (இது சமீப காலமாக மாறி வருகிறது. கடந்த தசாப்தத்தில் வெளி மூலதனத்தை நிறுவனத்துக்குச் சேர்ப்பதில் பல பாதிப்புகள் ஏற்பட்டுள்ளன. உதாரணமாக 1969-ல் அமெரிக்க உருக்குத் தொழிலில் 37 சதவீதமான நிதி, வெளியிலிருந்து பெறப்பட்டது. இது 1978-ல் 44 சதவீதமாக உயர்ந்தது.)

அமெரிக்க கூட்டு முகாமைத்துவம் குறுகிய கால இலாபங்களை முன்வைத்தே செயற்படுகின்றது. இதனால் நீண்டகால இலக்குகளை அடையக்கூடிய திட்டங்களில் மூலதனமிடும் மனப்பான்மை குறைகிறது. நடைமுறை இலாபத்தில் முகாமைத்துவ உயர்பீடம் போனஸ்களைப் பெறுகிறது. இடைநிலை முகாமைத்துவ தரத்தில் லாபம் — நடடங்களுக்குக்கையவே பதவியேற்றம், பதவிக் குறைப்பு நிகழ்

கின்றன. குறுகிய காலத் திட்டங்களில் மூலதனம் இடுவதால் குறுகிய காலத்தில் இலாபம் அதிகமாகக் கிடைக்குமாயினும் அடிப்படை உற்பத்தி அளவை இது பாதிக்கிறது.

ஜப்பானிய நிறுவனங்களில் மற்றொரு சிறப்பம்சம் என்னவெனில் வெறுமனே உள்ளூர்த் தேவைகளை மட்டும் சமாளிக்கக்கூடியவிதமாக மாத்திரம் தொழிற்படாமல் சர்வதேச மட்டத்தில் போட்டி போடக்கூடிய விதமாக அவை அமைக்கப்பட்டிருப்பதாகும். ஏற்றுமதி செய்வதே முக்கிய நோக்கமாக அமைகிறது. இதன் காரணமாகவே 1970-ம் தசாப்தத்தில் இறுதிக்காலப் பகுதிவரை வெளிநாட்டுப் போட்டிகளைத் தவிர்த்து உள்ளூரில் நிறுவனங்களுக்கு அரசாங்கம் ஒத்தாசையை வழங்கியது. நேரடி வெளிநாட்டு மூலதனத்தைத் தவிர்த்து கைத்தொழில் வியாபார திடநிலையைப் பெறமுடிந்தது. இத்தகைய ஊக்குவிப்புக் காரணமாகப் பல்வேறுபட்ட கைத்தொழில்களும் அபிவிருத்தியடைந்து சர்வதேசச் சந்தையில் போட்டியிடக்கூடிய தரத்தை அடைந்தன. கரையோரப் பிரதேசங்களில் பல்வேறு உற்பத்தி வசதிகளை அரசாங்கம் ஏற்படுத்திக் கொடுத்தது. இரும்பு, உருக்கு, பெற்றோலியா, இரசாயனம் பொருட்களின் உற்பத்திக்கு இவ்வாறான பிரதேசங்கள் மிக வாய்ப்பானவையாகவும் உற்பத்திச் செலவைச் சுருக்கக்கூடியவிதமாகவும் அமைந்தன. சீரான மூலதனமிடப்பட்ட நிறுவனத்துக்குள்ளே போட்டி ஏற்படும் போது நிறுவனச் சந்தைப் பங்குகளுக்குப் பெரும் போட்டி போட்டி ஏற்பட்டு நிறுவனத்திற்கும் பாதிப்பு ஏற்படலாம். இதை நிவர்த்தி செய்யுமுகமாக துணை நிறுவனங்களை அமைத்துக் கொள்ள அரசாங்கம் அனுமதித்ததோடு சர்வதேச மட்டத்திலான போட்டியை நிலையாக வைத்துக் கொள்ளவும் உதவுகின்றது. 1968ல் யவாடா (உலகில் நான்காவது பெரியது, பூஜி (உலகில் ஆறாவது பெரியது) இரண்டையாழினைத்து நிப்போன் உருக்குக் கூட்டுத்தாபனம் நிறுவப்பட்டது. 1968-ல் ஜப்பானின் நான்கு உருக்கு உற்பத்தி நிறுவனங்கள் உலகின் மிகப்பெரிய

உருக்குக் கம்பெனிகளுள் நான்காக விளங்கின.

நீண்டகாலத் திட்டங்களுக்கும் அரசாங்கத்தின் உதவி வழங்கப்பட்டது. பெரிய நிறுவனங்கள் தாமதம் போட்டியிடக்கூடிய ஸ்திர நிலையை அடைந்த பின்பு அரசாங்கம் உதவி வழங்குவதை நிறுத்திக்கொண்டாலும்கூட உள்ளூர்ச் சந்தைகளைத் தொடர்புதும் பாதுகாத்து வந்தது. ஜப்பானின் உண்மையான ஒத்துழைப்பு, போட்டி என்பவற்றைப் பிரதேசப் பலிக்கும் தொழிலாக உருக்குத் தொழிலைக் குறிப்பிடலாம். தொடர்ச்சியான மூலப்பொருள் ஷிபியோகம், தொடர்பாக பாரிய நிறுவனங்கள் ஒத்துழைத்துச் செயல்படுவது சுட்டிக்காட்ட வேண்டியதொன்றாகும்.

இலாபம் பாதிக்கப்பட்டாலும்கூட மேற்கூறிய காரணிகளைச் சீர்தாக்கிப் பார்க்கும்போது நீண்ட காலத் திட்டங்கள் ஊக்குவிக்கப்படுகின்றன என்பது பெறப்படுகிறது. அக் முன்பாட்டுக் காரணிகள் காரணமாகக் கூட்டுத்தாபனங்கள் நீண்டகாலத் திட்டங்களை வகுக்க வேண்டிய நிலை ஏற்படுகின்றது. குறுகிய கால பெரும் இலாபத்தில் அக்கறை இல்லாமல் இந்நீண்டகாலத் திட்டங்கள் வகுக்கப்படுகின்றன என்பதில்லை. வாழ்நாட்கால வேலைத்திட்டம் சம்பந்தமான நிறுவன அமைப்பு இந்நிலையையே ஏற்படுத்துகிறது. இவ்வளவு காலமும் இத்திட்டம் செயற்பட்டபோதும் வாழ்நாட்கால வேலைவாய்ப்புத் திட்டங்களின் பலவினமும், இவை பல காரணிகளால் பாதிக்கப்படுகின்ற இப்போது கண்டுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. பொருளாதாரச் சூழலால் ஏற்பட்டுவரும் திடீர் மாற்றங்கள் காரணமாக ஜப்பானிய முகாமைத்துவ முறைகளும் தாமத மாற்றங்களை ஏற்படுத்திக்கொள்கின்றன.

1960 தொடக்கம் 70 வதுகளுடன் ஊடாக ஜப்பான் வேலையில் லாபமையை சுமார் 1 விநாத்தில் மட்டுமே வைத்து வேலைவாய்ப்பை முற்றாக ஏற்படுத்தி வந்தது. பொருளாதாரச் சூழலால் ஏற்பட்டதன் மூலமாக அதிகரித்து வரும் தொழிலாளர்களை ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடிய எண்ணம் தொழில் வாய்ப்புக்கள் பெருகியமையாலேயே இது சாத்திய

மாயிற்று. பொருளாதாரத் துறையில் குறிப்பிடக்கூடிய அளவு முன்னேற்றம் கண்டபோதும் கூட 1973-ல் ஏற்பட்ட (எண்ணெய்) எரிபொருள் பிரச்சனை காரணமாக தொழில்வாய்ப்புத் துறை மோசமடையத் தொடங்கியது. பத்து லட்சம் பேர்வரை வேலையில்லாமல் இருப்பதுடன் வேலையற்றோர் தொகை 2 சதவீதமாக அதிகரித்துள்ளது. ஐரோப்பிய அமெரிக்க நாடுகளுடன் ஒப்பிடுகையில் இது மிகக் குறைவானதே. மீதமாயுள்ள ஊழியர்களை வேலையிலிருந்து நீக்கவிட்டால் வேலையில்லாதோர் தொகை 40 லட்சம்வரை அதிகரிக்கலாம் எனக் கணக்கிடப்படுகிறது.

வாழ்நாட்கால வேலைத் திட்டத்தின் மற்றொரு விசேட அம்சம் என்னவெனில், தனியார்களுடைய வேலையற்றோர் பிரச்சனை தீர்க்கப்படுவதாகும். அமெரிக்காவைப்போல வேலையற்றோர் பிரச்சனையைத் தீர்க்க அரசாங்கம் முன்வரும்போது பணலிக்கமும் வரி அதிகரிப்பும் ஏற்படுகின்றன. அமெரிக்காவைப் பொறுத்தவரை வேலைசெய்வோர், வேலையற்றோர் எண்ணிக்கைகள் தனியார் துறையினரின் பொறுப்பெனக் கருதப்படுவதில்லை.

ஜப்பான் பொருளாதார அபிவிருத்தியைப் பெறுவது தொடர்பாக படிப்படியான திட்டங்களையே மின்பற்ற முயல்வதாக வேலைவாய்ப்பு முறையும் பல மாற்றங்களுக்கு உள்ளாகி வருகின்றது. சீரான அபிவிருத்தியுடன் தொழில் வாய்ப்புக்கள் வேகமாகப் பெருகாத காரணத்தால் ஜப்பானிய நிறுவனங்கள் ஊழியர்களை வாழ்நாள் கால வேலைத் திட்டத்தில் எவ்வளவு காலத்திற்கு வைத்திருக்க முடியும் என்பதுபற்றிச் சிந்திக்கத் தொடங்கியிருக்கின்றன. இனப்பாறும் வயதை 55 லிருந்து 60 ஆக உயர்த்தியதும் இவ்வாறான சிந்தனையை தோற்று விப்பதற்குக் காரணமாக அமைந்தது. இனப்பாற்றுக் கொடுப்பனவுகள் சிறந்ததாக அமைந்துள்ள போதும் இதை மீள் ஆய்வு செய்வதும் வேண்டப்படுகிறது. இவ்வாறான கொடுப்பனவு நிறுவனத்தைப் பெரிதும் பாதிக்கும். வயதானோர் பலர் நிறுவனங்களில் தற்போது வேலை செய்வதால் இது

எதிர்காலத்தில் தொடர்ச்சியான பாதிப்பை நிறுவனத்திற்கு உண்டு பண்ணும். இனப்பாற்றுச் சம்பளமாகப் பெருந்தொகையைக் கொடுத்து வங்குரோத்து அடைந்த நிறுவனங்களும் உண்டு. சிரேஷ்ட நிலைக்கு ஏற்ப வழங்கப்படும் ஜப்பானிய வேதனமுறைகள் திடீரென மாற்றமடையுமென கூற முடியாது. இம்முறை வரலாற்று சமூக ரீதியாக வேர்கொண்டுவிட்டமையே இதற்குக் வரும் பொருளாதார, சமூக நிலைகள் காரணமாக தகைமைக்கு ஏற்றவிதமான வேதனம் வழங்கும் காரணமாகும். ஆயினும், மாறிமுறை படிப்படியாக ஏற்பட வாய்ப்புக்கள் உண்டு. 1977-ல் தொழில் அமைச்சினால் மேற்கொள்ளப்பட்ட மதிப்பீட்டின்படி 43 சதவீதமான கம்பெனிகள் தகைமை அடிப்படையில் வேதனங்கள் வழங்குவதாகவும், 11 சதவீதமான கம்பெனிகள் சிரேஷ்ட நிலைக்கு ஏற்ப வேதனம் வழங்குவதாகவும் 46 சதவீதமானோர் இரண்டு முறையும், இணைந்த ஒருமுறையில் வேதனத்தை வழங்குவதாகவும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. ஜப்பானிய வேதன முறைகள் ஒவ்வொரு துறையை (அரசாங்க, தனியார்) பொறுத்தமட்டிலும் பெரிதும் வித்தியாசப்படுகின்றன. நிறுவனத்தின் பரிமாணம், தொழிலின் தன்மை (புரூன்கலர், வைட்கலர்) தொழில் தரம் (முகாமைத்துவம், முகாமைத்துவமல்லாத) நிறுவனத்தின் தொழில்சார் மதிப்பீடு என்பவற்றுக்கேற்ப வேதனங்கள் வித்தியாசப்படுகின்றன. இதைத் தவிரவும் அநேகமாக எல்லா ஊழியர்களும் பெருந்தொகை போனஸ் பணமும் (வருடாந்தம் இருமுறை — ஜூலை, டிசம்பர்) 2 தொடக்கம் 4 மாத வேதனத்திற்குச் சமமான தொகை — பெறுகின்றனர். இது அமெரிக்க வேதன முறைகளிலிருந்து பெரிதும் வேறுபடுகிறது. அமெரிக்காவில் விசேஷ சந்தர்ப்பங்களின்போதும் முகாமைத்தரத்தில் இருப்பவர்களுக்கு மட்டுமே வேதனத்தின் ஒரு பங்காக போனஸ் வழங்கும்முறை நிலவுகிறது.

மாறிவரும் ஜப்பான் பொருளாதார, சமூக சூழல்கள் தற்போது பெரிதும் மாற்றம் பெற்றுள்ளன. இதன் காரணமாக

ஜப்பானிய முகாமைத்துவ முறையின் சில பண்புகள் மாற்றம் பெற்று வருகின்றன. ஜப்பானைப் பொறுத்தவரையிலும் அங்குள்ள கூட்டுத்தாபனங்களைப் பொறுத்த அளவிலும் ஒருகாலத்தில் நல்லவை எனக் கருதப்பட்ட விஷயங்களை மீள் ஆய்வு செய்ய வேண்டிய தேவை ஏற்பட்டுவருகிறது. வளர்ந்த கைத்தொழில் நாடுகளின் தரத்தை ஜப்பான் இப்போது எட்டிப் பிடித்துள்ளது. அநேகமாக வேறு நாடுகளிலிருந்து ஜப்பான் கற்றுக்கொள்ள வேண்டிய தொழில்நுட்ப விஷயங்கள் இல்லை என்று சொல்லக்கூடிய விதத்தில் முன்னணியில் விளங்குகிறது. இப்போது அது தனக்கு உரித்தான தொழில்நுட்ப விஷயங்களையொட்டிய அபிவிருத்தியை ஏற்படுத்த வேண்டிய கட்டத்தை அடைந்துள்ளது. வெறும் அறிவு மட்டும் உள்ளவர்களால் அல்லாது, ஆக்கச் சிந்தனையும் தனித்துவமும் உள்ளவர்களால் மட்டுமே இவ்விதமான பணிகளில் ஈடுபட முடியும். ஆயினும், ஜப்பானிய சமூகம் கூட்டுப் பொறுப்பான அமைப்புடன் விளங்குவதால் இத்தகைய தனித்துவமான சிந்தனைகளுக்கு இடமளிப்பதில்லை என்பதும் உண்மையே. இத்தகைய சிந்தனைகளை வர்த்தகத் துறையில் ஏற்படுத்துவது எப்படி என்பது ஜப்பானிய நிறுவனங்களின் பெரும் பிரச்சினையாகும். கடந்த, தற்கால முகாமைத்துவ தத்துவங்களுக்கமைய இப்பிரச்சனையைத் தீர்ப்பது இயலாத காரியமாகும். ஜப்பானிய நிறுவனங்களின் தற்போதைய தொழில்நுட்ப முயற்சி உற்பத்திப்படி முறைகளை அபிவிருத்தி செய்யும் பணியாக இருக்கின்றதேயன்றி புது உற்பத்திகளைத் தொடங்கும் பணியாக இல்லை.

வாழ்நாட்கால வேலைத்திட்டம் தோல்வி அடையுமாயின் அதை ஈடுசெய்யக்கூடிய சீர்திருந்திய திட்டமொன்று அறிமுகமாகும். வேதனங்களும் சிரேஷ்டநிலை அடிப்படையிலன்றி, தகைமை அடிப்படையில் நிர்ணயிக்கப்படலாம். சமூகப் பொறுப்புக்கள் அரசாங்கத்திற்கு அதிகரிப்பதோடு சமூகப் பாதுகாப்பு வேலையில்லாதோருக்கான படிக்களம் என்பன தொடர்பாக அரசாங்கம் சிந்திக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தமும் உண்டாகலாம்.

150

பொருளியல் நோக்கு

மக்கள் வங்கி ஒரு சமூகப்பணித் திட்டமாக “பொருளியல் நோக்கை” வெளியிடுகின்றது. பாரபட்சமற்ற பரிசீலனைகள், கருத்தாழமிக்க கலந்துரையாடல்கள் என்பன மூலம் பொருளாதாரத்திலும் பொருளாதார அபிவிருத்திப் படிமுறையிலும் ஆர்வத்தினை உண்டாக்கி அறிவினை வளர்ப்பதே எமது குறிக்கோளாகும். நாட்டின் மிக முக்கியமான சமூக, கலாசாரத் தேவைகள் குறித்து வங்கியின் வளங்கள் பயன்படுத்தப்படும் பல்வேறுபட்ட திட்டங்களில் இதுவும் ஒன்றாகும்.

மேலும், மக்கள் வங்கி, நாடெங்கணும் சிதறிக் காணப்படும் 200 க்கும் அதிகமான அதன் கிளைகள் மூலமும், சுமார் 550 கூட்டுறவுக் கிராமிய வங்கிகள் மூலமும், கடற்றொழில் வங்கிகள் மூலமும் விரிவான சகல வங்கிச் சேவைகளையும் வழங்கி வருகின்றது. உலகெங்கணுமிருக்கும் முகவர்கள், பிரதிநிதிகள் என்போரின் உதவியுடன் சர்வதேச வர்த்தகம், கொடுப்பனவுகள் என்பன குறித்த சகல அம்சங்களையும் வங்கி மேற்கொண்டு வருகின்றது.

Appropriate Technology Services
121, POINT-PEDRO ROAD
NALLUR, JAFFNA
No. _____

மக்கள் வங்கி வெளியீடு

விலை ரூ. 2/25

பொருளியல் நோக்கில் சுரகரிக்கப்படுபவற்றைப் பேற்றுக் குறிப்புடன் மீளப் பிரசுரிக்கவோ மேற்கோள் காட்டவோ அனுமதியுண்டு.

அசோஸியேட்டட் நியூஸ் பேப்பர்ஸ் ஒவ் சிலோன் லிமிட்டெட் கம்பனியாரால் கொழும்பு டி. ஆர். விஜயவர்த்தன மாவத்தையிலுள்ள லேக் ஹவுஸில் அச்சிடப்பட்டது.